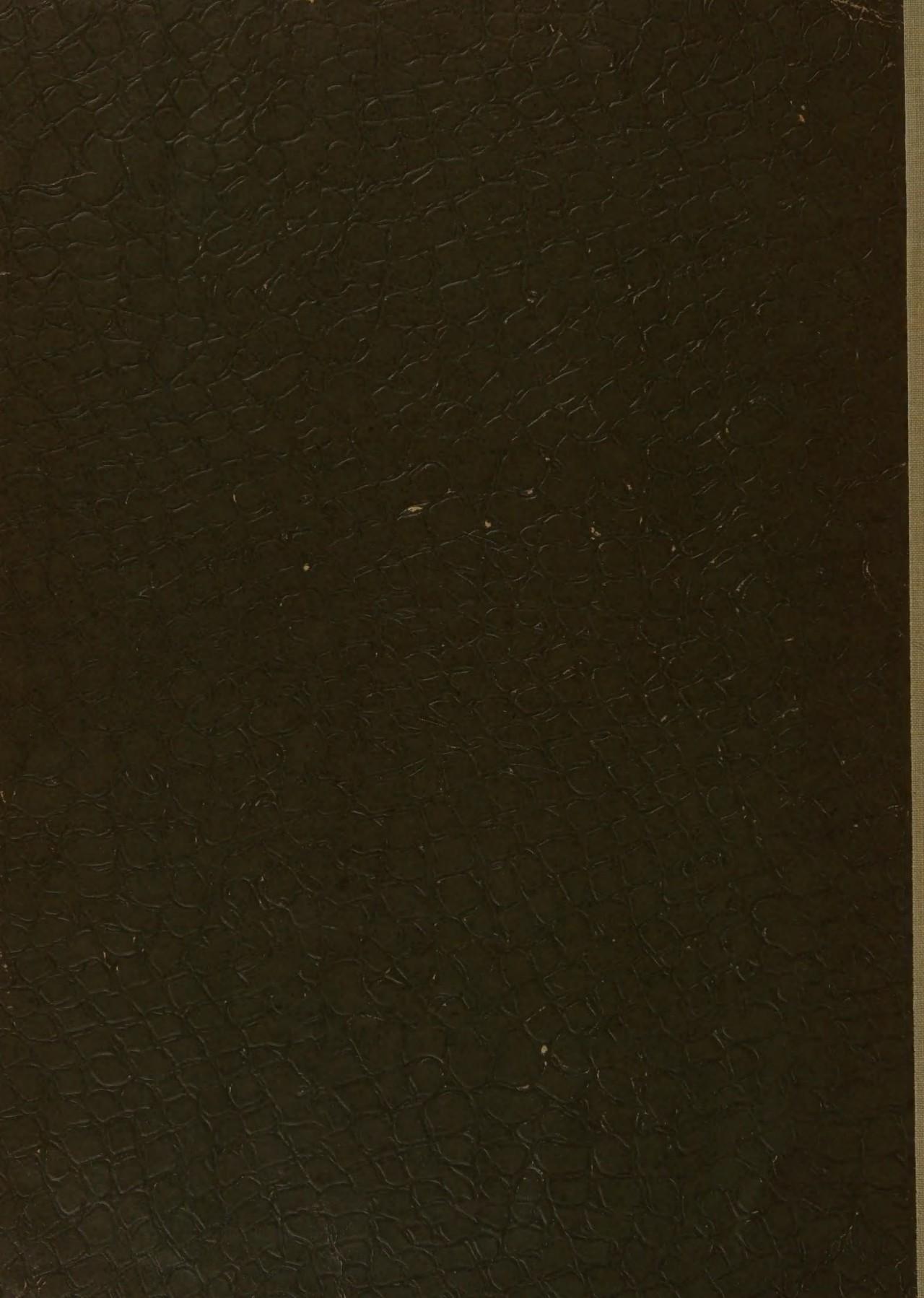

School of Theology at Claremont

1001 1380440

BS
1412
S5

BS1412 .S5
Bible. O.T. Job. Hebrew. 1893.
The book of Job /

102433

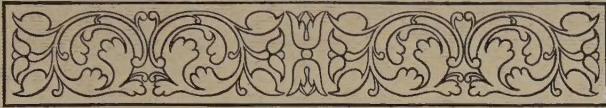
BS
1412
S5

THEOLOGY LIBRARY
SCHOOL OF THEOLOGY AT CLAREMONT
CLAREMONT, CALIFORNIA

102433

אַיּוֹב

- 1. א** איש היה בארץ עז איווב שמו והוא האיש ההוא הם ושר וירא אלהים וסר מרע: וילבדו לו שבעה בנים ושלוש בנות: ויהי מקנהו שבעת אלף צאן ושלשת אלף גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתומות ולבבה רבה מאד והוא האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והלכו בניו ועשו משתה ~ איש יומו ושלחו וקראו לששת אחויהם לאכל ולשתות עמם: ויהי כי הקיפו ימי המשתה ושלחה איווב ויקדש ובקר והעליה עלות מסטר כלם כי אמר איווב אולי הטהר בני ויקלפו אלהים בלבבם כנה יעשה ארווב כל הימים:
- 2. ב** ויהי היום יובאר בני האלהים להתויב על יהוה וירבא גם השטן בחוכם: ויאמר יהוה אל השטן>Main תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משות באך **3. ג** ומתחילה בה: ויאמר יהוה אל השטן השפט לבעך אל עבדו איווב כי אין כמוה בארץ איש הם ושר ורא אלהים וסר מרע: ויען השטן את יהוה ויאמר התנמ' ורא איווב אלהים: הלא אמת שכט בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסבב מעשה ידרו ברכת ומKENהו פרץ בארץ: ואולם שלח נא ידר עז בכל אשר לו אם לא על פניו יקכלך: ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליך אל חשלח ידר ויזא השטן מעם פניו יהוה:
- 4. ד** ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין בביית אחיהם הבכור: ומלאך שי בא אל איווב ויאמר הבקר هو חרשות והאתנות רשות על ידיוים: ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הפרי לפרי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגוי לך: עד זה דבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלת מן השמים ותבער בזאנן ובנעורים **5. א** וכחכם ואמלטה רק אני לבדי להגוי לך: עוד זה דבר וזה בא ויאמר כשרים שמו שלשה ראשי וופשטו על הגמלים ווקחים ואת הנערים הכו לפרי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגוי לך: יהה זה דבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתיים יין בביית אחיהם הבכור: והנה רוח גדולה בא מה עבר המדבר ווועג בארכע פotta הבית וויפל על הנערים ומורתו **6. ב** ואמלטה רק אני לבדי להגוי לך: ווקם איווב ווקרע את מעלו וונז את ראשו וויפל ארצה ווישתחו: ויאמר ערם יצתר מבטן אמריו וערם אשוב שם יהוה נתן יהוה לך יהו שם מביך: בכל זאת לא הטה איווב ולא נתן תפלת לאלהיהם:
- 7. ג** ויהי היום ויבאר בני האלהים להתויב על יהוה וירבא גם השטן בתם **8. ד** להזיזב על יהוה: ויאמר יהוה אל השטן ארי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משפט בארץ ומתחילה בה: ויאמר יהוה אל השטן השפט לבעך אל עבדו איווב כי אין כמוה בארץ איש הם ושר ורא אלהים וסר מרע **9. א** ולדצו מחזק בחתמו וחסיתנו בר לבלו חנים: ויען השטן את יהוה ויאמר ח עיר بعد עיר וכל אשר לאוש ויתן بعد נפשו: אולם שלח נא ידר וגע אל **10. ב** Job

List of Contributors.

- Genesis: C. J. Ball (London).
Exodus: Herbert E. Ryle (Cambridge).
Leviticus: S. R. Driver and H. A. White (Oxford).
Numbers: J. A. Paterson (Edinburgh).
5 Deuteronomy: Geo. A. Smith (Aberdeen).
Joshua: W. H. Bennett (London).
Judges: Geo. F. Moore (Andover).
Samuel: K. Budde (Strassburg).
Kings: B. Stade (Giessen) and F. Schwally (Strassburg).
10 Isaiah: T. K. Cheyne (Oxford).
Jeremiah: C. H. Cornill (Königsberg).
Ezekiel: C. H. Toy (Cambridge, Mass.).
Hosea: A. Socin (Leipzig).
Joel: Francis Brown (New York).
15 Amos: John Taylor (Keswick).
Obadiah: Andrew Harper (Melbourne, Australia).
Jonah: Friedrich Delitzsch (Leipzig).
Micah: J. F. McCurdy (Toronto).
Nahum: Alfred Jeremias (Leipzig).
20 Habakkuk: W. H. Ward (New York).
Zephaniah: E. L. Curtis (New Haven).
Haggai: G. A. Cooke (Oxford).
Zechariah: W. R. Harper (Chicago).
Malachi: C. G. Montefiore and I. Abrahams (London).
25 Psalms: J. Wellhausen (Marburg).
Proverbs: A. Müller (Halle).^{*}
Job: C. Siegfried (Jena).
Song of Songs: Russell Martineau (London).
Ruth: C. A. Briggs (New York).
30 Lamentations: M. Jastrow, Jr. (Philadelphia).[†]
Ecclesiastes: Paul Haupt (Baltimore).
Esther: T. K. Abbott (Dublin).
Daniel: A. Kamphausen (Bonn).
Ezra: } H. Guthe (Leipzig).
35 Nehemiah: }
Chronicles: R. Kittel (Breslau).

^{*}) Died September 12th 1892.

[†]) Professor Abraham Kuennen who had agreed to do the book died December 10th 1891.

	וירחקו בינוו מושע	5,4
	וילכאו בשער וairo מצלל:	ה
	אשר קצחה רעב ואכל	
 רקחוו	
5	רשותם צמיסים חולם:	ג
	אל אל אדרש אל אל	8
	ואל אלהים אשום דברות:	9
	עשזה גמלות ואין הקר	
	נפלאות עד אין מספר:	
10	הנתן מטר על פניו ארץ	י
	ושלח מרם על פניו חוץות:	
	לשם שפליום לזרום	11
	וקדרים שנבו בישע:	12
	מן מהשבות ערוםם	
15	ולא העשינה וודיהם תשיה:	13
	לכד חכמים בערים	
	רעתם נתלים נמהרה:	
	ירומים יפגשו חשך	14
20	וכليلת ימישׁו בבחורים:	
	שו וירוש מחרב עני	
	ומיד חזק אבון:	15
	ותהיו לל תקוה	
	ולעתה קפזה פיה:	
25	16. אשרי אנוש ורבקה אלה	16
	ומירס שדי אל חמאס:	
	כי הוא וכאייך ורוחבש	17
	ימחץ וידיו חפינה:	
	בשש צרות יצילך	18
	רבשבע לא יגע בר רע:	
	ברעב פך ממותה	כ
	ובמלחמה מידיו חרב:	
	בשות לשין החבא	21
	ולא תירא מישׁך כו יברא:	
	לשד ולכון תשחק	22
	ומהמות הארץ אל תורה:	
30	כי עם אבמי השדה בריתך	23
	וחחות השדה השלמה לך:	
	וירדעת כי שלום אהליך	24
	ופקדת נך ולא תהפיא:	

(ג) 5, כר לא יצא מעבר און
ומאדרמה לא יצמח עמל;
7 כר אדם לעמל יגלה
ובב' **ונשר** הגברתו עופן

- 4 כ' עתה חבוא אליך ותלָא
הגע עדיך ותבהל:
6 הלא יוראתך כסלהך
לותם דרכיך תקוּפֶת:

7 זכר נא מי הוא נקי אבד
ויאפה ישרים נכחדרו:
8 כאשר ראיותך חרש און
וזרעו עמל יקצחהו:
9 מנשחת אלהו יאבדו
רומו אפו וכלו:"

12 ראלוי דבר וגבב
ותקח אזורי שמע מנהה:
13 בשעלפים מחייבות לילה
בנפל הרדמה על אנשים:
14 פחד קראני ורעה
ורוב עצמאות הפחד:
שי ורוח על פנו יחלף
תספירה שערת בשרי:

16 יעמוד ולא אכior
אראה ואין תמויה לנויד עין
דמימה וקול אשמע:

17 האנוש מלאוה וצדק
אם משלחו יטהר גבר:
18 אין בעבדיו לא יאמין
ובמלאכיו ישים מפללה:
19 אף שנבי בחר חמר
אשר בעפר יסודם
גַּעֲבָאָר בְּלֵפְנֵי עש:
כ' מבקר לערב ופתה
מבלי משים לנצח יאבדו:
21 הלא נסע לתרם מלה
וימתו ולא בחכמה:
5 כ' לאויל וחרג כעש
ופתח המות קנאיה:
3 אני ראיותך אויל משראש
גַּרְבָּק נווה תפאמ:

(α) י, שאנה אריה וקול של
ושני כפרירום נתנו;
ו, ליש אבר מבלי טרכ;
ובנו לביא רוזלדרו;
*
(β) א, קרא נא הירש עזיך
ואל מיר מקדרשים האנח;
* I

2 עצמו ואל בשרו אם לא אל פניו וקללך: ויראמיר יהוה אל השטן הנר בידך

אל את נפשו שמר:

7 רוצא השטן מאת פני יהוה ויך את אווב בשחין רע מכת רגלו רעד

9,8 קדרדו: ווקח לו חרש להחרד בו ותוא ישב בתוך האפר: ותאמיר לו אשתו

5 עדך מחזוק בתמזה קכל אלהים ומות: ויראמיר אליה דבר אחית הנבלות

תדבריו גם אפק את הטוב נקלט מיאת האלהים ואת הרע לא נקלט בכל זאת

לא חטא איש אירוב בשפטיו:

11 וירושמעי שלשה רעי אווב את כל הרעה הזהה הבאה עליו ורבאו איש

12 ממקמו אלופץ החימני ובולד השוחרי וצופר הנעטני ווועעד וחדר לבוא לנוד

13 לו ולנהומו: וושאו את עיניהם מרוחק ולא הכרהו וושאו קולם ויבכו ווקרכו

14 איש מעלו וווזרכו עפר על ראשיהם השמיימה: וישבו אחריו לארץ שבעת ימים

ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד:

3,2,4 אחריו כן פתח אווב את פיהו ויקלל את יומו: ווען איש אירוב ויראמיר:

3,16 או כנפלו טמון לא אהיה

15 כללים לא ראו א/or:

7, שרים הדלו רען:

ושם ינוחו וגיער כה:

18 יחד אסורים שאננו

לא שמעו קול נש:

19 קטן וגדול שם הוא:

וילבד חפשו מאדרנו:

כ למה יתן לעמל אור

וחיים למורי נפש:

21 המחכים למות וαιינו:

ויחפההו ממתמיונים:

22 השמחים אלוי גיל

רישישר כי יומצאו קבר:

23 לבך אשר דרכו נסתרה

ויסך אלה בעדו:

24 כי לפניו לחמי אנחתה תבא

ווחכו כמים שאגתי:

כח כי פחד פחדתי ויאתני

ואשר יגנחו יבא לי:

26 לא שלוחי ולא שקטהו

ולא נחתה ויבא רגע:

א, 4 ווען אלופץ החימני ויראמיר:

2 הנסה דבר אליך תלאה

ויעזר במלין מי יוכל:

3 הנה ושרה רבבים

וירדים רפות חזק:

4 כושל וקומו מלך

וברוכים כרעות האמצ:

3 יאביד יום איגל בו

והלילה אמר הרה גבר:

4 היום ההוא יהי חשך

אל ודרשו אלהות מפעל

ואל חופש עליון נהרה:

ח יגאלתו חשך וצלמות

תשכין-עליו עננה

יבעההו פְּמַרְוָר וּרְם:

6 הלילה ההוא ויקחאו אפל

אל יתק בימי שנה

במספר ורחום אל יבא:

7 הנה הלילה ההוא והו גלמוד

אל חבאו רננה בו:

8 יקבחו אריין ורומ

העתידים לרר לויתן:

9 יחשכו כוכבי נשפר

וילו לאור וראיין

10 ואל וראה בעפעפי שחיר:

11 כי לא סגר דלתי בטני

ויסתר עמל מעני:

12 למה לא מרחוב אמות:

מבטן יצאתי ואגוע:

13 מדרע קהמוני ברכבים

ונמה שרדים כי איןך:

14 כי עתה שכתי ואש��ות

ישנתר או ינוח לי:

15 עם מלכים וועלץ ארץ

הבניים הרבהות למור:

16 או עם שרים זהב להם

המלךאים בתיהם כסף:

8,8 כי שאל נא לדoor רישון
לובינן לחקיר אבות:
9 כי מיטמול אנתנו ולא נדע
כי צל ימינו עלי ארץ:
10 כי הלא הם יורוך יאמור לך
ומלבכם יוצאו מילם:
11 הרוגאה גמא בלא בצח
ישגא אחר בלוי מום:
12 שעניך באבר לא יקטר
ולפניך כל החור ירבע:
13 כן <אחרות> כל שכחיך אל
ותקתו חנק האבד:
14 אשר יקטר כסלו
ובirth עכבייש מבטחך:
15 שי ישען על בורתו ולא יעד
יהזוק בר ולא יקום:
16 רטב הוא לפניו שםיש
ועל גנטו וונקתו תצא:
17 על גל שרשו וסבכו^ו
ביק אבנים ויחיה:
18 אם יבלענו ממוקמו
וכחשת בר לא ראותך:
19 חז הוּא משלאתך דרכו
ומעלף אחר יצמה:
20 כי אין אל לא ימאס תם
ולא יחזיק בוד מרעים:
21 לעד ימלה שחוק פיך
ושפטיך תרעה:
22 שנארך ולבשו בשות
וأهل רשעים ארינו:
23 רוען אווב ויאמר:
24 אמנים וודער כי בן
ומה יצדק אנטש עם אל:
25 אם יחפץ לרוב עמו
לא יעננו אחת מני אלך:
26 חכם לבב ואמיץ כח
מי הקשה אליר ווישלם:
27 המעתיק הרים ולא ידע
אשר הפכים באפר:
28 המרגזין ארץ ממקומה
ועמודיה יתפלצון:
29 האמר לחרס ולא יזרח
ובעד כוכבים יחתם:

7 ולא יכרנו עוד מקומו:
11 גם אני לא אחש פי
אדבירה בזר רוחה
אשיהה במר נפשו:
12 הרים אני את תנין
כי תשים עלי משמר:
13 כי אמרתי חנמוני ערשי
וشا בשיחרי משכבי:
14 והחתני בחלימות
ומחוונות הבעלני:
שי ותבחר מclin נפשו
מות מעצבות מסתוי:
15 לא לעלם אהיה
חדל ממי כי הבל ומי:
16 מה אונש כי תנדני
ורci אשיות אליר לבך:
17 ותקדנו לבקרים
לרגעים תבהנו:
18 כמה לא תשעה ממי
לא תרפני עד בלע רקי:
19 חטאתי מיה אפעל לך נזר האדם
למה שמתני למפגע לך
קאהיה לעילך למשא:
20 ומה לא תsha פשי
וחשוב את עוני
כי עתה לעפר אשכוב
ושחרתני ואלני:

8,1 ויען בלבד השוחיו ויאמר:
2 עד אין חמלל אלה
ורוח כבוד אמרו פיך:
3 האל יעית משפט
ראם שדי ירות זדק:
4 אם בניך חטאו לך
ירושלחם ביד פשעם:
5 אם אתה שחזר אל
ראל שדי תחנן:
6 אם זו ושר אתה
רשלים נות זדקך:
7 והיה ראשיתך מצער
ואחריתך לשונת מאר:

5

10

15

20

25

30

35

40

45

- 6 יעלר בחתהו ויאבדו:
 19 הביטו ארכות פמאת
 הליכות שבא קרו למך:
 כ בשור כיר בטחיל
 באור עדיה ווחדרו:
 21 כף עתה היותם ליה
 פראן חתת יטראן:
 22 היכי אמרתי הבו לי
 וממחכם שחדרו בעדרו:
 23 ומלהוטני מוד צר
 ומיד עריצים תפדרו:
 24 הורוני ואני אחורי
 ומוה שגיתר הבינו לו:
 מה מה נמרצו אמרו לשר
 וממה וכוכיה הוכחה מכם:
 26 הלהוכחה מלימ תחשבו
 ולרוח אמרו נואש:
 27 אף על ותום תפוזלו
 ותכרו על ריעכם:
 28 ועתה הויאלנו פנו כי
 ועל פניכם אם אכבד:
 29 שברנו נא אל תהי עלה
 ושברנו עוד זדקוי ביה:
 6 הריש בלשוני עוללה
 אם חכרי לא יבון הקות:
 7 הלא צבא לאנוש עלי הארץ
 וכמי שכיר ימיו:
 2 כעבד ושאפק כל
 וכשכיר יקורה פועלו:
 3 כן המחלתי... ירחיו שוא
 ולולות عمل מנו ליה:
 4 אם שנכבי ואמרתי מודה אקים
 ומדוד ערבות ושבועות נדרדים עdry נשף:
 ה לבש בשדי רמה וגושע עפר
 עוררי רגע ויפמס:
 6ומי קלדו מני ארוג
 ויכלוב באפס תקרה:
 7 זדר כיר רוח חי
 לא חשוב עני לראות טוב:
 8 לא תשוני עין ראי
 עיניך בפי ואנני:
 9 כליה ענן וילך
 כן יורך שאול לא רעללה:
 י לא רשוב עוד לבתו

- כח, 5 וודעת כי רב זרעך
 וצאנזיך כעשב הארץ:
 26 חבוא בכליה אלו קבר
 GeV. גדריש בעתו:
 27 הנה זאת חקרנוה כן היא
 שפיענֶה: אתה דע לך:
 6, ויען אווב ויאמר:
 2 לך שקוול ושקל כעשי
 ליהנטה במאזנים ישאו ייחד:
 3 כי עתה מחול ומים ינקב
 על כן דבריו לעו:
 4 כי תצי שדי עמדרי
 אשר חמitem שתה רוחה
 בעותר אלה וערקנרי:
 ה הינחך פרא עלי דשא
 אם יגעה שור על בלילו:
 6 היאכל חפל מבלי מלח
 אם יש טעם ברור חלומות:
 7 מאנה לנגווע נפשי
 המה
 8 מי ותן חבוא שאלאתי
 רצאנירית ויתן אלה:
 9 וראאל אלה וידכאני
 יונר ידרו וויבצעני:
 י וזהו עוד נחמה
 ואסלה בחילה לא יחמול:
 יי מה כחרי כי איחל
 ומה קזר כי אאריך נפשו:
 יי אם כה אבני כחר
 אם בשדי נתחש:
 יי האם אוון עזרתו בילד
 ותשיה נדהה ממני:
 יי מנייע מרעהו חסד
 ו/orאת שדי ועוזוב:
 שי אחרי בגדר כמו נחל
 כאפיק נחלים ועברו:
 יי הקדרים מני קרח
 עלימו ותעלם שלג:
 יי בעת יזרבו נצחות
 בחמור נדעכו ממקומם:
 יי רלפתה ארכות דרכם

(ט) י, 6 כי לא כחרתי אמריו קדוש:

- י. 11 אם ייחלך ווֹסִגּוֹר
וַיָּקְהַלֵּל וְמַיִּשְׁבָּנוּ:
ו. כִּי הוּא וְדֹעַ מַתְּרֵי שָׂוָא
וּרְאָא אָוֹן וְלֹא וְתַבּוֹן:
5
- ז. 13 אם אתה חכמוֹת לְבָכֶר
וְפָרַשְׁתָּא אַלְיוֹר כְּפִיקָּה:
ח. שַׁי אֲזַתְּשָׁא פְּנִיךְ מִמּוֹם
וְהַחִיתְתָּמָקָק וְלֹא תִּורְאָה:
ט. 16 כִּי עַתָּה עַמְלָתְשָׁחָה
כִּמְיֻם עַבְרוֹתְזָכָר:
ו. 17 וּמְצָהָרִים יְקֻומָּתְחָלָד קָרְבָּן
חַפְּלַתְךָ כְּבָקָר תְּהָווָה:
ז. 18 וּבְטַחַת כִּי יִשְׁתָּקֹה
וְחַסְּרַת לְבָטָח תְּשַׁכְּבָה:
ז. 19 וּרְבָצָת וְאָוֹן מַחְרִיד
וְחַלְוָן פְּנִיךְ רְבִיסָה:
ז. 20 כִּי לְעוֹנֵר רְשָׁעִים תְּכִלִּינָה
וּמְנוּס אָבָד מַפְּהָם
וְתְּקוּתָם מַפְּחָה נְפָשָׁה:
ז. 21 וְעַזְנָן אַירָב וְרַואָמֵר:
ז. 22 אַמְנָמָן כִּי אַתָּם עַם
וּלְמַמְּכָם חִכְלִיָּת הַכְּמִיה:
ז. 23 גַּם לְיִלְבָּב כְּמוֹכָם
וְרִיאָת מֵרָאָן כְּמוֹ אַלְהָה:
ז. 24 שְׁהָק קְפָרְשָׁא אַהֲרָה
שְׁחָוק צְדִיק לְוַתְּמִים:
ז. 25
ז. 26 שְׁלָוּסָם אֲהָלִים לְשָׁדָרוֹם
וּבְפַחַות לְמִוְרְגִּיזָה אַלְלָה:
ז. 27 רַאוּלָם שָׁאָל נָא בְּהָמוֹת וְתַרְךָ
ז. 28 רַעֲקָה הַשְׁמִים וַיְגַד לְךָ
ז. 29 אוֹ שְׁרֵץ הָאָרֶץ וְתַרְךָ
30
35

- (א) 11, 12 זַאוֹשׁ נְבוּבָה יַלְבָּב
וַעֲירָ פְּרָא אָדָם יוֹלְדָה:
*
(ב) 14 אִם אָוֹן בִּירְךָ חַרְחִיקָהוּ
וְאֶל בְּשָׁקָן בְּאַחֲלִיךָ עַלְהָה:
*
(ג) 12, 3 לֹא נָצַל אַנְבָּרָמָכָם
*
(ד) 4 קְרָא לְאַלְפָה וַיְגַחְיוּ
*
(ה) 6 לְאַשְׁר חַבְרָא בְּאֱלֹהָה וְרוּזָה

- 10 רַעֲדָתָר כִּי זֹאת עַמְקָה:
14 אִם חַטָּאתְךָ שְׁמַרְתָּנוּ
וּמְעֻנוּ לֹא תַּנְקִנוּ:
שִׁי אִם רַשְׁעָתָר אַלְלָי לֹר
וְצַדְקָתָר לֹא אַשָּׂא רָאשָׁי
שְׁבַע קְלֹן וְרִיחָה עֲלֵינוּ:
16 וּגְנָאה כְּשַׁחַל הַצּוֹדְנִי
וְחַשְׁבָּתְחַפְּלָא בָּר:
17 תַּחַדְשָׁ עֲדִיךָ נְגַדְּרִי
וְתַּרְבָּב כְּעַשְׁן לְמַדְרִי:
18 וְלִמְהָ מְרַחָם הַצְּאָתָנִי
לְמִיחָה לֹא אֲנוּעָ וְעַזְנָן לֹא תְּרָאָנִי:
19 כַּאֲשֶׁר לֹא הִוְתַּר אַהֲרָה
מְבָטָן לְקָבָר אַרְבָּל:
כַּהֲלָא מַעַט יְמִיר יְחַקְּלָה
יְשִׁיבָּמָמָנִי וְאַבְלִיגָה מַעַט:
21 בְּטוּרָם אַלְקָה וְלֹא אַשְׁׁוּב
אַל אָרֶץ חַשְׁלָה וְצַלְמוֹת:
22 אָרֶץ לִיפְתָּה כְּמוֹ אַפְּלָה
צְלָמוֹת וְלֹא סְדָרוֹם
א. 11 וְעַזְנָן צָפָר הַנְּעַמְתָּר וְרַואָמֵר:
ב. 2 הַרְבָּ דְבָרִים לֹא וְעַנְהָה
וְאִם אִירָשָׁ שְׁפָתָום יְצִדָּק:
ג. 3 בְּדִיךְ מַתְּהִים וְחַרְישָׁוּ
וְחַלְעָג וְאָזְנָן מַכְלָם:
ד. 4 וְתַּאֲמֵר זָקְלָקְחָי
רַבְרָה הַיוֹתָר בְּעֻונָה:
ה. 5 וְאוֹלָם מֵרָי וְתַן אֱלֹהָה דָבָר
וּפְתַח שְׁפָתוֹ עַמְקָה:
6 וְרַוגְד לְךָ תְּעַלְמָוֹת הַכְּמִיה
וְרַעֲדָע כִּי וְשָׁהָה כָּל אֱלֹהָה מַעֲונָךְ:
- (א) 10, 12 חַלְיוֹזָה וְבָבָא עַמִּי
*
(ב) 22 לְתַהְעַטָּה בְּמוֹ אַעֲלָה
*
(ג) 11, 6 כִּי צְלָלִים לְתוֹשִׁירָה
*
(ד) 7 חַחְקָר אֱלֹהָה תְּמִגָּא
אִם עַד תְּכִלָּתָה שְׁדָה הַקָּא
8 נְבָחָה אַ-שְׁמִיכָה מִהְפָּעָלָה
עַמְקָה מַשְׁאָל מִתְּהִיעָה
9 אַרְכָה מַאֲרָץ מַהְמָּאָה וְרַחְבָּה מַנְיָה יְסָה

9 וַיֹּאמֶר כָל עֲזֹבָתוֹ
וַיֹּאמֶר כִּי לֹא תַּנְקִנִּי:
29 אֲנָכִי אֲרַשֵׁע
לִמְהָذָה הַבְּלָאָגָע:
6 אִם הַתְּרַחְצַר יִכְמֹר שָׁלָג
וְהַזּוֹתָר בְּבָרְכָר:
1 אֹז בְּשַׁחַת הַטְּבָלָנוֹ
וְהַעֲבוֹנוֹ שְׁלָמוֹת:
32 כִּי لֹא כְּפָרָא שָׁמָן כְּמוּנוֹ אַעֲנָנוֹ
10 נִבְוא יְחִידָר בְּמִשְׁפְּט:
33 בְּלֹא וְשָׁבְנוּנוֹ מְרוֹכִיח
וְשָׁתְדָדוֹ עַל שְׁנָינוֹ:
34 יִסְרָעֵלְלָבָטָר
וְאַמְתָר אֶל תְּבֻעָתָנוֹ:
לְה אֲדָבָרָה וְלֹא אַרְאָנוֹ
כִּי לֹא כִּי אֲנָכִי עַמְדָה:
10 קְטַתָּה נְפָשָׁר בְּחִירָי
אִשְׁפְּכָה עַל שִׁיחָרִי
אֲדָבָרָה בְּמַר נְפָשָׁר:
2 אָמֵר אֶל אֱלֹהָה אֶל חַרְשָׁעָנוֹ
הַדּוֹעָנוֹ עַל מַה הַרְבָּנָנוֹ:
3 הַטּוֹב לְךָ כִּי תְּמָאָס וְגַעַל כְּפִידָה
וְעַל עַצְתָּ רְשָׁוֹתָם הַוּפָתָה:
4 הַעַיְנִי בְּשָׁרָד לְךָ
אָס כְּרָאוֹת אָנוֹשׁ תְּרָאָה:
ה הַכּוֹמֵר אֲנוֹשׁ יִמְרָך
אָס שְׁנוֹתָרָךְ כְּרָמי גָּבָר:
6 כִּי הַבְּקָשׁ לְעָנוֹנִי
וְלְחַמְתָאָתִי תְּהָרוֹשָׁה:
7 עַל דְּעַתָּךְ כִּי לֹא אֲרַשָׁע
וְאַיְן מִידָךְ מִצּוֹלָה:
8 יַדְיךָ עַצְבָּנוֹ וְרַעֲשָׂנוֹ
יְחַד סְבִיב הַטְּבָלָנוֹ:
9 זְכָר נָא כִּי כְּחָמָר עַשְׁתָּנָי
וְאֶל עַפְרָה הַשְׁוּבָנָי:
10 הַלָּא כְּתָלָב הַתְּחִיכָנָי
וְכַגְבּוֹנָה תְּקַפְיָאָנָי:
11 עֹור וּבָשָׂר תְּלָבִישָׂנָי
וּבְעַצְמָוֹת וּגְוִידָוֹת תְּשַׁכְּכָנוֹ:
12 חִוּם וְחִסְד עֲשָׂוֹת עַמְדָה
וּפְקָרָתָךְ שְׁמָרָה רָוחָר:
13 וְאֶלָּה צְפָתָה בְּלַבְבָךְ

9,8 נִתְחַ שָׁמִים לְבָדָר
וְדוֹרֶךְ עַל בְּמִתְיָר יִמְשָׁל:
9 עַשְׂתָה עַל יְשָׁשׁ כְּסִיל:
וְכִימָה וְחַדְרָיו תְּמַנָּן:
10 עַשְׂתָה גְּדֹלוֹת עַד אַיִן חַקָּר
וּנְפָלָאָת עַד אַיִן מִסְפָר:
11 הַן וְעַבְרָ עַלְיָ וְלֹא אַרְאָה
וּוְחַלְפָ וְלֹא אַבְיָן לְזָה:
12 הַן יְחַתָּפָ וְמַיְרִ יְשִׁבָנָנוֹ
מַיְרִ יְאַמְרֵ אַלְיוֹ מַה הַעֲשָׂה:
13 אַלְוָה לֹא יְשַׁבֵּ אַפְרֵ
הַחַקָּר שְׁחַחָוּ לְזָרִי רְהָבָב:
14 אַפְרֵ כִּי אֲנָכִי אַעֲנָנוֹ
אֲבָחָרָה דְבָרָר עַמְרֵ:
15 טִי אָשָׁר אָס צְדָקָתִי לֹא אַעֲנָה
לִמְשַׁפְטִי אַתְחָנָן:
16 אָס קְרָאָתִי וְיַעֲנָנוֹ
לֹא אַאֲמִינָן כִּי יַאֲזִין קָוָלִי:
17 אָשָׁר בְּשִׁיעָרָה יְשַׁופְנֵי
וְתְּרַבָּה פְּצָעֵי חַנָּם:
18 לֹא וְתַנְנִי הַשָּׁבָר רְחוֹר
כִּי בְּשַׁעַנְנִי מְמַרוֹרִים:
19 אָס לְכָחָ אָמִיעָץ חַיָּא
וְאָס לִמְשַׁפְט מַיְרִ וְרַעֲדָפָלִי:
20 כִּי אָס אַזְדָקָ פְּרִילִי וְרַשְׁעִינִי
חַם אָנִי וְרַעֲקָשָׁנוֹ:
21 חַם אָנִי
לֹא אַדָע נְפָשָׁר "

22 אַחַת הַיָּא עַל כִּי אָמְרָתִי
חַם וְרַשָּׁע הָוָא מְכָלָה:
23 אָס שָׁוֹט וְמִיחַת פְּחָאָם
לִמְסַת נְקָיִם רַלְעָג:
24 אָרָעָ נְתָנָה בִּיד רְשָׁע
פְּנֵי שְׁפָטִיה יְכָסָה
אָס לֹא אַפְרָא מַיְהָוָא:

25 כִּי וּוּמִי קָלוּ מַנִּי רָע
בְּרָחוֹ לֹא רָאוּ טָובָה:
26 חַלְפָר עַם אַנְיוֹתָא אַבָּה
כְּנָשָׂר יְטוֹשָׂ עַלְיָ אַכְלָה:
27 אָס אַמְרָתִי אַשְׁכָחָה שְׁוִיחָי
אַעֲזָבָה יְוָאַבְלָגָה פְּנֵי:

- 14,19** אֲבָנִים שְׁחַקְרָם
הַשְׁטָפָה סְפִיחָה עַפְרָאָרֶץ
וְתֹקּוֹת אֲנָשָׁה אֲבָדָה:
כִּי תַּחֲפֹהוּ לְנֵזֶח וְרַחֲלֵךְ
מִשְׁנָה פְּנֵיו וְתַשְׁלַחָרוּ:
וְכִבְדָּר בְּנֵיו וְלֹא דָעַ
וּצְעָרוּ וְלֹא יָבִין לִמְרוֹן:
אָרֶל בְּשָׂרוּ עַלְיוֹ וְכָאָבָב
וּנְפֹשָׁר עַלְיוֹ תַּחֲבֵל:
- 15,10** וַיַּעֲזַן אֱלֹפֵץ הַתְּוִמְנֵר וַיֹּאמֶר:
הַחֲכָם וַעֲנָה דְּתַתְּ רָוח
וּמְמֻלָּא קְדוּם בְּטָנוֹ:
הַחֲכָה בְּדָבָר לֹא יַסְכֹּן
וּמְלִימָה לֹא יוּעַל בָּם:
אָפָּה אַתָּה חָפָר וַיָּרָא
וְתַגְרַע שְׁוֹחָה לִפְנֵי אֵל:
הַכִּיר וְאַלְפָ עַזְנֵךְ פִּיךְ
וְתַבְחַר לְשׁוֹן עֲרוּמוֹם:
יְרַשְׁלָעֵל פִּיךְ וְלֹא אָנָּי
רְשַׁפְתִּיךְ יַעֲנוּ בְּךָ:
הַרְיוֹשׁוֹן אֲדָם תּוֹלֵד
וּלְפָנֵי גְּבֻעָה חֹולָת:
הַבּוֹסֵד אֱלֹהִים תִּשְׁמַע
וְחַגָּעֵל אֶלְדֵי חַכְמָה:
מִיהָ וְדַעַת וְלֹא נְדֹעַ
תַּבְחַן וְלֹא לְמִנוּ הָוָא:
יְגַם שְׁבַּגְם וְשִׁוְישָׁ בְּנֵו
כְּבָדָר מַאֲבִיךְ יְמִינָה:
הַמְּעֵט מִמֶּד תְּנַחֲמוֹת אֵל
וְדַבָּר לָאת עַמְקָה:
מִה יַקְחֵל לְבָךְ
וּמִה יַרְזְמוֹן עַנְיִינִיךְ:
כִּי תַשְׁיב אֵל אֶל רְחוֹד
וְהַזָּאת מְפַקֵּד מְלִין:
- 16,14** מִיהָ אֲנָשָׁה כִּי רַזְכָה
וּכִיר יַצְדִּיק יְלֹוד אֲשָׁה:
שַׁי חַן בְּקַדְשָׁו לֹא וְאַמְּרֵין
רַשְׁמִים לֹא זָכָר בְּעִינֵינוֹ:
אָפָּה כִּי נַתְעַבְּ וְנַאֲלֵה
אֲרִישׁ שְׁתָחָה כְּמִים עַולָה:
זַיְהַחְלֵךְ שְׁמֵעַ לְיַי
וְזָה חַזְוִתְרִ אַסְפָּרָה:
אֲשֶׁר חַכְמִים יַגְדִּיו
- 17,27** וְתַשְׁמַס בַּסְדֵּ רְגָלִי
וְתַשְׁמֹר כָּל אַרְחָתִי
עַל שְׁרַשְ׀יָ רְגָלִי תַּחֲקָה:
18,4 מִיר וְתַחַר מַטְמָא
לֹא אָחֵד:
19,3 אֲפָּל זֶה פְּקָחָת עַיְנָד
וְאַתְּיָ תְּבָא בְּמִשְׁפְּט עַמְּדָה:
20,6 שְׁעה מְעַלְיוֹ וְאַחֲלָל
לֹא אָרְצָה כְּשָׂכֵר יוּמָר:
21,13 מִיר וְתַחַר בְּשָׁאָרְלִ חַצְפָּנִי
חַסְתּוֹרִי עד שׁוֹב אָפָל
תְּשִׁוָּתִי לְיַי חַק וְתַזְכְּרִי:
שִׁי תְּקָרָא וְאַנְכִּי אַלְעָנִי
לְמַעַשָּׂה יַדְיךָ חַכְסָפָה:
22,16 כִּי עַתָּה צָעֵדר לֹא חַסְפָּר
לֹא תַשְׁמַר עַל חַטָּאתִי:
23,7 חַסְמָ בְּצָרוּר פְּשָׁעִי
וְתַהְפֵּל עַל עָוֹנִי:
24,2 אֲדָם יְלֹוד אֲשָׁה
קַצְבָּר יְמִים וְשַׁבְּעָדָגָן:
כְּצִיר יָצָא וּמְפָל
רַוְבָּרְחָ כָּל וְלֹא יַעֲמֹד:
25,13 כְּרָבָק יְבָלה
כְּבָנָד אַכְלָו עַשְׁ:
- 26,14** חַקְלָה עַשְׂרָת וְלֹא יַעֲבֵר:
כִּי יְשַׁלֵּחַ תְּקֹהָ
אָם יְכַרְתָּ יְרַחְלִיפָּ עַוְדָה:
רוּוֹנְקָתָה לֹא תְחַדֵּל:
27,8 אָם יְזִקְין בָּאָרֶץ שְׁרָשָׁר
וּבְעָפָר יְמֹות נְזֹעָר:
28,9 מְרֻחָה מִים וּפְרָח
וּשְׁהָ קַצְרָר כִּמְרַנְשָׁע:
29,7 יְגַבְּרָ יְמֹות וְיִהְלָשָׁ
וּגְגֹועַ אֲדָם וְאַיְ-גָּרוֹן:
30,11 אַזְלָר מִים מִנְרַיְם
וּמְהָר יְחַרְבָּ וּרְוַבְשָׁ:
31,12 וְאִישׁ שְׁכָב וְלֹא יָקָומָ
שַׁד בְּלַתִּי שְׁמָרָם לֹא יַקְצִיר
וְלֹא יַעֲרוּ מְשִׁנְתָּם:
32,14 אָם יְמֹות גָּבָר הַיְחִידָה
כָּל יְמִי צְבָאֵר אִירָחֵל
שַׁד בְּוֹא הַלְוָפְטָר:
33,18 וְאָוָלָם הָר נִמְרָל וְפְּגָל
וְצֹור יַעֲתֵק מִמְקוֹמוֹ:

5

10

15

20

25

30

35

40

45

- 13 שמעו נא תוכחתו
ורובות שפטוי הקשייבו:
7 הלאל חדברו עולה
ולו תדברו רמייה:
8 הפנו תשואן
אם לאל תריבון:
9 החטוב כי יחקר אתכם
אם כחחל באנוש תחתלו בו:
* הוכח יוכחה אתכם
אם בסתר פנייל תשואן:
11 הלא שאותו תפטע אתכם
ופחדרו יפל עלייכם:
12 זכרוניכם משלוי אפר
לגביו חמור גביריכם:
- 13 החרשו ממוני ואדרביה אני
ויעבר עלי מה:
14 אשה בשדי בשמי
ונפשי אשום בכפי:
טי הן יקטלנו לא אויחל
אך דרכי אל פניו אורכיה:
16 גם הוא לי לישועה
כי לא לפניו חנתן יבוא:
17 שמעו שמעו מלתי
ואהחותי באזנוכם:
18 הנה אא ערבתי משפט
יודעתי כי אני אצדך:
19 מי הרא וירוב עמדוי
כי עתה אחריש וגערע:
- כ אך שתיהם אל תעש עמדוי
או מפניך לא אסתור:
21 כפדי מעלי הרחק
ואמתחך אל תבעחר:
22 וקרא ואנכי אענה
או אדבר ונחשביינו:
23 כמה לי עונות וחטאות
פשעי וחטאתי הדיעינו:
- 24 למה פניך חסתר
וחחשבי לאיוב לך:
כח העלה נדך הערוץ
ואת קש יבש תרדף:
26 כי הכאב על מרירות
ותורישנו עונות נعرو:

- 12 ווספרו לך דני הים:
9 מי לא ידע בכל אלה
כי יד יהוה עשתה זאת:
* הלא ברדו נפש כל חי
ורוח כל בשר איש:
13 עמו חכמה וגבורה
לו עצה ותבונה:
14 הן יהרומים ולא יבנה
יסגר על איש ולא יפתח:
שין יעזר במים ויבשו
ירושלים ויהפכו ארץ:
16 עמו עז ותושיה
לו שגג ומשגה:
17 מוליך וועצים שלול
ושפטים יהרלל:
18 מוסריות מלכים פחה
וראש איזור במתניותם:
19 מוליך כהנים שלול
יאוחנום יסלוף:
כ מסיר שפה לנאמנות
ומעם זקנים יכח:
21 שופד בו על נדיבות
לטפת אבוניות קפה:
22 מגלה עמוקיות מני חז
וירזא לאור צלמות:
23 ממשקה האגורום וראבדת
שטה לגויים וינחם:
24 מסיר לב ראשי עם הארץ
ויתעם בתהו לא דרכ:
כ רמשתו השך לא א/or
ויתעם כשבור:
* 13 הן כל ראתה עני
שמעה אוני ותבן לה:
2 כדעתכם ידעתני גם אני
לא נפל אגדי מכם:
3 אולם אני אל שדי אדבר
והווכח אל אל אהפץ:
4 אתם טפלי שקר
רפאי אלל כלכם:
ה מי ותן חרש תחרישון
וთהרי לכם לחכמה:
- 12,11 (א) חלה אין מין חבחן
וחך און יטעים לך:
12 ביחסיטיס חמץ
ואיך ימים תיניחו:

- 18,6** א/or חַשׁ בְּאַהֲלֹו
וּבָרוּ עַלְיוֹ וִידָעֶל :
7 יִצְרֹר צָעֵדוֹ אָנוֹ
וְחַשְׁלִיכָהוּ עַצְתוֹ :
- 5 8 כִּי שָׁלַח בְּרִשְׁת רַגְלָיו¹
וְעַל שְׁבָנָה יִתְהַלֵּךְ :
9 יִאֱחֹז בַּעֲקָבְלָיו פָּח
וַחֲזֹק עַלְיוֹ צָמִים :
- 10 11 טָמוֹן בָּאָרֶץ הַבָּלוֹ
וּמִלְכָדוֹתָו עַלְיוֹ נְחוֹב :
12 סְכִיב בַּעֲתָחוֹ בְּלָחוֹת
לְרַגְלָיו :
- 13 14 יְהִי רָקָב אָנוֹ
וְאִיד נָכוֹן לְצָבָאָיו :
15 16 יָאַכְל בְּרַקְדָּר מָותָו :
17 18 יִפְתַּק מָהָלוֹ
שִׁיחַכּוֹן בְּאַהֲלֹו
חוֹרָה עַל נָעוֹר גְּפָרוֹת :
- 20 21 מִתְחַת שְׁרָשָ׀יו יִבְשֹׂר
וּמִמְעֵל וּפֶל קְצִירָוּ :
22 23 זָכָר אָבֵד מִנִּי אָרֶץ
וְלֹא שָׁם לוֹ עַל פְּנֵי הוֹעֵז :
- 25 24 לְהַדְּחָהוּ מָאוֹר אֶל חַשְׁד
וּמְתַבֵּל בְּנַחַת :
26 27 לֹא נִין לוֹ וְלֹא נִכְד בְּעֵמוֹ
וְאַזְן שְׁוֹרָה בְּמַגְרוֹרָו :
28 29 כָּל וּמָרוֹנָה מְשֻׁמָּר אַחֲרָינוּ
וּקְרָמָנוּמָה אָחָז שָׁעָר :
- 30 31 אֶךְ אֶלְהָ מְשֻׁכּוֹת עַל
זֹהַה מִקּוֹם לֹא יָדַע אֵל :
- 19,1** רַוּעַן אָרוֹב וּרְאָמֵר :
- 2 3 עד אֲנָה תּוֹגַ�וֹן נְפָשִׁי
וְתַדְכָּאָפְנִי בְּמַלּוֹם :
- 35 4 זה אָשָׁר פְּלָמִים תַּכְלָמְנִי
לֹא חַבְשׁוּ לְתַחְבְּרוּ לִי :
- 40 5 אַתְּיָ חַלְוִן מְשׂוֹגוֹתָי :
6 אָס אָמֵן עַל תְּגִדְילָיו
וְתַחֲכִיחָוּ עַלְיוֹ חַרְפָּתוֹ :
- 6 דָעַ אָפָר כִּי אֶלְהָ עִתְּנִי
- (ז) 18,13 יָאַכְל בְּדַי עָוֹר
- 17,2** אֵם לֹא הַתְּלִים עַמְּדִי
וּבְהַפְּרוֹתָם תַּלְעַן עַיִן :
- 3 4 שִׁוְמָה נָא עַרְבָּנִי עַמְּלִי:
מַיְ הָוָא לִיְדִי וּפְקָעַ:
- 5 6 כָּר לְבָם צְפָנָת מִשְׁכָּל
עַל כָּן לֹא תַּרְחִימָם :
- 7 8 וְעַרְבִּי בְּנוֹר תַּכְלָנָה
וּרְחַצְוִינָה מְשֻׁל לְעַמְּמוֹם :
- 9 10 וּזְחַק לְפִנְהָחָס אַחֲיהָ:
וְתִּכְחַנְמֵה מְכֻשֵּׁש עַיִן :
- 11 12 וַיְצַרְרֵי בָּצְלָל כָּלָם :
וְשִׁמְרֵי יְשָׁרָם עַל זָאת :
- 13 14 וְנִקְרֵי עַל חַנְקָה וְתַעֲרֵר :
- 15 16 וְיַרְאָחָז צְדִיק דָרְכוֹ:
וְפְשָׁהָר דָרָם וּסְוִיף אָמֵץ :
- 17 18 יְאָלֵם כְּלָפָס תְּשָׁבוֹ וּבָאֵי נָא
וְלֹא אִמְצָא בְּכָם חַכְמָה :
- 18,1** רַוּעַן בְּלַקְד הַשְׁחָר וּרְאָמֵר :
- 2 3 עד אֲנָה חַשְׁרִים קָעַ לְמָלִין
חַשְׁקָד וְאַנְפָּא נְדָבָר :
- 4 5 מְדוּעַ נְחַשְׁבָּנו כְּבָהָמָה
נְטִמְרָנו בְּעַרְנוֹר :
- 6 7 טְרָף נְפָשָׁר בְּאָפָר :
- 8 9 הַלְמָעֵנָךְ תְּעַזֵּב אָרֶץ
וּרְעַתְקֵץ צָר מִמְקוֹמוֹ :
- 10 11 גַּם אָוֹר רְשָׁעִים וְדָעַךְ
וְלֹא וְגַה שְׁבוּב אָשָׁר :
- (א) 16,22(ז) כִּי שְׁנָה מִסְפָּר יָאָדָן
וְאַרְחָה לֹא אָשָׁוב אַהֲלָן :
- (ב) 17,18 רְחוֹר חַבְלָה וְיִרְיָה נְעָבָה
קְבָרִים לְיִמְרֵד :
- (ג) 12 לְיִלְחָד לְיוֹם יִשְׁרָמוֹ
לְיִלְחָד לְיִלְחָד נְתַקֵּן :
- (ד) 13 אָס אַקְוָה שָׁאָל בִּתְהִרְבָּת
בְּחַשְׁד רְעַתְרִי יִצְעִיר :
- (ה) 14 לְשָׁחַת קְרָאָתָר אָבָּי אַתָּה
אָמֵר וְאַחֲרֵי לִמְתָה :
- (ו) 15 וְתַאֲרֵה אָסִי תְּקִוִּי
וְעַטְוָקָתָר מַיְ רִשְׁיָה :
- (ז) 16 אַעֲמָל שָׁלַח רְדָנָה
שָׁסָמָל רְדָנָה :

**16. גם אג'ר פ'ם אדרבה
לי יש נפשם חחת נפשי
abhängigה עלייכם במלוי
ואנועה עלייכם במרו הראשי:
ה אאמצכם במרו פ'י
ונור שפ'נו לא' א'ח'שך:**

5	אָמַעְצָכֶם בְּמוֹרֵר רְנוּיד שְׁפִטָּר לְלָא <אֲחַשָּׁר:
10	אִם אָדָרְתָּה לֹא וְחַשְׁךְ כָּבֵר וְאַהֲדָלָה מִהְמִינִי וְהַלְּלָקָן: אַךְ עַתָּה הַלְּאָנָר הַשְׁמָוֹת כָּל עַדְתָּו:
15	וְתַקְמִינָנִי לְעֵד הַיָּה וְיַקְמִין בַּר כְּחַשְׁרָה: אֲפָרָה טְרָף וּרוֹשְׁתְמָנִי חַרְקָעַלְיָה בְּשָׁנִיר:
20	צְרִיר וּלְטַשׁ עַיְנִיר לִי: שְׁלָוָה הַיוֹתָר וּוּפְרָפְרָנִי וְאַחֲזָה בְּעַרְפִּי וּוּפְגַּזְבָּנִי וּוַקְיִינָר לֹא לְמַטְרָה:
25	וּפְלָחָכְלָוָתָר וְלֹא וְחַמְלָל וְשַׁפְךְ לְאָרְצָה מַרְתָּחִי: וְרַצְנִי פְּרַץ עַל פָּנוּ פָּרָץ וְרַעַץ עַלְיָה כְּגֻבָּרָה:
30	שְׁוֵי שָׁק חַפְתָּרָה עַלְיָה גָּלְדָּר וְנִתְחָתוּ בְּעַפְרָה קְרָנִי: פָּנוּ חַמְרָמָרִיחָה מִנִּי בְּכִי וּעַל עַפְעָרָה צְלָמוֹת: עַל לֹא חַמְס בְּכִפְרִי וְהַפְלָתָר זְכָה:
35	אָרָעָאָל הַכְּסִיר דָּמִי וְאָל יְהָוָה מִקּוֹם לְזַעְקָתָה: גָּם עַתָּה הַנְּהָה בְּשָׁמִים עַדְיוֹ שְׁהָדָר בְּמַלְמִימָה: תְּחַפְתִּי תָּבָא <אֶל אֱלֹהָה דְּלַפְתָּה עַיְנָה <לְפָנָרוֹ: וַיְוַחַד לְגַבְרָה עַם אֱלֹהָה וּבְבִין אָדָם לְרַשְׁבָּה:

16,8 בפנרי יענה;

六

(4) ר' פערו עלי בפחים
בחרפה חכו לחיי
ריחר עלי ותמלאנן;
וז סנדרני אל אל עירלען;
יאשל גדר במשאות רחאנן;

1

(ב) יסבירו עלי מברך

15 רְלָא כְּחָדוֹ מַאֲבוֹרָתָם :

כִּי כָל וּמְרֵרֶת הַרְוָא מִתְחֻולֶּל
וּמִסְפֵּר שְׁנָוִים נִצְפְּנוּ לְעָרֵץ;
21 קוֹל פְּחָדִים בְּאַזְנוֹ
בְּשָׁלוֹם שָׂוֹدָד יְבוֹאנוּ:
אֲלֹל יְאַמְּרֵין שׁוֹב מִנְיָן חַשְׁךְ
וְצְפֵי הַוָּא אַלְיָהָרְבָּן:
22 נִקְּפָן הַוָּא אֶלְחָם לְאַיְתָה
יְדַע כִּי נְכוֹן בְּיַדְךָ יוֹם חַשְׁךְ:
23 יְבֻעַתָּהוּ גַּזְרָה וּמִצּוֹקָה
חַטְקָפָהוּ כְּמֶלֶךְ עַתָּה . . .
לֹא יַעֲשֵׂר וְלֹא יָקֹם חִילָן
וְלֹא יַטְהֵר לְאָרֶץ . . .
24 וּוֹנְקַחְתָּה תִּבְשֶׂשׁ שְׁלָהָבָת
רוֹסְוֹר פְּרוֹהָה פְּלִיאָן:
25 אֶל יְאַמְּן בְּבִבְשִׁתָּה נִתְעַבֵּבָה
כִּי שָׂוָא תְּהִוֵּת תִּמְוֹתָה:

וכפחו לא רעננה:
33 יחמס כגן בסרו
וישליך צוית נצחו:
34 כל עדת הנפ **תמיות**
ראש אכלה אהלי שחד:
לה חרוה عمل וילד און
ובמנם חכון מרמה:

א, 16 רוען אירוב ורואמר :
2 שמעתי כללה רביות
מןחמי עמל כלכם :
3 הקץ לדברי רוח
או מה ימראגד כי פשטו :

^(ז) 15 לְהַמִּלְבָד נָתַנְהָה הָאָרֶץ וְלֹא עֲבָר זֶה בְּחֻכּוֹם:

*

६७

וְאֶל שָׁדֵר יְהוּנָבָרֶן

בצבי גבר מגנירן

27 כי כסח פניו בחלוון
לרייש גראן אלת רה

842 ורשותה ערבות ורבנות

בתים לא רבבות למור

אשר התחתרו לגולים

*

ל' לא <ירנום> מנוי חזק

		18,6	אור חשך באהלו :
ונורו לעליו ירדע :	אם לא החתלים עמדו
ובבקורותם תחנן עניין :
5		7	יצרו צעדו ארנו
ותשליכו עצחו :	3 שומה נא ערבי עמל
מי הוא לידי ופקע :
10		8	כרי שלחה בראשת רגלה
ועל שבכה ותહל :	4 כר לבם צפנת משבכל
על בן לא תריימים :
15		9	ואחז בעקביהם פח
וחזק לעליו צמים :	ה
20		10	טמון באערץ חבלו
ומלכדרו עלינו נתיב :	ווערנו בנוו תבלנה
ווחציגניר משל לעמויים
וצחק לפניהם אהיה :
25		11	סכוב בעתדרו בלחות
לרגליו :	7 ותקה מכעש עינוי
ווצרי כלם :
30		12	ויהי רעב אננו
ואיד נכוון לא-אכזריר :	8 ישמו ישרום על זאת
ונקר על הנוף ותערר :
35		13	ויאכל בירקן מות :	9 יראחו צדיק דרכו
ויפחד ידים יסוף אמצז :
40		14	ו�택 מואהלו	10 ואלים כלכם השבר ובא נא
ולא מצא בכם חכם :
		15	שי אשכנן באהלו	
		16	וורה על נוהו גפרית :	
		17	מתחת שרשו ובשו
וממעל ומיל קצירו :	18,22(א) רוען בקדח השחו וראמיר :
עד אנחנו חתשים קע - למליין
		18	צورو אבד מני ארץ
ולא שם לו על פניו חזע :	2 עד אנחנו חתשים קע - למליין
חשך ואנאי נדבר :
		19	ההדףו מאור אל חשד
ומותבל ינתקהה :	3 מדוע נחשבנו כבבמה
נטמיון בערניך :
		20	לא נין לו ולא ננד בעמו
ואין שרוד במוגוריו :	4 טרפ נפשו באפו :
הלמענד פיעז ארך
ירעתך צור מקומו :
		21	על יומי שמר אהרנים
וקדמנים אחaze שער :	ה גם אור רשותם ידען
ולא יפה שביב אשר :
		22	אך אלה משכנות עיל
וזה מקום לא ידע אל :	
		23	19,1 רוען ארוב וראמיר :	16 כי שנה מטבח יאקי
וארה לא אשוב אהליך :
		24	עד אנחנו חוגוין נפשר
ותהדאפרנו במלים :	17,1 רוחה חבלת ימי נזיכי
קברים לא *
		25	זה עשר פעמים הצלמוני
לא תבשוחתה ברו ל' :	(ב) 1. ימי עבריו זמחי נתקי
.....
2. לילה ליום ישימול
.....
3. אם אקווה שאול בירת
בחשך יאנדרי יוציאו :
		26	ואף אמנים שנוגה
אתרי תלין משוגה :	14 לשבת קראתי אביך אתה
אמרי ואחותך להמתה :
		27	ה אם אמן עלי הגדרלו
ותוכיתחו עלי חרטמי :	15 וטה ואפי חוקתי
רטוק-חרי מיר יושינה :
		28	6 דער אפרו כרי אלה עיתני	16 געמי של חרונה
שפַּי יהוד על עצי נהרין
		29	(ג) 18,13 יאלל בדי ערו	

- י, 21 שׁוֹרִים> עבר ולא יגעל
חַפְלָטֶת פְּרָת<-ס> ולא תשכל:
9 בְּתִיחָם שְׁלָמָרֶה מִפְחָד
רְלָא שְׁבָטֶת אֱלֹהָה עֲלֵיהֶם:
5 זְשָׁאָר בְּתַף וּכְנוּר
וּרְשָׁמָחוּ לְקָלָל עָוגָב:
13 וּכְלָר בְּטוּב וּמִיחָם
וּבְרִיחָה> שָׁאָול יְנָחָה:&br/>10 וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סֹור מִמְנוּ
וְדָעַת דָּרְכֵיכְלָא חַפְצָנָר
שַׁי מָה שְׁדֵי כִּי נַעֲבָדָנוּ
וּמָה נַעֲוִיל כִּי נַפְגָּע בָּרוּ
16 הָן לְאַבְיוֹם טֻובָם
עַצְתָּר רְשָׁעִים רְחַקָּה פְּפִי:
15 כִּמָּה נָרְךָ רְשָׁעִים יַדְעַךָ
וּבוֹא עַלְמָיו אַידָם
חַבְלִים יְאַחַזָם מְאָפָרָה:
18 יְהִוָּר כְּתָבָן לְפָנֵי רֹוח
וּכְמַעַן גְּנָבָתֵי סְופָה:
20 19 אלֹהָה וְצָפָן לְבָנָרוּ אָנוּ
רִשְׁלָם אַלְיוּ וַיַּדְעַ:
כִּי וְרָאוּ עַנְיוּ כְּלָדוּ
וּמְחֻמָּות שְׁדֵי יְשָׂתָה:
25 21 כִּי מָה חַפְצָו בְּבָתוֹר אַחֲרוּ
וּמִסְפָּר חַדְשָׁיו חַצְצָרוּ:
22 הַלְּאָל וְלִמְדָד דַעַת
וְהַוָּא רְמִים יְשָׁפּוֹת:
30 23 זָה יְמוֹת בְּעַצְם הַמּוֹ
כָּלֹו שְׁאָקָנָה וְשְׁלָרוּ:
24 עַטְנָרוּ מְלָאָר חַלְבָה
וּמָה עַצְמָתוֹר יְשָׁקָה:
25 כִּי זָה יְמוֹת בְּנַפְשָׁ מְרָה
רְלָא אַכְל בְּטוּבָה:
35 26 וְחַד עַל עַפְרָ וְשְׁכָבוּ
וּרְמָתָה הַכְּסָה עַלְיָהֶם:
40 27 הָן יְדָעָתוֹ מְחַשְּׁבָתוֹיכְם
וּמְזָמָות עַל תְּחִמָסָר:
28 כִּי תְּאַמְרָ אֵיה בֵית נְדִיבָה
וְאֵיה אַהֲלָ מְשָׁכְנוֹתָ רְשָׁעִים:
29 הַלְּא שְׁאָלָתָם עַוְבָרִ דָרָךְ
וְאתָתָם לְאַתְנָרוּ:
45 6 כִּי <בּוּם> אַיְד יְחַשְּׁלָ רָע

- 20 >לֹא <גְּרָמָה> רְלָא <גְּלָעַט>
19 כִּי רְצַץ <בְּתִי> דְלוּם
בֵּית נְזָל וְלָא וּבְנָהָה:
כִּי לָא וְדַע <שְׁלָה> <בְּטַבְבָּי>
בְּחַמְרָה לֹא יְמַלְתָּ:
21 אוֹן שְׁרוֹד לְאַכְלָוּ
עַל כָּן לָא וּחְיל טָבוּבָה:
22 בְּמִלְאֹות שְׁפָקָר יְצָר לָר
כָּל וְדַע עַמְל <בְּאָגָי>:
23 יְוִישָׁלָחָה בּוּ חְרוֹן אָפָר
וּוּמְטָה <עַלְיוֹר חְבָלִים>:
24 >לֹא יְמַלְתָּ מִפְנֵי בְּרָזֶל
חַלְפָהוּ קַשְׁת נְחוּשָׁה:
כִּי וַיַּצֵּא <שְׁלָה> <מְגַוָּה וּבְרָק מִמְרָהָו
וְהַלְּא <עַלְיוֹר אָמִרָה>:
26 כָּל חַשְׁלָטָמוֹן <לָו>
חַאֲכָלָהוּ אָש לֹא גְּנָפָה
וּרְעַשְׁרוֹד בָּאַהֲלָוּ:
27 וְגַלְוָ שְׁמָרִים עָנוּר
וְאָרֶץ מַתְקוּמָה לָוּ:
28 גְּנָפָו וּסְמָסָע בְּרָתוּ
29 זָה הַלְּקָדָם רְשָׁע מְאַלְדוּמָה
וּנְחַלָּת אָמְרוּ מְאָל:
- א, 21 וַיַּעֲשֵׂן אִירָב וַיֹּאמֶר
2 שְׁמָעוּ שְׁמוּעַ מְלָתָי
וְאַל תְּהִרְא זָאת תְּנַחְמָתָיכְבָּם:
3 שָׁאוּרִי וְאַנְכִּי אָדָבָר
4 לְאוֹז לֹא תְלַעֲגָר בָּרָה:
5 הַאֲמָרָ לְאָדָם שִׁיחָר
וְאַם מְדוֹעָ לֹא תְקַצֵּר רָוָחָר:
6 פָּנוּ אַלְיָ וְהַשְּׁפָר
וְשִׁימָרוּ יְדָעָל פָּה:
7 וְאַמְּסָע זָכָרָתִי וְנְבָהָלָתִי
וְאַחַז בְּשָׁרִי פְּלַזְוֹתִי:
- 7 מְדוֹעָ רְשָׁעִים יְחִיוּ
עַתְקָר גָּם גָּבְרוּ חִילָּוּ:
8 דְּרָעָם נְכוֹן<עַמָּם>
וְצָאָזָאָיהם לְעַנוּוֹהָם:
10 וְשְׁלָחוּ נְצָאָן עַוְלָהָם
וְיְלָדָהָם וּרְקָדוֹן:

- 19²⁷ בְּלֹרַ כָּלִיתֵר בְּחִקֵּר |
 28 כִּי תֹאמְרוּ מָה בְּרִקְבָּקְ לְ
 וּשְׁרַשְׁ דָּבָר נִמְצָא־בָּיְ :
 29 גּוֹרֵר לְכָם מִפְנֵי קְרֻבָּתְ
 כִּי חֲמָה בְּעַלְיוֹם חֲבָא־
 לְמַעַן הַדָּעָן יֹכִי שְׁקָדָה :
 20 רָוּעֵן צְרוֹפֵר הַנְּעַמְתִּיר וַיֹּאמֶר :
 2 לא כִּי שְׁעַזְפֵּר וַיְשַׁבְּוּנֵי
 :
 3 מִסְרָר כְּלָמְתִּיר אַשְׁמָע
 וּרְוחַ מִבְּינְתִּיר יַעֲנֵי :
 4 הָלֵא יָדַעַת מִנוּ עַד
 מִנוּ שִׁים אָדָם עַלְיָ אָרֶץ :
 5 כִּי רְנַתָּה רְשָׁעוֹם מִקְרָב
 וּשְׁמָחָת חַמְקָעֵדְרָגָע :
 6 אָם יַעַלְהַ לְשָׁמוֹם שְׁיאָר
 וּרְאָשָׁר לְעֵבָגְעַע :
 7 כְּגַלְלָוּ לְנַצְחָה יַאֲבָד
 רְאָרוּ יַאֲמָרוּ אָרוּ :
 8 כְּחַלְוָם וְעַזְבָּקָוּ וְלָא וְמִצְאָהָר
 וַיְזַדְדַּחַזְוּן לִילָה :
 9 לְעֵין שְׁזַפְתָּוּ וְלָא תּוֹסֵה
 וְלָא עַוד תְּשֻׂרְנוּ מִקְמָרוֹ :
 10 יַבְנֵוּ וַיַּצְחַרְדוּ דְלִימָם
 וַיְדִירְוּ תְשִׁבְנָה אָרוֹנוֹ :
 11 עַצְמָתוֹרָוּ מְלָאוֹ שְׁלָוֹמָהָה
 וְעַמְוָרָעָל עַפְרָתָהָשָׁכָב :
 12 אָם תְּמִתְקַיְקָה בְּפִירָ רְעָה
 וַיְכִיחְדֵנָה תְּחַת לְשָׁנוֹ :
 13 יַחְמִילְלָה וְלָא יַעֲזְבָנָה
 וְרַמְעַנְהָה בְּתַחַזְקָצָרָ :
 14 לְחַמְרָוּ בְּמַעַרְיוֹ נַחְפָּל
 מְרוֹתָה פְּתַנְים בְּקָרְבוֹ :
 15²³ חִיל בְּלַע יְהִוָּה לְמַלְאָ בְּטָנוֹ
 16 וַיְקַאֲנֵי מְבָטָנוֹ וַיּוֹשַׁרְאֵל :
 17 רַאשְׁ פְּתִינִים וַיַּנְקֵ
 תְּהִרְגַּחְוּ לְשׁוֹן אַפְעָה :
 18 אֶל רְאֵ בְּפֶלְגּוֹתָ
 < נְחַלְיָ דְבָשׁ וְחַמָּאָה :
 19 לְרִיקָיְגָעָוּ וְלָא יַבְלִילָי הַחִיל

(27) 19,27 אֶחָד אָנָי אַחֲוָה לִי
 וַיַּעֲנֵד רַאי וְלָא דָרָ)

- 19 וּמִזְוֹדוֹ עַלְיָ הַקּוֹפֶן :
 20 הַן אַצְעָק חַמְס וְלֹא אַעֲנָה
 אַשְׁוּעָ וְאַיְן מִשְׁפָּט :
 21 אַרְחוֹ נְדָר וְלֹא אַעֲבָר
 וְלֹא נְחִוְבָּתָר הַשְׁן וְשָׁוּם :
 22 כְּבָודָי מַעְלֵי הַפְּשִׁיטָה
 וּוֹסֵר עַטְרָתָ רַאשֵּׁי :
 23 יַחְצִינֵי סְבָבָ וְאַלְגָּ
 וַיְסַע כְּעַזָּתָקָוָתָי :
 24 וַיְבַחר עַלְיָ אָפָר
 וְוַחֲשַׁבָּנֵי לְרַכְרוֹרָ :
 25 יַחְדָּרְבָּאָר גְּדוֹדָי
 וַיְסַלְוָי עַלְיָ דְרָכָם
 וַיְחַנְנוּ סְבָבָ לְאַהֲלָי :
 26 אֲחָרְיָי מַעְלֵי הַהְרָהִיקָוָי
 וַיְדַעְיָ אֶל זָרָ מִמְנִי :
 27 חַדְלָוּ קְרֹזְבָּרָי
 וּמִידְעַי שְׁבַחְוָנִי :
 28 שַׁי גְּרוּ בַּיְתָרָ וְאַמְלָחָר לְזֹרְחַשְׁבָנָי
 נְכָרָי הַיּוֹתָרָ בְּעִוְנִיָּהָם :
 29 לְעַבְדָוּ קְרָאָתָר וְלֹא יַעֲנָה
 בְּמָרוֹ פִּי אַתְחָנֵן לְוָיָה :
 30 רַוְחִי זָרָה לְאַשְׁתָּרָ
 לְוַתְעַבְתָּהָי לְבָנָי בְּטָנִי :
 31 גַּם עַוְלָלִים מַאֲסָרָ בָּרָ
 אֲקוּרָה וַיְדַבְּרָוּ בָּרָי :
 32 שְׁעַבְוָנֵי כָּל מִתְרָ סְדָרָ
 וְזָהָאַבְהָיָי נְהַפְּכָרָ בָּרָי :
 33 בְּעַוּרְיָ דְבָקָה עַצְמָרָי
 :
 34 חַנְנֵי חַנְנֵי אַתְּמָ רְעֵי
 כִּי יַד אַלְהָ נְגַעָה בָּיָי :
 35 לְמָה תְּרַדְפָּנִי כָּמָרָ אַל
 וּמְבָשָׁרָוּ לֹא תְשַׁבְּעָוָי :

- 36 מַיְ וַיַּתְן אָפָר וַיְפַתְּבָנָן מַלְיָ
 37 מַיְ וַיַּתְן יְיָתְקָרָ בְּסָפָרָ :
 38 בָּעֵט בְּרַזְלָ וּלְעַפְרָתָ
 39 בְּצָרָ וְחַצְבָּנָן לְעֵדָה :

(28) 19,27 וְאַנִּי יַדְעָתָר גָּלָי חַי
 לְאַחֲלָנִי עַל גַּעֲפָרָה יְקִיםָ
 26 יַלְתְּהַזְּמָה עַוְרָי מַכְלָלָי זָאתָ
 וּמְאַלְתָּה נְعָשָׂה לְרַא אַלְהָיָה :

	23	כ) ידע דרך עמדוי
בחנני כזהב אבא:
5	22	ב) באשרו אחזה רגלי ¹³
דרך שמרתו ולא אמרם:
10	21	ג) מפיזות שפתחו לא אמרם
בחקרי צפנתו אמרו פיר:
15	20	ד) ודווא פעל ומיר ושיבנו
ונפשו אורתה ורעלש:
20	19	ה) סוף ישלים חקי
וכחנה רבות עמו:
שי על כן מפנוי אbehel
אתבון ואפחיד ממנו:
25	18	ו) ואל הרך לבוי
ושדרי הבהירני:
כ) קר לא נצפנת מפני החש
ומפנוי כסא אפל:
30	17	ז) מודיע משדי נצפנו עתום
וירעד לא חז רמיין:
ג) רשותים גבלות ושינוי
עדן גזלן חראלע:
35	16	ה) חמור ותומים ונחגר
וחבלו שור אלמנה:
טטו אבינוים מדין:
40	15	ו) יהוד קבאו ענין ארץ
ה) חקן פראים במדבר יצאו לפיעלים
משחררי חטרף ערבה לו לחם לנערום:
ר) רומו מעט וארננו
בשרה בבליל יקצורי:
45	14	ז) וכרכם ריש ולקשו:
ערום ולינו מבלי לבוש
ואיין כסות בקריה:
ח) מזרם הרום ורטבו
ומבלוי מיחסח חבקו צור:
	13	ט) ערום הלאר בלי לבוש
ורעבים נשאר עמר:
י) בין שורותם יצחירו
יקבום דרכו ווצמיאו:
כ) מעור טהרים ינקאו
ונפש הלוים תשיע
ןאלות לא ישים תפללה:
	26	23,9 שmaiil בעשחו ולא אדו
יעטא רמיין ולא אראה:
*
24,9 ינלו משד יתים
ויל עזני רבלוי:
	25	א) 25. ויען בצד השתי ויאמר:
ב) המשל ופחד עמו
ג) עשה שלום במרומייו:
ד) הייש מספר לנגידו
וועל מי לא יקוט חורתה
וימה יצדק אנוש עם אל
וימה יזכה ילוד אשה:
ה) הן עד וורה ולאiahrol
וכוכבים לא זכו בעינרו:
ו) אף כר אנוש רימה
ובן אדם תולעה:
ח) 26. הרפאים יהוללי
מחחת מים ושבניהם:

- 22 רימה ופעל שדי \leftarrow לנו^ר
 19 ^(ג) ריראָר צדוקים וישראל
 ונקו ילעג למו
 כ אם לא נכחדר קבינויו
 5 יורתם אכלה אש:
 21 הסכן נא עמו ושלם
 בהם חביבאתך טובה:
 22 קח נא מפיו תורה
 ושיטם אמריו בלבך:
 10 23 אם תשוב \leftarrow לנגד שדי חכגע^ר
 חריחיק עולה מאחלה:
 24 ושיטה על עפר בצר
 ובצורך נחלים אופיר:
 15 כה ותיה שדי בצריך

 26 כר איז על שדי תחתן^ג
 ותשא אל אליה פניך:
 27 תעתר אליו וישמעך
 ונדרוך תשלם:
 28 ותגזר אמר ויקם לך
 ועל דרכיך נגה אור:
 29 כר חטפלו ותאמיר גזה
 רשות עוניים יושע אל
 25 נ ולט \leftarrow אחך נקר
 זוחמלת בבר כפיך:
 23 ורعن ארוב ויאמר:
 2 גס קנה מר שחי
 יידר כבודה על אנחתי:
 3 מיר ויתן ידעתמי ואמאצאהו
 אברא עד תוכנתו:
 4 אעכבה למניין משפטך:
 רפי אמלא תוכחות:
 35 ח אדעה מלום רענני
 ואבינה מה יאמר לך:
 6 הברבר כח וריב עמדוי
 לא אך הרוא ישם בר:
 7 שם ישר נוכח עמו
 40 ואפלטה נצח משפטך:^ג
 22, 8(^ג) והוא מלא בתיים טוב
 עצת רשותך רקחה מני:
 *
- 23 דן קדם אהלה וארני
 ואחרו ולא אבן לך:
- 21 בירום עברות וובלות:
 23 מי יגוז על פנוּךְ דרכיך
 וההוא עשה מי ישלם לו:
 32 והוא לקבורות וובלות:
 רעל גדריש ישקדך:
 33 מתקו לו רגבי נחל
 ואחררו כל אדם ימשוך
 ולפניהם אין מספר:
 34 ואיך תנחמוני הבל
 ותשובתויכם נשאר מעל:
 22, 8(^ג) ורعن אליפז התמן ויאמר:
 2 הלא וסכן גבר
 כי וסכן עלייה משכינן:
 3 החפש לשדי כי הצדק
 4 ואם בצע כי תם דבריך:
 המיראך יכתח
 יבוא עמל במשפט:
 ח הלא רעהך רבה
 ואין קץ לערנותיך:
 6 כי תחבל אחיה חנים
 ובגדי ערומים הפשטו:
 7 לא מום עיף תשקה
 ומרעב חמנע לחם:
 9 "אלמנות שלחת ריקם
 וזרעות ותמים חקנא:
 י על כן סברבתאך פחימ
 וובחלה פחד פתאים:
 11 אורד מחשך לא תראה
 ושפעת מרים הכסך:
 12 הלא אלוה בגבנה שמים
 יראאה ראה כוכבים כי קומו:
 13 ואמרת מה ידע אל
 הبعد ערפל ושפטות:
 14 עבויים סתר לו ולא יראה
 וחוג שמים ותהלך:
 שי הארא עלם השמור
 אשר קרכו מתי און:
 16 אשר קמטו ולא עת
 נהר וצק וסודם:
 17 האמרום לאל سور ממנה
 22, 8(^ג) ואייש דרייך לו הארץ
 ונשוא פנים ישב בהן:

- 29** כרמו אלה ושמרנו:
3 בקהל נרו עלי ראשיו:
לאררו אלך חשל:
4 כאשר הוויתו ביום חפרי
בסקק אלוה עלי אהלי:
ה בעוד שדי עמדרי
סברבריו נערו:
6 ברחץ הילינו בחמה
וזור יזוק עמדרי פלו שמן:
19 שרש פתוח אלוי מיב
וטל ולין בקצורי:
כ כבדי חדש עמדרי
וקשתי בידר החלוף:
7 בצדתו שער עלי קרת
ברחווב אכין מושבי:
8 ראווי נערום ונחבאו
ירושישים קמר עמדו:
9 שרום עצרו במלים
וכפ ישומו לפיהם:
י קול גנודום **נאלאם**:
ולשונם לחתם דברקה:
11 כי און שמעה ותחשני
ועין ראתה והתיעדרי:
12 לי שמעו ויתחפו
וידמו למור עצחר:
13 אחריו דברו לא ישנו
ועלמורו תטף מלתי:
14 רוחלו כמתר לי
ופיהם פערו למלקוש:
12 כי אמלט עני משיע
ויתהום ולא שעור לו:
13 ברכת אבד עלי תבא
ולב אלמנה ארנן:
טו עיניהם הוויתו לעיר
ורגלים לפסה אני:
16 אב אנקו לאבוניות
ורב לא ידעתי אחקרתו:
17 ואשברה מתלויות על
ומשינו אשליך טרפ:
24 אשחק אליהם ילא יאמינו
ואור פניו לא יפרול:
כח אבחור דרכם ואשב ראש
ואשכון כמלד בגדור
כאשר אבלום יגחים:
29 זדק לבשתו וילבשתי
מִרְאֵת כירחי קרב
- 28** לא עדיה עליך שחלה:
9 בהלמי שלח ידו
הפל **מ**שרש הרום:
י באזרות יוארום בקע
וכל יקר ראתה עינו:
11 מבכו נחרות חבש
ויתעלמה ו יצא א/or:
12 והחכמה מאין תמצא
ואז זה מוקם בימה:
13 לא ידע א/or שדרךה
רלא תמצא בארץ החיים:
14 תחום אמר לא כי היה
ווע אמר אין עמדרי:
טו לא יתן סגירות תחתיה
ולא ישקל כספ מחירה:
16 לא תסללה בנהם אופיר
בשהם יקר וספיר:
17 לא ירכינה זהב וזכוכיה
ותומרתה כל פז:
18 ראמות וגביש לא זכר
רמשך חכמה מפנינים:
19 לא יערכנה פטה כוש
בכתם מהור לא תסללה:
כ והחכמה מאין הבורא
ראי זה מוקם בינה:
21 נעלמה מעיני כל חוי
ומיעוף השמים נסתורה:
22 אבדון נמות אמרו
באונייר שמענו שמעה:
23 אליהם הבין דרך
וזהו ידע את מקומה:
24 כי הוא לקוזת הארץ ובית
תחת כל השמים וראה:
כח לעשות לרוח משקל
ומיים תמן במדה:
26 בעשתו למטר חוק
ודרך להזיז קלות:
27 איז קאה וספרה
הכינה וגם הקרא:
28 ויאמר לאדם
הן יראת אדרני היא חכמה
וסור מישע בינה:
א. 29. ויק אירוב שאת משלו ויאמר:
2 מיר ותגנו כירחי קרב

27 יקרא אלה בכל עת:
 11 אורה אתכם ביד אל
 אשר עם שדי לא אחד:
 12 הן אתכם כלכם חזיותם
 ולמה זה הבל והבלו:
 13 זה חלק אדים רשותם אל
ונענלה עירוצים מדריך וקחו:
 14 אם ירבו בינו למו חרב
 וצאנצאו לא ישבעו לחם:
 15 שי שריריו במות לא יקרו
 ואלמנתו לא תכינוי:
 16 אם יצבר נער כספר סוף
 רוחמים יכין מלבוש:
 17 יכין רציך ולבש
 וכסף נקי יחלק:
 18 בנה **לעשות** בוחור
 וכסכה עשה נזר:
 19 עשר ישבב ולא יאסקו
 עינוי פקה ואננו:
ג התשיגחו כמים בלחות:
 20 לילה גנטהו סופה:
 21 ישאחו קדים וילך
 וישערחו ממוקמו:
 22 וישלך עליך ולא יחמל
 מירך ברוח וברח:
 23 ישפכו עליך כפומו
וישר��י עליך ממוקמו:
ה כר ויש לכסף מוצא:
 ומיקום לזהב יזקו:
 2 ברזל מעפר וקח
 ואבן יצוק נהורשה:
 3 קץ שם לחשד
 ולכל חכלה הוא הוקר:
^ב 4 פרץ נחל **בעפר**

 דלו מאנוש נעו:
 5 ארץ ממנה יצא لكم
 והחותה נחפה כמור אש:
 6 מקום ספריר אבניה
 ועפרות זהב לו:
 7 נהיב לא וידע עיט
 ולא שופחו עון אייה:
 8 לא הדרכו כה בני שחץ

26,6 ערום שאול נגדו
 ואין כסות **לאבדון:**
 7 נתה צפן על תחו
 תלה ארץ על בלימה:
 8 צרר מים בעבו
 ולא נבקע ענן החהם:
 9 מאחז פניו כסה
 פרשׂ עלייך עננו:
 10 חק הג על פניו מים
 עד הצלחת אורעם חזך:
 11 עמודי שמיים ורפפו
 וויתמאר מגערתו:
 12 בכחו **גער** הום
 ובתבונתו מחייב רחוב:
 13 ברוחו שמיים שפרה
 הללו ידו נחש ברא:
 14 הן אלה קצות דרכו
 ומה שמן דבר נשמע בו
 ורעם גבורי של מי יתבונן:
26,2 וויען ארוב ויאמר:
 2 מה עוזת לא כח
 הושעת זרוע לא עז:
 3 מה יעצת לא חכמה
 ותושווה לרוב הזועה:
 4 את מי הגדת מלין
 ונשמה מרי וצאה ממד:
27,2 חור אל הסיר משפטו
 ושדי המר נפשו:
 3 כי כל עוד נשמה בי
 ורוח אלה באפי:
 4 אם תדברנה שפטו עליה
 ולשוני אם יהגה רמייה:
ה חלילה לו אם אצדיק אתכם עד אגוע
 לא אסיך חמיטי ממי:
 6 בצדתו החזקתו ולא ארפחה
 לא וחרף לבבי מימי:
7 יהיו כרשע אביר ומחוקומי בעיל:
 8 כי מה תקوت חנק כי יגורע
 כי ישאל אלה נפשו:
 9 הצעקתו ישמע אל
 כי תבוא עליך צרה:
ו אם על שדי יתענג

- כח. 31 אם אשמה כי רב חילו
וכי כביר מצאה ידרו:
- כח. 32 אם אראה אוד כי ותל
וירח יקר תלך:
כח. 33 רופת בסתר לבו
ותשך ידר לפרק:
כח. 34 גם הוא עון פלילי
כי כחשבי לאל מעיל:
- כח. 35 אם אשמה בפoid משגנאי
והתערותי כי מצאו רע:
כח. 36 ולא נתחו לחטא חמי
לשאלה באלה נפשו:
- כח. 37 אם לא אמרו מתי אהלי
מי יתן מבשרו לא נשבע:
כח. 38 בחוץ לא ולין גר
דלאויילארט, אפתח:
- כח. 39 אם כסיתו כדם פשי
לטמון בחבי עוני:
כח. 40 כי ערוץ המון רבה
רבות משפחות יחתני
ואדם לא אבא פחה:
- כח. 41 זה מי יתן לך שמע לי
הן תוי שדי יגעני
ספר כתב ארש ריבר:
- כח. 42 אם לא על שכמי אשאבר
אענדנרו ערתוות לי:
כח. 43 מספר צעדו איגידנו
כמו נגיד אקרבנו:
- כח. 44 אם תמו דבריו אורוב:
- כח. 45 ויענוהוה את אווב מער הטערת וואמר:
- כח. 46 מי זה מהשיך עצה
במלין בלי דעת:
- כח. 47 איז נא כגב' חלזין
ואשאלאק ווהודיינר:
- כח. 48 איפה הווות בויסדי ארץ
הנוד אם ידעתי בינה:
כח. 49 מי שם ממדיה כי הדע
- כח. 50 ועל פתח רעי ארבהו:
חתחן לאחר אשתי
ועליה וכרעון אחרון:
כח. 51 כי הרוא זמה
וורהא עזון פלילים:
כח. 52 כי אש הוּא עד אבדון האכל
ובכל חבוותי תרש:
- כח. 53 אם אמאס משפט עבדו ואמתו
ברבם עמדו:
כח. 54 ומה עשה כי יקום אל
וכי יפקד מה אשיבו:
כח. 55 שי הלא בבענ עשי עשה
וילונגה ברחם אחד:
- כח. 56 אם אמנע מהפץ דלים
ועיני אלמנה אכלה:
כח. 57 ואכל פתי לבדו
ולא אכל רותם ממנה:
כח. 58 כי ימונרו גהלההה כאב
ומבטן אמיה אנהנה:
- כח. 59 אם אראה אובד מבלי לביש
ואין כסות לאבון:
כח. 60 אם לא ברכינו חלץ
ומונ כבשר ותחמס:
כח. 61 אם לא בכורו לקשה יומ
ענימה נפשו לאבון:
- כח. 62 אם הניפחן על יחותם ודי
כי אראה בשער עזרתי:
כח. 63 כתפי משכבה חפוֹל
ואזרען מקנה השבר:
כח. 64 כי פחד אלי איד אל
ומשאותו לא ארכל:
- כח. 65 אם עלי אדמתוי חזק
ויחד תלמיה יבכוון:
כח. 66 אם כחה אכלתי בלי כספ
ונפש בעליה הפחתה:
כח. 67 מחתה חטה יצא חוה
ותחת שערת באשה:
- כח. 68 אם שמוני זהב סלי
ולכתם אמרתי מבטחי:
^{2*}

- 30** הָרַנוּ לְחַמֵּר ¹⁹
וְאַחֲשָׁל בַּעֲפָר וְאַפָּר :
- 21** אֲשֶׁר־אֱלֹיךְ וְלֹא חָעֲנָנִי
עַמְדָתִי יְלָא תַּחֲבַן בָּרוֹ:
- 22** תַּהַפְךְ לְאָכָר לֵי
בַּעֲצָם וְדָרְךָ הַשְׁטָמֵנִי :
- 23** הַשְׁאָנִי אֶל רֹוח הַרְכִּיבָנִי
וְתַמְגַנְגֵן מִקְשָׁעָה :
- 24** כִּי יְדַעְתִּי מוֹת חַשְׁבָנִי
וּבַית מִועֵד לְכָל חֵרִי :
- 25**
- 26** כִּי טֻוב קַוְתִּיר וּבוֹא רָע
וְאַיְחָלָה לְאוֹר וּבוֹא אָפָל :
- 27** מַעַי רַחֲחָה וְלֹא קַמְנוּ
קַדְמָנִי יָמִי עַנִּי :
- 28** קַדְרָה הַלְכָתִי בְּלֹא
קַמְצָרִי בְּקַהַל אַשְׁרִיל :
- 29** אָח הַיוֹתָר לְתִנְיָתִים
וּרְעַלְבָנָתִים וְעַנְתָּה :
- 30** לְעוּרִי שָׁחָר מַלְאָה
וּעַצְמָי חָרָה מַנִּי חָרָב :
- 31** וְהִי לְאָבֵל כְּנִירִי
וּעֲגָבִי לְקוֹל בְּכִים :
- 32** בְּרוּתִי כְּתִרְתִּי לְעָוִינִי
וּמָה אַתְבָּנֵן עַל בְּתוּלָה :
- 33** וּמָה חַלְקָנִי אֶלְלוֹ
וְנַחַלְתִּי שְׂדֵר מְפַרְמִיבִים :
- 34** הַלָּא אָדָל לְעַילָּה
וּבְכָרְלָפְעָלִי אָרֶן :
- 35** הַלָּא הוּא יְרָאת דְּרָכִי
וּכְלָצְעָדוֹ יְסָפֹור :
- 36** אָמַת הַלְכָתִי עַם שְׂוָא
וְתַחַשׁ עַל מְרָמָה רַגְלִי :
- 37** וְשָׁקַלְנִי בְּמַאֲזָנִי צְדָקָה
וְזָדַע אַלְוָה פָּמָתִי :
- 38** אָמַת פָּתָה אֲשֶׁרְיו מַנִּי הַדָּרָךְ
וְאַחֲרָעָיו הַלְּלָא לְבִרִי
וּבְכָפִי דְּבָקָמָאִים :
- 39** אַזְרָעָה וְאַחֲרָוָאָל
וְזָאָזָאָר יְשָׁרָטוֹ :
- 40** אָמַת נְפָתָה לְבִרִי עַל אַשָּׁה
וְזָאָזָאָר יְשָׁרָטוֹ :
- 29** כְּמַעַיל וְצַנְעָף מִשְׁפָטִוִּי:
וְאַמְרָע עַם קְנִי אַזְקָנִי
וְכָחָל אַרְבָּה יְמִימִס :
- 30** וְעַתָּה שְׁחָקָר עַלְיָ צְעִירָוִים ^a:
אֲשֶׁר מַאֲסָתִי אַבְרָהָם
לְשִׁוָּת עַם כָּלְבִּי צָאָנוּ:
- 31** גַּם כָּחֵד יְדוֹתָם לִמְהָ לְיָיָה
בְּחִסְרָ וּבְכָפָן גַּלְמוֹד הַעֲרָקִים צִוָּה אַרְצִי שְׂוָאָה וּמִשָּׁאָה :
- 32** הַקְּמִפִּים מַלְוָח עַלְיָ שִׁיחָה
וּשְׁרָשָׁ רְתִמּוֹים לְחַמְמָם :
- 33** הַמְּנִזְבָּח וְלַגְשָׁרָוּ
וּרְיוּעָרָעָלְיָמוּ כְּגַנְבָּן :
- 34** בְּעַרְעָז נְחָלִים לְשָׁכָן ^b:
חָרְיוּ עַפְרָ וּכְפִיפִים :
- 35** בְּין שִׁיחָהִים וּמִהְקָרָה
תַּחַת חָרְוָל וּסְפָחוֹ:
- 36** בְּנֵי נְבָל גַּם בְּנֵי בְּלֵי שָׁבָה
כְּכָאָרְמָן הָאָרָץ :
- 37** וְעַתָּה נְגִינָתָם הַיוֹתָה
וְאַהֲרָוּ לְהָם לְמָלָה :
- 38** תַּעֲבֹונִי רְחָקִי מַנִּי
וּמִפְנִי לֹא חַשְׁכָּרְךָ :
- 39** עַל יְמִינוֹ פְּרָחָח יְקָרְמוּ
וּוְסָלוּ עַלְיָ אַרְחָות אִידָּכָם :
- 40** נְחָסָר נְתִיבוֹתִי
- 41**
- 42** בְּפַרְעָז רְחָב וְאַתְּרוּ
תַּחַת שָׁאָה הַתְּגַלְגָּלוּ:
- 43** שִׁי גַּנְחָפְכוּ עַלְרָ בְּלָהָה
שִׁירְדָּפְכוּ כְּרוֹת נְדָבָתִי
וּכְעָבָרְבָה וּשְׁעָתִי :
- 44** וְעַתָּה עַלְיָ תַּשְׁתַּפְלָ נְפָשִׁי
יְאַחֲזָוִי וּמַיְעָנוּ :
- 45** לִילָה עַצְמָרִי נְקָרְמָלִי
וּשְׁעָרְקִי לֹא יְשָׁכְבָוּ :
- 46** בְּרָב כָּחֵד יְתָפְשָׁ לְבִוָּשִׁי
כְּפִי כְּתָנָתִי יְאַזְרָנוּ :

^a אָמַת מִמְנִי לִימִימִים^{*}^b עַלְיָמוּ יְבָחָה כְּלָהָן

39,4-40,15

39 ולא יאמין כי קול שופר:
כי בדור שופר רואמר האח
ומורחוק ירוחך מלכמיה.

40 וַיַּעֲשֵׂנִי יְהוָה אֶת אֹירֶב וַיֹּאמֶר:
2 חֲרַב עַמְּדֵי יִסְׁרָאֵל
פָּגָם אֱלֹהִים יִצְּגַּן:

3 רוען אירוב את יהוה וREAMER:
 4 הִנֵּה קָלְתִּי מַה אֲשִׁיבֶךָ
 5 וְדֹר שְׁמָתָר לְמִיר פִּי:
 6 אֶחָת דְּבָרְתִּי וְלֹא אַעֲנֶה
 7 וְשַׁתִּים וְלֹא אַגְּסֶה:

25 ווַיַּעֲשֵׂנִי וְהָווֹת אֶת אַיּוֹב מִפְּסָרָה וַיֹּאמֶר:

6 אָזֶר נָא כָּגָבָר חַלְצִיךְ

7 אַשְׁאָלֵד וְהַדְּרוּנֵר :

8 הַאֲכָחָר מִשְׁפְּטֵר

9 חַרְשִׁיעֵנִי לְמַעַן תָּזְדֻקָּה :

30 וְאַם זָרוּעַ כָּאֵל לְךָ
וּבְקוּלָּכָה כִּמְהֹרָה חֲרָעָם :

וְעַדָּה נָא גָאוֹן וְגַבְהָ
וְהַזְּוֹדָה וְהַדְּרָבָן תְּלַבֵּשָׁ:

(א) כה, 39 רעם שרים ותרכזה:

39. ר' חלמר בניויהם ירבו בבר
ירצאר רלא שבר למור:

ה מ' שלח פרא חפסוי
ומסרות ערוד מיר פחה:
6 אשר שמתי ערבה ביתו
ומשכנתיו מלחה:
7 ישחק להמון קרייה
חשאות נגש לא ישמע:
8 יתרו הרים מרעהו
ואחר כל יריך ידרוש:

9 הַיְאָבָה רֹם עֲבֹדֶךָ
 אָס וּלְעֵן עַל אָבוֹסֶךָ
 יְמִיקְשָׁרֶס בְּתַלְמָעָד בְּעַבְתָּחָה
 אָס וְשָׂדֵעַ עַמְקָרָס אַחֲרִיךָ
 11 הַתְּבִנָּתָה בָּרוּ כִּי רְבָּכָה
 וְתַעֲזֵב אַלְיוּ וְגַעַעַךָ
 12 הַתְּאַמְּנָן בָּרוּ כִּי יוֹשִׁבְתָּה זְרוּעָ
 וְגַרְנְדִּי אַסְפָּה

13. כן רגנונים נעלם
אם אבירה הסירה ווּמָה:
14. כי תעזוב לארץ ביציה
ועל עפר החםך:
טו והשכחה כי רגאל תזרעה
וחיה השדה תדרשה:
16. הקשיךך בנינה לאלה לה
לירוק יגועה בלו פחד:
17. כי השה אלוה חכמה
ולא חלק לה בבייה:
18. כעת במירוב חמרא
תשחק לסוס ולוכברו:

19 הַתְּהִנֵּן לְסָס גִּבְוָרָה
הַתְּלִבְשֵׁשׁ צֹוֹאֲרוֹ רַעֲמָה :

כ הַתְּרַעַשְׁנוּ כָּאֶרֶבֶה
הַיּוֹד נְחַרְוּ אַיִמָּה :

21 יְחַפֵּר בָּעֵמָק וּוֹשִׁירֵשׁ בְּכָה
וַצָּא לְקַרְאַת נְשָׁק :

22 יְשַׁחַק לְפַחַד וְלֹא יְחַתָּה
וְלֹא יְשֻׁבוּ מִפְנֵי חָרָב :

23 עַלְיוֹ הַרְנָה אַשְׁפָה
לְחַב תְּנִוִּית וּכְדִין :

24 בְּרַעַשׂ וּרְגַזּ וּגְמַאְאָרֶץ

38 מֵי פָּלֶג לְשֻׁטָּפָה הַעֲלָה
וְדָרֶךְ לְחֹזֵז קָלוֹתָה :

26 לְהַמְטוֹר עַל אָרֶץ לֹא אִישׁ
מְדֻבֶּר לֹא אָדָם בָּרוֹ :

27 לְהַשְׁבִּיעַ שֹׂאָה וּמְשֹׁאוֹתָה
וּלְהַגְּמִיהָ מִגְּזָא דְשָׁא :

28 הִישׁ לְמַטֵּר אָבָּא
אוֹ מֵי הַוְּלִיד אֲגָלָה טָלָן :

29 מִבְּטָן מַיִּי יָצָא הַקְּרָחָה
וּכְפָר שְׁמוֹת מַיִּי וְלִדְרָה :

30 כָּאָבָן מִיר יְתַלְכָּדָה
וּפְנֵי תְּחוּם יְתַהְבָּאָר :

31 הַתְּקִשָּׁר מַעֲדָנוֹת כִּימָה
אוֹ מִשְׁכָּותָה כְּסִיל הַפְּצָחָה :

32 הַחְצִיאָה מְזֹרוֹת בָּעָתָה
וּעֲוָשָׁה עַל בְּנִיהָ תַּנְחַבָּה :

33 הַיּוֹדָעָת הַקּוֹתָה שְׁמִיבָּב
אִם הַשִּׁים מְשֻׁטְרוֹ בָּאָרֶן :

34 הַחֲרִים לְעֵב קוֹלָק
וּשְׁפָעָת מִים חַסְכָּה :

35 לְהַחְשָׁלָה בְּרִקְיוֹן וּוּלְבָנִי
וּוְאָמְרוֹ לְךָ הַגְּנוֹר :

36 מַיִּי שָׁת בְּטָחוֹת הַכְּמָה
אוֹ מַיִּי נָתַן לְשָׁבְכוֹרָי בְּנִינה :

37 מַיִּי יְסָפֵר שְׁחָקִים בְּהַכְּמָה
וּנְבָלִי שְׁמוֹת מַיִּי וְשָׁכְבוֹב :

38 בְּזַקְתָּה עַפְרָה לְמוֹזָק
וּרְגָבִים וּדְבָקָר :

39 חַחְזָדָה לְלַבְיאָה טָרָה
וּחוּתָה כְּפִירִים חַמְלָא :

40 כָּרָוְשָׁהוּ בְּמַעֲנוֹתָה
וְשָׁבָר בְּסִכה לְמַיִּי אַרְבָּה :

41 מַיִּי וְכִינָן לְעֵרָב צִידָוָה
כָּרָוְשָׁהוּ אַל אַל וְשָׁרְעַי
וְחַעַר לְבָלָר אַכְלָה :

42 הַוּדָעָת עַת לְהַתְּעִילָה סְלָעָה
חַלְלָאִילָות תְּשֻׁמָּרָה :

43 תְּסָפֵר וּרְחִוָּם חַמְלָאָה
וְיַדְעָת עַת לְדַתָּה :

44 תְּכַרְעָנָה וּלְדִרְחָנָה תְּפָלָחָנָה
חַבְלִילָהָם תְּשִׁלְחָנָה :

- 38 אָרֶם מִן נְתָחָה עַלְיוֹתָה :
- 6 עַל מַה אֲדֻנִי הַמְבָבָעָו :
- 7 אָרֶם וּרְהָא אָבָן פְּנָתָחָה :
- 7 בְּרֵן יְחִיד כּוֹכְבֵי בָּקָר :
- 7 וּרְוִיעָרָא כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים :
- 8 וּוֹסֵךְ בְּדָלְחוֹתָם וּבָם :
- 8 בְּגִיחָרָה מְרַחָם וְצָא :
- 9 בְּשֻׁוּמֵי עַנְןָן לְבָשָׂו :
- 9 וּרְעַפֵּל חַתְלָתוֹ :
- 9 וּאַשְׁבָּר עַלְרוֹ-חַקָּה :
- 11 וּאַשְׁוִים בְּרוֹחָה וּדְלָתָים :
- 11 וּזְאמַר עַד פָּה תְּבוֹא וְלֹא תִּסְרַךְ :
- 11 רְפָא יְשִׁית בְּגַאנְן גַּלְיכָן :

- 12 המומוד צוות בקר
- 13 ירעעה שחר מוקמו:
- 14 לאחן בכנפות הארץ:
- 15 תתחפץ כחמר חותם
וותחצבו כמו לבוש:

16 הַבָּאֵת עַד נְכֹרִי וְסֶ
וּבְחַקְרֵת תְּהוֹם הַתְּהִלָּתָה:
17 הַגָּלֵךְ לְדֹק שַׁעֲרֵי מִזְרָחָה
וּשְׁעֲרֵי צְלָמוֹת תְּרָאָה:
18 הַחֲפַנְתָּה עַד רַחֲבֵי אָרֶץ
סָמֵךְ אֶקְבָּן וְגַעַם בְּלָה:

19 או זה הדרך ישכן אור
והשׁד או זה מקומו:
כ כו התקח־נִזְבֵּח אל גבוֹלָה
וכו תבין נתיבות בתיו:
21 זדעת כר אוץ חולד
ונמסך ימיל' רבוב:

22 הבאת אל אוצרות שלג
ואזורות ברד תראה:
23 אשר חשבתי לעת צר
ליום קרב ומלחמה:

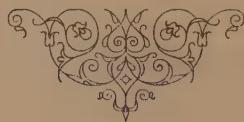
²⁴ אֵרֶז הַדָּרֶךְ יְחַלֵּק בְּכֹפֶר
יְפַצֵּק קְדִים עַלְיָה אָרֶץ:

(א) 38 רינגרו רשעים ממנה:

*
ט' 38 רמנע מושיעים אורים
נזריך רמה השבר:

- ^{א, 42} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַיּוֹב: שְׁמֻעֵנָה אֶת מִדְבָּר אֲדָבֶר
 2 וְדַעַתְּךָ כִּי כָל תְּחִלָּה:
 אַשְׁאָלָךְ וְהַזְדִּיעָנָךְ;
 3 וְלֹא יִבְצֶר מִמֶּךָּ מִזְמָה:
 חַלְמָיו אָזְן שְׁמַעְתָּיךְ;
 4 וְעַתָּה עַינְךָ רָאָתָךְ:
 5 לְכָן הַגְּדוּלָה וְלֹא אָבִין
 6 עַל כָּן «אַשְׁתָּקָה»
 וְנִחְמָתֵר עַל עַפְרָה וְאַפְרָה:

- 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַיּוֹב וְיַהְיָה אֶל אֱלֹהִים
 הַחֲזִינִי חֲזִינָה אֲפִי בָּקָר וּבְשָׂנִיר רַעַיד כִּי לֹא דְבָרָה מִנְחָה כְּעָבֵד אַיּוֹב;
 8 וְעַתָּה קָחָר לְכָם שְׁבָעָה פְּרוּם וּשְׁבָעָה אַיִלִים וְלֹכֶר אֶל עָבֵד אַיּוֹב וְהַעֲלִתָּם
 9 עַוְלָה בְּעַדְכָּם וְאַיּוֹב עַבְדָּךְ וְחַפְלָל עַלְיוֹכָם כִּי אָם פְּנֵיו אַשְׁאָה לְבָלָתְךָ עֲשָׂות עַמְּכָם
 10 נְבָלָה כִּי לֹא דְבָרָתָם אֲלֵי נְכוֹנָה כְּעָבֵד אַיּוֹב: וְלוֹכֶר אַלְיִיפְזָה הַחֲזִינִי וּבְלָדָה
 11 הַשְׁוֹרִי לְצַפֵּר הַנְּעַמְּתִי וַיַּעֲשֵׂו כַּאֲשֶׁר דָּבָר אֲלֵיכֶם יְהוָה וּוֹשָׁא יְהוָה אֶת פְּנֵי
 12 אַיּוֹב: וַיֹּאמֶר יְהוָה שְׁבָעָת שְׁבָעָת אַיּוֹב בְּהַתְּפִלָּלָו בְּעַד רַעַחַר וּוֹסֵף יְהוָה אֶת כָּל
 13 וְאֶשְׁר לְאַיּוֹב לִמְשָׁנָה: וַיַּבְאֵר אַלְיָוָן כָּל אֲחִיתָיו וְכָל יִדְעָיו לִפְנֵיכֶם
 14 וַיַּאֲכַל עַמּוֹ לְחֵם בְּבִתוֹ וַיַּנְדַּר לוֹ וַיַּנְחַמוּ אַחֲרָיו עַל כָּל הַרְלָה אֲשֶׁר הַבִּיא יְהוָה
 15 עַלְיוֹ וַיַּחֲנֹן לוֹ אִישׁ קְשִׁיטָה אֶתְתָּה וְאוֹשֵׁם נָזֵם זָהָב אֶחָד: וַיֹּאמֶר בָּרָךְ אֶת אֶחָתָה
 16 אַיּוֹב מִרְאַשְׁתָּו וַיֹּהֵי לוֹ אַרְבָּעָה עַשֶּׂר אַלְפָ צָאן וַיַּשְׁתַּחַטֵּא אַלְפִים גַּמְלִים וְאַלְפִים צָמְדָה
 17 בָּקָר וְאַלְפָ אַתְנָות: וַיֹּהֵי לוֹ שְׁבֻעָה בְּנִים וְשְׁלֹשָׁה בְּנָות: וַיַּקְרָא שֵׁם הַאֶחָת
 18 טַו יְמִימָה וּשְׁם הַשְׁנִית קְצִיעָה וּשְׁם הַשְׁלִוִיחָה קְרָן הַפְּךָ: וְלֹא נִמְצָא נְשִׁים וְפָתָה
 19 כְּבָנוֹת אַיּוֹב בְּכָל הָרָץ וַיַּתֵּן לְהֶם אֲבוֹתָם נְחִילָה בְּתוֹךְ אֲחִיהָם: וַיַּחֲיֵי אַיּוֹב
 20 אַחֲרֵי זֹאת מֵאָה וָאַרְבָּעָים שָׁנָה רִירָא אֶת בְּנֵי וְאֶת בְּנֵי בְּנֵי אַרְבָּעָה דָּרוֹת:
 21 וַיָּמָת אַיּוֹב זָקָן וְשְׁבָעַ וְמַיִם:

- ה' 41 מוי גלה פנוי לבושו:
בכפל רנסנו מוי יברוא:
6 דלתי פניו מוי פתח
סביבותו שניר ארימה:
7 גאריה אפיקרי מגניב
סגורה חותם צר:
8 אחד באחד יונשרו
רוח לא יבא בינויהם:
9 איש באחיהו ידבקו
ויתלכו ולא יתפרדו:
10 עטישחה תחל אויר
רעננו כעפער שחר:
11 מפיו לפידים וhalbו
קידודו אש ותמלטו:
12 מנהיריו יצא עזן
כדוד נפוח וגמן:
13 נפשו בגחלים תלחת
ולחוב מפrio יצא:
14 בזוארו רילין עז
ולפניו תזרע דאה:
15 שי מפלי בשרו דבקו
.....
16 יצוק עליו בל ימוט:
17 לבר יצוק כמו אבן
ויצוק כפלח החתיות:
18 משתו יגורו אלים
משברים יחתטאו:
19 משיגהור חרב בלי תקים
חנות מסע ושריה:
20 ריחשב להמן ברזל
לען רקבון נחשוה:
כ לא יבריחו בן קשת
לקש מהפכו לו אבנוי קלע:
21 קשת נחשבו תורה
וישחק לרשות כירון:
22 תחתתו חדודי חרש
ירפד הרוץ לעלי מיט:
23 ירתיה כסיר מצולחה
רמ ישום כמרקחה:
24 אחדרו ואדר נחוב
ויחשב תהום לשבוליה:
כח אין על עפר משלחה
העשוו לבלי חת:
26 את כל גבה וראה
הרא מלך על כל בני שחץ:

- 40 "חציר כבקר יאכל":
16 הנה נא כחו במתניו:
וארנו בשורי בטענו:
17 ייחפץ זנבו כמו ארץ
גידוי פחקו ישרגו:
18 עצמוני אפיקרי נזשה
גרמיו כמטיל ברזל:
19 הוא ראשית דרכו אל
עשן יונש חרבו:
כ כר בול *(נחרום)* ושאו לו
וכל חייה השדה ישחקו שם:
21 חחת גאלים ישבב
בסתור קנה ובצתה:
22 יסכהו גאלים צללו
וسبוהו ערבי נחל:
23 הן יעשך נהר יאלא יחפוץ
יבטה כי יגיה ורדן אל פיהו:
24 בעינויו *(ירקפני)*
במקושים ינקב אָה:
- כח חמשך לוייתן בחכה
ובחבל תשקייע לשונו:
26 החשים אגמן באפו
ובחוות תקב לחרו:
27 הורבה אליך החנונים
אם ידבר אליך רכות:
28 היכרת ברות עמק
תקחנו בלבד עולם:
29 החשיך בו צפור
ותקשנו לנערותיך:
ל יכרו עליו חבורות
יחצחוו בין כנענים:
31 הIALIZED בשכות ערד
ויבצלל דגים ראשו:
32 שים עליו כף
זכר מלחמה אל תופף:
- (ט) 40 אמר עשיי עמק *
- (א) 41 הן חחלתי נכובה
הנש אל מיארי יפלל:
ב לא אבד כר *(גערני)*
ומי הוא לנו ותיכב:
ג מרי הקידלני ואשלם
חתת כל השמים לי היאו:
4 לא אהריש בדי
ובדי גבירות וחרן ערבי:

17 להסיר אדם מפיעשיה:

18 וגזה מגבר יעטח:

19 ריחוך נפשו מני שחת

וחיתוך מלכבר בשלח:

20 והחיכ במקאוב על משכבר

וילאָב עצמייך און:

21 חיתוך לחם

ונפשו מאכל תאהו:

22 וכל בשער מראי

וושפּרֶע עצמיהו לא ראי:

23 ותקרב לשחת נפשו:

24 וחיתוך למימותים:

25 אם יש עליו מלאָק מליעז

להגיד לאדם ישרו:

26 ורוחנו ויאמר

פֿהָהָר מורת שחת

מיצאתי כפר:

27 כי רטפש בשער מנער

ישוב לימי עולםיו:

28 יעתר אל אלה ווועצער

וירא פנוי בהרעה

רושב לאונש זדקתו:

29 ישר על אנשי ויאמר

חטאתי וויש העוותרי

ולא אַהֲשָׁבוֹ לֵי:

30 פדה נפשי מעבר בשחת

וחיתוך באור תראה:

31 הָן כל אלה ופעל אל

פעמים שלש עם גבר:

32 להшиб נפשו מני שחת

לאור באור החוים:

33 הקשב איזיב שמע ליל

החרש ואוניכי אדבר:

34 אם יש מלין השיבני

דבר כי חפצת זדקך:

35 אם אין אתה שמע ליל

החרש ואאלפּך חכמה:

36 רוען אליהרא ויאמר:

37 שמעו הרים מלי

וודעים האזינו ליל:

34, 3 כי און מלין תבחן

וחך וטעם לאָכל:

4 משפט נבחנה לנו

נדעה בינוו מה טוב:

5 כי אמר אירוב זדקתי

ואל הסיר משפטו:

6 על משפט אכזב

אנוש חזי בליל פשע:

7 מיר גבר כארוב

וישחה לעג כמיים:

8 ואראח לחברה עם פעלוי און

ולילכת עם אנשי רשע:

9 כי אמר לאָיסכן גבר

ברצחיו עם אלהים:

10 כי און לגב שמער לי

חללה לאָל מירשע ווועדי מיעול:

11 כי פעל אידן ישלם לנו

וכאראח איש ומצאנרו:

12 אף אומננס אל לאָו ווועשי

וועדי לאָיעות משפט:

13 מי פקד עליו ארצה

ומי שם תבל כליה:

14 אם ישום אליו לבו

רווחו ונשטע אליו יאסכ:

15 שי גועל כלبشر וחד

ואדם על עפר ישור:

16 ואם בינה שמעה זאת

האזורינה לקול ملي:

17 ואם שוניא משפט ויחבוש

18 ואם צדיק זכבוד הרשייע:

19 אשר לאָנשא פנוי שירם

ולאָנכר שוע לפנוי דל

כרי מעשה ידוו כלם:

20 רצע יומטו רוחצת לולח וגעשר עס רועברו

21 כי עינוי על דרכו איש:

ובכל צעדיו וראיה:

22 אין חشد ואון צלמות

להסתור שם פעלוי און:

23 כי לאָעל איש ישור עיד

להלך את אל במשפט:

24 ודע כבירים לאָהקר

(28, 34) האמור למלך בליעל

רשע אל נדרבים;

(23, 33) אחד מני אלְקָפָע

(ברוי אליהו)

- וישבחו שלשות האנשים האלה מענות את אווב כי הוא צדוק בעינוו: 32,א
 ווחר אף אליהוא בן ברקאל הבוזי ממשפחתו רם באירוב חרה אף על צdkו 2
 נפשו מאלהום: ובשלשת רעויה חרה אף על אשר לא מצאו מענה וירושיעו 3
 את אווב: ואליהו חכה את אווב בדברים כי זקנים המה ממניו לימים: וורא 4
 אליהוא כי אין מענה בפי שלשה האנשים ווחר אף: ווען אליהוא בן ברקאל 5
 הבוזי ויאמר
 צער אוו לימים ואהם יישרים 32 ואל אדם לא אכנה:
 על כן זהליך ואירא 6
 מהות דעתו אתהם: 7
 אמרתך ימים ידברו 8
 רוח שנים יודיעו חכמה:
 כמי עלי ואירא עשר: 9
 לא רבים ייכמלו 10
 צער אוו לימים ייבנו משפט: 11
 לך אמרתך שמעה לך 12
 אהוה דעתך אף אני:
 הנה הוחלתי לדבריכם 13
 נשמות שדי תבונים:
 לא רבם ייכמלו 14
 זקנים ייבנו משפט:
 לך אמרתך שמעה לך 15
 אהוה דעתך אף אני:
 הנה הוחלתי לדבריכם 16
 איזון עד תבונתכם:
 עד תחקرون מלין: 17
 רעדיכם אhabונן:
 והנה אין לאירוב מוכיה 18
 עינה אמרתו מכם:
 פן חאמרו מצאנו חכמה 19
 אל ידפנו לא איש:
 ולא ערך אליו מלין 20
 ובאמרכם לא אשיברו:
 טו חתו לא ענו עוד 21
 העתקו מהם מילים:
 והוחלתי כי לא ידברו 22
 כי עמדו לא ענו עוד:
 עינה אף אני חליך 23
 אהוה דעתך אף אני:
 כי מלך מלין 24
 הצעתני רוח בטני:
 הנה בטני כוין לא יפתח 25
 כאבות חדשים ובקע:
 דברה ורוח לי 26
 אפהה שפטך ואעה:
 אל נאasha פן איש 27
- 32,ב נפשו מאלהום: ובשלשת רעויה חרה אף על אשר לא מצאו מענה וירושיעו
 את אווב: ואליהו חכה את אווב בדברים כי זקנים המה ממניו לימים: וורא
 אליהוא כי אין מענה בפי שלשה האנשים ווחר אף: ווען אליהוא בן ברקאל
 הבוזי ויאמר
 צער אוו לימים ואהם יישרים 32 ואל אדם לא אכנה:
 על כן זהליך ואירא 6
 מהות דעתו אתהם: 7
 אמרתך ימים ידברו 8
 רוח שנים יודיעו חכמה:
 כמי עלי ואירא עשר: 9
 לא רבים ייכמלו 10
 צער אוו לימים ייבנו משפט: 11
 לך אמרתך שמעה לך 12
 אהוה דעתך אף אני:
 הנה הוחלתי לדבריכם 13
 נשמות שדי תבונים:
 לא רבם ייכמלו 14
 זקנים ייבנו משפט:
 לך אמרתך שמעה לך 15
 אהוה דעתך אף אני:
 הנה הוחלתי לדבריכם 16
 איזון עד תבונתכם:
 עד תחקرون מלין: 17
 רעדיכם אhabונן:
 והנה אין לאירוב מוכיה 18
 עינה אמרתו מכם:
 פן חאמרו מצאנו חכמה 19
 אל ידפנו לא איש:
 ולא ערך אליו מלין 20
 ובאמרכם לא אשיברו:
 טו חתו לא ענו עוד 21
 העתקו מהם מילים:
 והוחלתי כי לא ידברו 22
 כי עמדו לא ענו עוד:
 עינה אף אני חליך 23
 אהוה דעתך אף אני:
 כי מלך מלין 24
 הצעתני רוח בטני:
 הנה בטני כוין לא יפתח 25
 כאבות חדשים ובקע:
 דברה ורוח לי 26
 אפהה שפטך ואעה:
 אל נאasha פן איש 27
- 32,ג נפשו מאלהום: ובשלשת רעויה חרה אף על אשר לא מצאו מענה וירושיעו
 את אווב: ואליהו חכה את אווב בדברים כי זקנים המה ממניו לימים: וורא
 אליהוא כי אין מענה בפי שלשה האנשים ווחר אף: ווען אליהוא בן ברקאל
 הבוזי ויאמר
 צער אוו לימים ואהם יישרים 32 ואל אדם לא אכנה:
 על כן זהליך ואירא 6
 מהות דעתו אתהם: 7
 אמרתך ימים ידברו 8
 רוח שנים יודיעו חכמה:
 כמי עלי ואירא עשר: 9
 לא רבים ייכמלו 10
 צער אוו לימים ייבנו משפט: 11
 לך אמרתך שמעה לך 12
 אהוה דעתך אף אני:
 הנה הוחלתי לדבריכם 13
 נשמות שדי תבונים:
 לא רבם ייכמלו 14
 זקנים ייבנו משפט:
 לך אמרתך שמעה לך 15
 אהוה דעתך אף אני:
 הנה הוחלתי לדבריכם 16
 איזון עד תבונתכם:
 עד תחקرون מלין: 17
 רעדיכם אhabונן:
 והנה אין לאירוב מוכיה 18
 עינה אמרתו מכם:
 פן חאמרו מצאנו חכמה 19
 אל ידפנו לא איש:
 ולא ערך אליו מלין 20
 ובאמרכם לא אשיברו:
 טו חתו לא ענו עוד 21
 העתקו מהם מילים:
 והוחלתי כי לא ידברו 22
 כי עמדו לא ענו עוד:
 עינה אף אני חליך 23
 אהוה דעתך אף אני:
 כי מלך מלין 24
 הצעתני רוח בטני:
 הנה בטני כוין לא יפתח 25
 כאבות חדשים ובקע:
 דברה ורוח לי 26
 אפהה שפטך ואעה:
 אל נאasha פן איש 27

5

10

15

20

25

30

35

40

45

35,9 מרוב עסקים וצעקו
ושרו מזורע רבים:
ולא אמרתי איה אלה עשר
נתן זמירות בלילה:
22 מלפניך מבחמות הארץ
ומעוות השמים יחכמו:
שם יצעקו ולא עינה
מן גארון רעים:
13 אך שוא לא ישמע אל
רשותך לא ישרונה:
14 אף כי החמר
דין לפניו ותחולל לו:
שי ועתה כי אין פקח אפי
ולא ידע בפש מאדר:
16 ואروب הבל ופיצה פריה
בבלי דעת מלין וכבר:

36,א ויסק אלהו ריאמר:
2 כתר לד עזיר ואהיך
כו עוד לאלו מהים:
3 אשא דען למרחוק
ולפעלי אהן זדק:
4 כר אמת לא שקר ملي
הימים דעות עמק:
ה חן אל כביר ולא ימאם
כביר כח לב:
6 לא יהוה רשע
ומשפט ענים ותhn:
7 לא ונרע מזריק עניין
וראה מלכית לכסא
וירושבך לנצח רוגבהה:
8 ואם אסורים בזוקים
ילבדון בחבל עיר:
9 ריגד להם פעלם
רפשיהם כי ותגברו:
י ריגל אונם למוסר
וריאמר כי ישובין מארון:
11 אם ישמעו ורעדו
יכלו ימיהם בטוב
ושניהם נניעמים:
12 ואם לא ישמעו בשלה יערו
ריגועו בבלדי דעת:
13 וחנפי לב ושימר אפ
לא ישמער כי אסרט:
14 חמתה בנער נפשם

34 ויעמד אחרים תחתם:
כח לך וכior מעבדיהם
והpecific לילה וודכאו:
26 תחת רשיים ספק
במקומות ראים:
27 אשר על כן סרו מאחריו
וככל דרכיו לא השכילה:
28 להביא עליו צעקה דל
רצעקה לעילו ישמעו:
29 והוא ישקט ומוי ורשל
וישחר פנים ומוי ישורנו
ועל גור ועל אדם ייחד:
6 מלך אדם חנף
ממתקשי עב:

31

32 אתה הרני
אם עול פעלתו לא אסיף:
33 המעמך «שְׁלָמָרִים» כי מאסת
כי אתה תבחר ולא אני
ומה ידעת דבר:
34 אנסר לבב ואמרו לי:
וזבר חכם שמע לי:
לה איוב לא בדעת ודבר
ודבריו לא בהשכלה:
36-«אולס» ובחן איוב עד נצה
על השבת באנשי און:
37 כי יסוף על הטעתו פשע בוניינו יספיק
ורוב אמריו לאל:

35,א רוען אלהו ריאמר:
2 הזאת השבח למיטפת
אמרת זתקי מלא:
3 כי אמר מה וسكن לך
מה יתעיל מחתאתך:
4 אני אשיבך מלין:
ה הבט שמיים וראה
ושור שחקים גבשו ממק:
6 אם חטאתי מה הפעל בו
ורבו פשעל מה תעשה לך:
7 אם צדקת מה תחן לו
או מה מידיך:
8 לאראש כבוד רשות
ולבן אדם זתקתך:

- 31 (3) **מִתְרַחֵלָאָנָּא.** **וְ**, however, **אֲ** συνήγαγον. FIELD, p. 12^a gives the reading ἐθέρισαν. Emend in accordance with this.
- (4) **מִבְּמַנְגָּרִים גָּנוֹן.** A hopelessly corrupt passage. The versions conjecture. **כִּי** בְּמַנְגָּרִים גָּנוֹן & **ΑΣ πρὸς ἐνόπλων** seem to have connected **מְגַנֵּן** with **גָּנוֹן**. **וְאַנְתֶּלֶת** **מְגַנֵּן** **ἐξ πακῶν οὐκ** **ἐξαλόετοι** **ἐσονται,** seems to have read **מְגַנֵּן** **רְקֻדָּה** **אֲלָא.** MERX reads **לְקָדָע God takes it out of the baskets,** which is not a very suitable expression, when applied to God.
- (5) **מִלְמִימָּה פְּשָׁעָנָה.** **Α διηρώντες**, & so EWALD & MERX, who read **צְלָמִים = צְלָמָאָנָה.** Probably the verb also would then have to be in the plural.
- (14) **מִלְעָנָה.** Are lifted up to safety is not a natural expression. It is better to emend in accordance with the Syro-Hex. **מִלְעָנָה**, see FIELD, p. 12b, n. 17.
- (21) **מִצְרִים** is retained by EWALD, who reads **מִצְרָב** instead of **בְּצְרָבָה.** He translates *he rescueth the destroyed out of their mouth.* The destroyed are, however, already in their belly. HIRZIG's **מִצְרָבָם** *their murderers* is too rash a conjecture. **מִצְרָבָה** is evidently an explanatory gloss to **בְּצְרָבָה**, and crept into the text through a copyist, displacing an **אֲלָא** which would correspond to the **אֲבִירָן**, cf. 5b.
- (26) **מִלְפָה** which is quite unallowable before **אֲשֶׁר.**
- (γ, 3) **מִלְגָד.** It is perhaps better to read **לְגָדָה.** See KÖNIG, Lehrgeb., p. 433 f.
- (γ, 4) **מִלְתָּה** **אֲשֶׁר** **בָּבָבָה,** usually taken to mean *sparks (of fire).* The renderings of *A* (*viol πτηνοῦ*) & *S* (*tù τέκνα τῶν πετεινῶν*) are better. Emend the text accordingly into **מִלְתָּה** **בָּבָבָה**, cf. Is. 40, 31. Verses 6 & 7 are an interpolation, out of place here, and belonging rather to the range of thought of ch. 3. For in ch. 5 the subject under discussion is not the sorrowful lot of mankind, but the destruction of the ungodly.
- 4r (6) **מִלְמַנְדָּה** **שָׁפָט.** But **מִלְמַנְדָּה** in 27^a requires the reading **מִלְמַנְדָּה**; cf. **וְ** **אֲ** ἀκηρόαμεν.
- (10) **מִלְתָּה** **בָּבָבָה.**
- (15) **מִלְתָּה** **וְזָרְכָנִי** gives but a forced sense, to be emended in accordance with **וְ** **שְׁנַתּוֹסִי.**
- (21) **מִלְתָּה** **בָּבָבָה,** corrupt reading, paraphrased by **כִּי**: *as though a menstruating woman were seated at a meal.* — MERX, following **וְ** **δρῶ τὰ σῖτά μον** **ὤσπερ** **δύσμιν** **λέοντος,** emends ingeniously **לְלָבָבָה**; this, however, does not suit the context, which refers to something which one would be loath to touch.
- (22) In some MSS. **מִלְמַנְדָּה**, see BAER, p. 36.
- (23) **מִלְתָּה** **בָּבָבָה** is not in accordance with the parallelism.
- (32) **מִלְתָּה** **בָּבָבָה** to be emended in accordance with **וְ** **אֲשֶׁר** **אָשְׁר.**
- (35) **מִלְתָּה** **בָּבָבָה**, BAER, p. 36: **מִלְתָּה**. HIRZIG: *to the patient sufferer(?)*. It is better to emend in accordance with **כִּי** **בְּמַרְאָה דְּמָנָג** & **וְ** **qui tollit.**
- (43) **מִלְתָּה** **בָּבָבָה;** but it is better to read with OLSU. **מִלְתָּה** (Qal): *they bend, turn the way.*

- 4l (4) **מִלְתָּה**, the plural is, however, intended, cf. **כִּי** & **וְ.**
- (6) **מִלְתָּה**. J. D. MICHAELIS has the correct reading **זָה**. — **מִלְתָּה** Kethib; **זָה** Qere; cf. BAER, p. 37. **זָה** is usually rendered: *for now ye are become as nothing,* which would, however, require **זָהָלָה**, cf. Is. 40, 23. — **זָה** is to be read with MERX: *for now ye have been against me.*
- (7) The reading **מִלְתָּה** given by BAER (cf. p. 37) is based upon a Masoretic interpretation, explaining v. 21b: *ye feared the terror, yea, ye wert afraid.*
- (15) **מִלְתָּה.** *A λόγοι εὐθοῦς.* **וְ** **אֲלַמְתִּין** **όψιματα = זָהָה** **אֲלַמְתִּין.**
- (19) **מִלְתָּה**, with the rather violent ellipsis of **לְלָבָבָה.** It is better to follow **וְ** **אֲלַמְתִּין** **אֲשֶׁר** **δρָפָנָה** and to read **לְלָבָבָה**; cf. Josh. 11, 7: *to fall upon anyone, attack.*
- (20) For **מִלְתָּה** cf. ch. 40, 30. — MERX reads **וְ** **לְלָבָבָה** in accordance with ch. 19, 5. — For **מִלְתָּה** see BAER, p. 37.
- (24) **מִלְתָּה** **בָּבָבָה** is a clerical error. — **מִלְתָּה**; the sense requires **בָּבָבָה.**

Critical Notes On the Hebrew Text of the Book of Job.

- 1 (5) **מ** + **תְּנִזֵּן**, a later addition to the text which mars the construction. **A** correctly: **έκαστος τὴν ἑαυτοῦ ἡμέραν**. **I** harmonizing: *per domos, unusquisque in die suo.*
- (7) **מ** **בְּנָדָבָן**, a correction due to religious reasons; cf. GEIGER, *Urschrift*, p. 267f. For **בְּנָדָבָן** cf. 3,1.
- (11) **מ** **לֹג** is a clerical error for **לֹא**. **AΣΘ** **ἐπὶ** (**τὸν δοῦλόν μου**); cf. **M** 2,3.
- (15) **מ** **שְׁבַרְגֵּן**. For **שְׁבַרְגֵּן** cf. PROV. 30,10.
- (23) **מ** **רֹב**. Read **רֹב** = **שׂוֹר**, v. 16 f.
- 2 (1) **מ** **שְׁבַרְגֵּן**, cf. notes on p. 1, II. 7 & 15, also FIELD, p. 6b, n. 91: *εἰς πρόσωπόν σου βλασφημήσει σε.*
- (3) **מ** **רֹב** Kethib.
- (5) **מ** **דְּעָ**, **Σ** **չֶתְ**. MERX emends to **צְדָעָ**, following **G** & **S**. ... **לְקָרָב**, **מ** **בְּבָרָךְ**; cf. notes on p. 1, II. 7 & 15 and p. 2, l. 1.
- (6) **מ** **אֲתָּה־****קָרְבָּרְיָה** **בְּ** **קָרְבָּרְיָה**. The pausal accent ought to be shifted to **רָבָ**, and another **רָבָ** inserted before **חַטָּאת־בְּ** **וְאַתָּה־****חַרְבָּי** which follows.
- 2r (21) **מ** **שְׁבַרְגֵּן**; cf., however, STADE § 231. Formed from the stem **כָּמַר**.
- (35) MERX, following **G** **ἐν ζοιλίᾳ**, emends to **שְׁבַרְגֵּן**. **M** is, however, to be preferred; cf. JER. 20,17 and GRAF, *Der Prophet Jeremia* (Leipzig 1862-3) *ad locum*.
- 3r (4) **מ** **דְּבִירָה** וְתִם **דְּבִירָה**. So **T** & **A**.
- (20) **מ** **רָאַבְתָּ** would mean: *to cause to stand up*. Niph. is better.
- (22) **מ** **אֲתָּה־****אֲתָּה־**. It is better to emend in accordance with **G** **εἰδὼν καὶ οὐκ ἦν μορφή**.
- (28) **מ** **הַנְּהָרָה**. A possible formation; cf. DILLM. *Lex. Aeth.* 552. Read, however, as in 24,12: **הַנְּהָרָה**.
- (31) **מ** **יְצַרְתָּ אֱמָמָם** **יְצַרְתָּ** has no subject. It is better to read with **I** (*consumetur velut a tinea*) and 5,4: **אֲתָּה־****רָאַבְתָּ**.
- (33) MERX follows **G** **παρὰ τὸ μὴ δίνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι**, & reads **מִוְשִׁירָה**. Cf., however, 9,5 **אֲתָּה־****אֲתָּה־**. *To perish unawares* suits v. 19 (*the houses eaten away by the moths*) better.
- (34) **מ** **סָבָדָה** **שְׁרָבָה**. The passages cited by EWALD (*Job* 2 p. 205) in favor of **סָבָדָה**, 6,13; 20,2 are themselves suspicious. Nor can we do much with **שְׁרָבָה**. OLSH., HITZ. alter to **שְׁרָבָה**. In the translations of **T** (**עיר מנהורה**) and **I** (**qui autem relili fuerint auferentur ex eis**), which are evidently paraphrastic, there seems to be a trace of **שְׁרָבָה**.
- (39) **מ** **בְּנִזְנָה**; so **T** **תִּרְתְּחַת** and **A** **καὶ κατηρασύμην**. This reading is, however, improbable. Why *suddenly*? How could man's curse bring about the effects stated in v. 4? **G** **καὶ εβρώθη**. So MERX excellently **וְרָכַב**.
- (?) 5,1 is a gloss, intended to explain more fully **בְּנִזְנָה** **וְלֹא** 4,21.

6¹ (34) **מִתְהַלֵּל**, *AΣ ἀμα κίνλω κατεπόντισάς με* thou didst plunge me in altogether (so that I am surrounded by waves of sorrow); to be emended accordingly.
 (β) Is a gloss intended to explain **מִתְהַלֵּל**.

- 7¹ (2) **מִתְהַלֵּל**. **א**, being dittography (cf. the following **מִתְהַלֵּל**), is to be canceled.
 (6) **מִתְהַלֵּל**. It is better to emend with LAG. *i. e. intoxicated with misery*, in accordance with **קָלְבָן**.
 (12) Verses 18–22 form a parallel to ch. 3 and should, therefore, have been printed in blue; so, too, note β.
 (13) **אֵל מְהֹם** is wanting in **מ**, but is indispensable, cf. 3,11.
 (16) **מ** Qeré: **לְתָרְבָּה**.
 (17) **מ** Kethib: **לְתָרְבָּה**; Qeré: **לְתָרְבָּה** as an imperative; **לְזַרְבָּשׁ** in the sense of *to take away from anything*, is contrary to usage. Better **בְּשַׁ** *scil. דְּרוֹשׁ*. — LAG., *i. e.*, reads **בְּשַׁ** following Is. 24,8.
 (α) Words without coherence, cf. 14,14.
 (β) V. 22c is intended to explain **מִתְהַלֵּל**. The meaning of the glossator is, that it is a profound darkness, which can be placed on a par with **לְבָבָךְ**. **מִתְהַלֵּל** (MICH., HAHN) or **מִתְהַלֵּל** (BAER, p. 40) is a clerical error for **מִתְהַלֵּל**, from the stem **מִתְהַלֵּל II = מִתְהַלֵּל I** = **מִתְהַלֵּל II**, cf. the transposition **מִתְהַלֵּל** exhausted, from the stem **מִתְהַלֵּל I = מִתְהַלֵּל I**.
 (29) **מִתְהַלֵּל**. MERX following **Ο** *καρτλον αὐτοῦ* reads **מִתְהַלֵּל**. What Job complains of, is, however, that Jahveh regards him as an evil-doer. We emend **מִתְהַלֵּל**, since Job is in his own eyes a just man.
 (34) MERX (p. 48 f.) following **Ο** alters **מִתְהַלֵּל** to **מִתְהַלֵּל**(?).
 (γ) A gloss, intended to define still more clearly the sublimity of divine as compared with human wisdom. — **Ο** **διπλοῦς**, cf. *ad rem* 2 K 2,9. We would, therefore, reject the emendation proposed by MERX: **מִתְהַלֵּל** = **מִתְהַלֵּל**.
 (δ) The verses 7–9 are evidently an interpolation; v. 10 joins with v. 6.
 (δ,2) **מִתְהַלֵּל** suspicious as being dittography of the end of v. 7a. LAG., *i. e.*, takes it as = **מִתְהַלֵּל**, aram. *venies*. Can we, however, suppose that the poet would have used the word in the same verse in two different senses? **מִתְהַלֵּל** seems to suit **מִתְהַלֵּל** best.
 (δ,3) **מִתְהַלֵּל** is not in keeping with the parallelism; cf. vv. 8b, 9a.
 (δ,5) **מִתְהַלֵּל**, BAER also; **מִתְהַלֵּל** is more suited to the sense as an accusative of specification.

- 7¹ (8) **מ + י**.
 (9) MERX following **Ο** *ἐκδόση φύπον* proposes **מִתְהַלֵּל**(?).
 (10) **מִתְהַלֵּל**. There is no necessity here to emphasize the personal pronoun. We emend in accordance with **ס** **מִתְהַלֵּל**.
 (12) **מִתְהַלֵּל** is necessary, and seems to have been omitted in the text.
 (13) **מִתְהַלֵּל** usually translated *though it be dark*, but as **מִתְהַלֵּל** in v. 17a is masculine, the verb would have no subject. The reading of **Ο** **η δὲ εὐχή σου ὥσπερ ἐώσφρόρος** points to **מִתְהַלֵּל**.
 (15) **מִתְהַלֵּל**. It is difficult to accept the usual explanation *and though thou hast been confounded (from מִתְהַלֵּל), thou shalt dwell in peace*, even if the arbitrary interpolation of *once (on one particular occasion)* be made in the first clause. Others translate *if thou search (from מִתְהַלֵּל to dig, search after), thou shalt dwell in safety*. But since dwelling in safety is not a consequence of searching, the second clause is usually rendered *thou shalt lie down with thy heart at rest*, which would not only be contrary to the usual meaning of **בָּל**, **תָּבַדֵּל**, **שָׁבֵב**, **שָׁבֵשׁ**, but would also involve the arbitrary assumption that the passage meant because *thou hast not found anything in thy search to cause anxiety, thou shalt rest in peace*. For even a careful search would not be a guaranty that everything that could cause anxiety had been observed,

- 41 (27) **מ** Kethib **לְ**.
 (31) **מ** + **לְ**, repeated by mistake from v. 3b.
 (34) The Masoretic division of the verse is wrong. The first hemistich ends with **מִקְרָא**.
 (35) **מ** Kethib **וּ;**, Qeré **וְ**.

5r (13) **מ** **מַעֲמִלְתִּי** gives no sense. — Contrary to the reading of the Masora, **מַעֲמִלְתִּי** is to be joined to v. 15; v. 16 begins with **אֵלֶּלֶם**.
 (24) **מַה** **הִנֵּה**; the question, however, is continued. — **מַלְלָגֵג**, but **כְּשַׁלְלָגֵג**.
 (25) MERX reads **אַשְׁךָ** in accordance with **εἰπούσισθα λίγηθην**, following the orthography of Jer. 23,39. **אַשְׁךָ** is, however, so generally used in connection with words having the meaning of *sin*, that the rendering of **כ** must be regarded as being due to a misunderstanding.

- 51 (2) **מִלְכֹוּן;** (OLSH.) is more in keeping with the parallelism **לְאַזְרָקָה**. — **אֶבְרֹתָם** **מִלְכֹוּן**; the suffix gives no sense.

(3) **מִלְכֹוּן** usually taken to mean *of yesterday*, which would be **אֲגַמְּלָה**. The simplest emendation is the one suggested by LAGARDE, *Prophetae Chaldaice*, L: **לְמַלְכָה**.

(11) **מִלְרְחָה**. It is better to emend in accordance with **G** **תָּעַלְסֵחַתָּה**.

(13) **מִלְשָׁקָר**, var. **שָׁקָר**. Usually rendered *to tear, break off*. The reading **שָׁקָר** is preferable.

(20) **מִלְבָדָה** **אֶבְנָה** **וְעַזְן** **בֵּין אֶבְנָה וְעַזְן** gives no sense. STICKEL, EWALD: **בֵּין אֶבְנָה וְעַזְן** **אֶבְרָה** **וְעַזְן** **בֵּין אֶבְנָה וְעַזְן** **בֵּין אֶבְנָה וְעַזְן** gives no sense. MERX: "it looks through = it bores its way through." We emend in accordance with **G** **εν μέσω γαλίκων ζήσεται**. For **קַיִם** to remain alive, to be preserved cf. 21,7.

(23) **מִלְשָׁחָה** **the joy (of his way)** is not in keeping with the description of the fall of the wicked; MERX, following **G καταστροφή**, emends **מִלְשָׁחָה**. But "m" is falling off, backsliding, apostasy. Better **מִלְשָׁחָה**.

(24) **מִלְמָרָה**; the plural does not agree with the subject.

(28) **מִלְמָה** **עַד** gives no sense. — For **מִלְמָה** cf. STADE §§ 143c, note 1; 492a, note.

- 6r (3) **מִשְׁגָּנָה**, clerical error for **מִשְׁגָּנָה** 38,32; GEO. HOFFMANN in ZAT III 279 reads **מִשְׁגָּנָה**.
 (15) **מִשְׁגָּנָה**. The reading of Θ οὐκ ἀποκριθῆσται μοι is better; point accordingly.
 (19) **מִשְׁגָּנָה**. Better **מִשְׁגָּנָה** יְשַׁגֵּן, according to LAGARDE, l. c.
 (23) **מִשְׁגָּנָה**, which would be impossible in this position.
 (24) **מִשְׁגָּנָה** (MICH., HAHN) or **יְשַׁגֵּן** (BAER) gives no sense, since the point is that
 Jahveh should be compelled to appear before the judgment-seat.
 (25) **מִשְׁגָּנָה** ($\text{G} \tauὸ στόμα μον$) is a dogmatic correction.
 (40) OLSHAUSEN emends **אֲבָרָהָם**.
 (42) **מִשְׁגָּנָה** contrary to grammar.
 (43) **מִשְׁגָּנָה** **וְאֶבְלָתָה**.

- 61 (5) **מ** Kethib: מְמָה, Qerû: מְמָה.
 (9) **מ** שָׁאַג.
 (11) **מ** נִשְׁלֵךְ. Read נִשְׁלֵךְ = נִשְׁלֵךְ, cf. 2 S 18,12, in accordance with גֶּשֶׁת עֲלֹתָה.
 (18) **מ** מִנְיָנָה is contrary to the sense of the passage, since Job does not cease in his complaint. On this account the reading of גֶּשֶׁת עֲנָרוֹת (MERX גֶּשֶׁת עֲנָרוֹת) for **מ** יְלָעָה, is no improvement, since Job continues to direct his complaint against God also. It is better to emend in accordance with ψ 42,5.

- 8r (16) **מִצְרָיִם** to be emended according to 39,5: **מִקְלָתָה** *the chains fastened on by kings.*
Cf. **תְּשַׁלְּחוֹת** *Despatch.*
- (23) **מֵלֶךְ** **אֲנָשִׁים** **רַקְעָן** **וְמִקְרָא**. Usually rendered: *he looseth the girdle of the strong.* But **מִקְרָא** means elsewhere a *channel, wady*, never a *powerful man &c.* **מִקְרָא**, which only occurs here, *girdle* being elsewhere **רַקְעָן** (Is. 23,10; ψ 109,19), is suspicious; HIRTZIG's defence of the word (p. 94) is too subtle. — **Ο** ταπεινούς δὲ λάσατο shows (1) that **מִקְרָא** is a clerical error for **מִגְנָבָא**; (2) that **מִקְרָא** is here to be taken as = **אָרוֹן** as in Jer. 3,22; ψ 60,4 and to be pointed **רַקְעָן** accordingly; (3) that **Ο** has here, as elsewhere, given an abridged translation, since **מִקְרָא** certainly represents some word which **Ο** has omitted. We conjecture **תְּחַפֵּת**, comparing Is. 30,26, and translate accordingly: *and he healeth the wound of the poor.* Thus v. 21^b is an antithesis to 21^a.
- (26) **מֵלֶךְ אַרְבָּהָן** (vgl. BAER, p. 41) usually understood to mean: *he giveth increase unto the nations.* **ΘΑ** πλανῶν ἔθνη suggests **רַקְעָן.** — **מִם** **מִינָה**. The dative does not agree with the verb and has probably crept in from v. 22 (**מִנָּה**). To be emended **תְּחַנְּמָה**.
- (30) **מֵלֶךְ**: **וְ** is to be canceled, cf. v. 24^b.
- (33) That the interpolation ends here, is evident from the fact that 13,2 connects directly with 12,3.
- (38) **מֵלֶךְ + מֵלֶךְ**, dittoigraphy from v. 3.
- (a) Verses 11,12 are interpolations. The subject here treated of is God's wisdom, not the wisdom of old age. V. 11 is a reminiscence of 6,30b, and v. 12 is a parallel to 8,8. V. 13 must be directly connected with v. 10.
- 8l (10) **מִנְמָרָה**. The context demands **רַקְעָן**, cf. **תְּחַנְּמָה**. See also v. 8.
- (18) **מֵלֶךְ + מֵלֶךְ**, dittoigraphy from the end of v. 13.
- (20) **מֵלֶךְ** **וְ** is a dogmatic correction which has also crept into **Θ** and **A**.
- (25) LAG. *l. c.* proposes the emendation **וְהַחֲיוֹתָה** or **וְהַחֲיוֹתָה**.
- 9r (8) **מֵלֶךְ** **לְבָנָיו** **וְחַנְּמָה**. The third person has crept in from v. 5 in consequence of v. 6 having been transposed.
- (9) **מֵלֶךְ**: — There is no need to alter **רַמְּמָה**. Translate: *that I may have enjoyment, as a hireling (scil. enjoyeth) his (completed) day's work.*
- (15) **וְ** is wanting in **M**, but is demanded by the sense of the passage, cf. v. 16^b.
- (23) **מֵלֶךְ** **וְ** to be canceled; merely interpolated in consequence of the transposition of the verse.
- (25) **מֵלֶךְ** **מֵלֶךְ** interpolated in order to connect vv. 4 and 5. The proper sequence having been restored, it is to be canceled.
- (26) Qerê **מֵלֶךְ** refers to the Mosaic laws. **Σ ορον.**
- (28) **מֵלֶךְ** **בְּנֵי** **עַזְבָּן**: — **וְ** is to be canceled as a dittoigraphy, and the two words are to be transposed.
- (35) **מֵלֶךְ**: — Evidently wrong, since ch. 3 leaves no doubt as to where man is after death. To be emended in accordance with **Ο** **οὐκ εἰ ἐστι.**
- (44) **מֵלֶךְ** **בְּנֵי** **נְצָרָת** do not go together. **בְּנֵי** means *to wither*, used of plants. We have adopted LAGARDE's emendation (*l. c.*).
- 9l (3) V. 19^c seems to be a fragment of a new verse.
- (8) LAG. *l. c.* proposes **בְּנֵי**; but cf. Is. 66,24 for a description of the pains felt whilst the body is undergoing putrefaction. **וְ** **יכָא** is also more in keeping with v. 22^b.
- (25) **מֵלֶךְ**: gives no sense. To be emended in accordance with **Ο** **ἀρίστετο.**
- (44) **מֵלֶךְ** **אֲנָשָׁה**. **וְ** is a later addition, the relative force of **הַיְיָ** not having been perceived.
- 10r (7) **מֵלֶךְ**; **Ο** **μη** **πιστευέτω** allows us to infer **לְאָנוֹ**.
- (8) **מֵלֶךְ** **מִתְּפָנָה**, cf. BAER, p. 42.

- 71 and would not, therefore, give sufficient cause for being at rest. I translates *dēfōsus securus dormies*, and seems to have read בָּרוּךְ תִּהְיֶה thou art interred, hidden. In this case the sense would be *thou shalt lie in safety in thy hiding-place*. The rendering of Ḡ ἐν μερίμνῃ καὶ φροντίδος ἀναφανεῖται σοι εἰσήνη is evidently very free and gives no assistance. We must read בָּרוּךְ in accordance with the parallelism בָּרוּךְ וְתַּבְּטַח and thou canst have the firm trust that thou shalt rest in safety.
- (20) MERX following Ḡ cod. Al. παρ' αὐτοῦ γὰρ σοφλα καὶ δύναμις proposes to add: בָּרוּךְ גָּמֵן קָרְבָּנָה. This would, however, not only mar the beauty of the three-membered parallelism of v. 20, but would also weaken the whole idea by a lame conclusion.
- (24) מִגְּוָאָה, Θ ἀποθετεῖται, Ḡ τελευτήσει, clever but scarcely the reading of the archetype. To be emended in accordance with Α σὺν ἦμῖν τελειώματα σοφλας, Σ σ. v. ἡ τελειότης τῆς σοφλας: תַּבְּלַקְתָּה.
- (27) מִגְּוָאָה. Suspicious in every way: (1) to whom should the suffix refer? (2) a friend would not scoff. To be emended עֲמָלָךְ, a laughing-stock am I to the evil-doer. Cf. ad rem ψ 22,7.
- (28) מִמְּאָהָרָן, Ḡ δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἀμεμπτος. The asyndetic juxtaposition of the two adjectives is improbable.
- (29) In 12,5 the text appears to be hopelessly corrupt. מִן־עַמְּלָךְ רַמְּלָךְ בְּזַבְּדָה קָרְבָּנָה; Ḡ εἰς χρόνον γὰρ ταχτὸν ἡτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλων, Ι lampas contempta apud cogitationes divitum parata ad tempus statutum. The attempts at translation and explanation to be found in the commentaries only strengthen the impression that the text is corrupt.
- (31) מִן־עַמְּלָךְ. This pausal form at the beginning of a verse is very strange. Usually translated: peacefully lie, peacefully rest scil. the tents. In this case, however, the dative יְמִינָה is very extraordinary; the parallelism would lead us to expect a substantive corresponding to בְּזַבְּדָה. We propose בְּזַבְּדָה (cf. 5,24) which would bring the two hemistichs into complete harmony with each other: Security of the tents (סְלָמָה מִמְּלָאָה) belongs to (is enjoyed by) the robbers, and safety to those that provoke God.
- (35) מִלְּאָהָרָן, תְּאַרְבָּה from which no satisfactory sense can be extracted. HÜTZIG's clever conjecture עַמְּלָךְ עַמְּלָךְ (see *Das Buch Hiob*, p. 91), which we accept, has in its favor that with it the usual four divisions of the animal kingdom (Gen. 9,2; 1 K. 5,13) are represented.
- (ζ) V. 14 is an interpolation which disturbs the sequence of the clauses in vv. 13 & 15.
- (η) Explanatory gloss, derived from 13,2.
- (9) This gloss is contrary to the sense, since Job's complaint is that God does not hear him; it is a correction made from the point of view of the doctrine of retribution, according to which Gods helps the pious at once when they are in trouble.
- (ι) מִלְּאָהָרָן בְּזַבְּדָה is to be transposed in the manner indicated; the sense is: [he is secure (security belongs to him)] who raises his hand against God. We regard the whole clause as a gloss intended to explain the expression לֹא מְלָאָה (v. 6b). They that provoke God are those that raise their hand against him, i. e. rebel against him (cf. 15,25).
- 81 (3) Instead of רְדוּה, which is open to suspicion, the name Jahveh being elsewhere avoided, some MSS. have בְּאַלְפָה (see BAER, p. 41). This is, however, evidently a later correction.
- (4) מִלְּאָהָרָן. MERX, following Ḡ εἰ μά, reads אַלְפָה, which is more in keeping with the syntactical construction of vv. 9 and 11.
- (8, 9) MERX following Ḡ and S proposes to read רְבוּה, גָּמֵן וְבָנָה, וְמִי גָּמֵן, There is, however, no reason to alter M, cf. Is. 22,22: קְבֻחָה אַיִן טָרֵר וְסִירֵר אַיִן בְּתַחַת.

- 10¹ (3) LAG, *Anm. z. Prov. VI*: **רְבִזָּה**. Similarly MERX. — **וְהַרְאֵלֹותָם**; Σ(ετέροις) προσ-
εγνόμην ἀν (ἰμῖν λόγοις) shows by this paraphrase that **רְבִזָּה** stood in the text.
(6) **וְלֹא** **שְׁמָרָן**. **וְחִנְחָסִין** δὲ **χειλέων** οὐ **φεισομαί** in accordance with which MERX
emends rightly **שְׁמָרָן אֶל**.
- (11) MERX reads **רְבִזָּה my fame**. It is, however, evident from the several passages in
the poem that the individuals who are here opposed to one another represent
whole groups or tendencies of the **רְבִזָּה** whose opinions are here engaged in dis-
pute with one another. — ch. 5,27; 15,9. 10. 18. 19: the group of those who defend
the old doctrine; in like manner Job represents a particular group of those who
controvert the old doctrine of retribution in ch. 18,2. 3. It must be admitted, how-
ever, that the last passage is doubtful.
- (12) For v. 8 **Α καὶ ἐροντίδωσάς με εἰσέτι γίνεται, καὶ ἐπανίστη μοι ἄρνησίς μου,**
ἐν προσώπῳ μον ἀποχριθήσεται cf. FIELD, p. 31^a, n. 14.
- (13) **וְאַתָּה** is to be taken as the subject. The lie spread about me served as a witness
and rose up against me. Instead of **וְהַיְהָ** Ew. read **וְהַיְהָ misfortune: misfortune seizes**
me as a witness.
- (25) **וְלֹא** **לִבְנֵי** usually translated: *I have bored, put in.* But **לִבְנֵי** and its derivatives are
never used this way. We emend **וְלִבְנֵי**; cf. Lam. 3,29.
- (26) So according to **וְQerē**.
- (34) **וְלֹא** **צָרֵיךְ**, usually translated *they who scoff at me are my friends*, which would
be a rather strange way of expressing the idea *my friends are scoffing at me*. Be-
sides *scoffer* is elsewhere **צָרֵיךְ**, and **צָרֵיךְ** is *interpreter*. The whole idea is not in
keeping either with the context or with the parallelisms which present in vv. 19
and 20 a variation of the idea of the divine witness. According to **וְאַפְלִיזּוֹתָ**
μον ή **δέσησις πρὸς κίριον**, **כְּלֹא נָתַךְ** to pour out tears to anyone, which
certainly no Hebrew would have said. We therefore emend as above; cf. ψ 119,170.
- (35) **וְלֹא** **לִבְנֵי**. We emend in accordance with **וְהַרְאֵלָם δὲ αὐτοῦ στְּדֵזָם μον δָּרְפָּתָלָמָס**.
- (37) In **וְלֹא** **לִבְנֵי** the points are wrong. Read **לֹא** = **לֹא**.
- (d) Explanatory gloss to the preceding expression.
- (e) Verses 10. 11 are interpolated and describe the suffering undergone by Job through
the scoffing of those about him. This, however, disturbs the continuity of the
passage, since it relates to the one divine opponent only. The immediate connection
of. v. 12 and vv. 7—9 is evident.
- (ε,4) **וְלֹא** **לִבְנֵי**, **וְאַדְלָמָוָן**. To be emended, therefore, with MERX: **וְיָוִילְעָם**.
- (5) V. 13^a is also an interpolation which properly belongs to vv. 10, 11; v. 13^b joins on
to v. 12. — Instead of **וְלֹבֶן** read with LAG. *Proph. Chald. L:* **רְבִזָּה**.
- 11¹ (6) **וְלֹא** **מִתְּמִימָן** (MICH., HAHN) or **וְלֹא** **מִתְּמִימָן** (BAER, p. 43). The object is wanting. Read **מִתְּמִימָן**;
cf. **וְנִפְשָׁתָקָס αὐτούς**.
- (7) **וְלֹא** **מִתְּמִימָן** **סְתָתְמִימָן**, **סְתָתְמִימָן** **מִתְּמִימָן**, **סְתָתְמִימָן**. Text mutilated.
- (9) **וְלֹא** **מִתְּמִימָן** **לְלֹא** **מִתְּמִימָן**. We emend in accordance with **וְלֹא** **מִתְּמִימָן**
[**אֲסָתָה** **מִתְּמִימָן**] **ἐν** **ξύνεσι**.
- (10) **וְלֹא** **(לְלֹא)** **מִתְּמִימָן** **רְבִזָּה**. This is supposed to mean *an abomination to their face*. But
רְבִזָּה is in the O. T. a name of a place, and designates the furnace (cf. **רְבִזָּה**) in the
Valley of Hinnom near Jerusalem (2 K 23,10; Jer. 7,31 &c.). The word has nothing
to do with *abomination*. **וְגַלְאָס δὲ αὐτοῖς ἀπέβην** indicates the true reading;
The **רְבִזָּה** (Gen. 21,6) corresponds to the **לְלֹא** of v. 6a. To be emended accordingly.
- (17) **וְלֹא** **מִתְּמִימָן** is a later paronomasia, caused by the pointing of **מִתְּמִימָן**; as it it at variance with
the construction, it must either be canceled, or altered to **לְלֹא**.
- (21) **וְלֹא** **מִתְּמִימָן** **אֲשֶׁר** **רְבִזָּה** **מִתְּמִימָן**; cf. **וְאַתְּ אִמְתֵּת הַשְׂוִינוֹת** **אֲשֶׁר** **מִתְּמִימָן**. It is better to emend
in accordance with **וְמִתְּמִימָן τίνος οὐ πανσύη**.

- (9) מִלְכָה בַּדָּר הָאֵלֶּה קָדְמָה. Usually rendered *he wandereth about after bread*, where it might be, but the words cannot possibly have this meaning. MERX reads **מִלְכָה** for **מִלְכָה** & translates *he roameth about to become a prey to the vultures*. The text is emended in accordance with G *κατατίταξται δὲ εἰς στραγγόν*, and is to be translated *he hath been given over as meat for the vultures*.

(12) מִלְכָה בַּדָּר. HUPFELD emends **מִלְכָה בַּדָּר**, GEO. HOFFMANN ZAT III 107: **מִלְכָה בַּדָּר** ready to attack.

(14) מִלְכָה בַּדָּר, תְּבִזָּה. HUPF. emends **מִלְכָה בַּדָּר**, OLSH. **מִלְכָה בַּדָּר**, HITZ. **מִלְכָה בַּדָּר** (their ear of corn), DILLM. **מִלְכָה בַּדָּר**. MERX following G *βάλῃ ἐπὶ γῆν σκιάν* emends v. 29b **מִלְכָה בַּדָּר** *he casteth no shadow upon the land*. How is that to be explained? We cannot find any probable substitute for this utterly corrupt word.

(16) מִלְכָה בַּדָּר. Although this could be taken to mean the blast of God's wrath, the reference to God (v. 25) would be too remote. MERX following G *ἄνθετος* emends **מִלְכָה בַּדָּר**: *its blossoms drop off through the wind*. We should in this case, however, have to read **מִלְכָה בַּדָּר**. It seems more probable that מִלְכָה is a mistake for עַזָּה, cf. 14,2 and especially Is. 40,7. We therefore read **בַּרְתָּה** instead of **בַּרְתָּה**.

(17) מִלְכָה בַּדָּר is evidently a mutilation of the original word. G *μηδ πιστεύει ὅτι ἡπομένει* merely paraphrases what it does not understand. MERX proposes to read **מִלְכָה בַּדָּר** *he is put to shame, deceived*, but this leaves the object of his trust unspecified; cf. **מִלְכָה בַּדָּר**. We emend **מִלְכָה בַּדָּר** *he puts his trust in the idols of shame*, which would suitably refer to the apostates in the time of the Maccabees, who had fallen off to **מִלְכָה בַּדָּר** (Dan. 11,38), the family-god of the Seleucidae, to *Baalsamēm* or to *Zēus Πολιεὺς* (see GEO. HOFFMANN, *Phönik. Inschriften* 29); cf. ψ 16,4. — **מִלְכָה בַּדָּר** usually translated: *he shall be led astray, deluded*. **מִלְכָה** Niph., however, means *to reel, stagger about* (Is. 19,14). We emend in accordance with v. 16 **מִלְכָה בַּדָּר**, which would go well with the emendation of the preceding word, since the person referred to has to do with something that is **מִלְכָה**. — [I have to state by way of supplement that OLSH. also proposes this emendation. We have, therefore, two independent witnesses].

(18) It is only when the two foregoing emendations have been made, that v. 31b acquires a satisfactory sense: *Let not him that giveth himself up to the abomination of idolatry put his trust in his shameful idols, for vanity shall be his exchange (scil. the exchange he makes for Jahveh); cf. ψ 16,4: οὐδὲν τίχερον*.

(19) מִלְכָה בַּדָּר אֲלֹתָה. Usually translated: *before his day (doom) hath come, it shall be fulfilled* (i. e. his doom). Involves a contradiction and too great an ellipsis in the apodosis. G *ἡ τουὴν αὐτοῦ πρὸς ὥρας φθαρόγεσται*. In accordance with this MERX emends: **מִלְכָה בַּדָּר אֲלֹתָה** *his stem shall be trimmed out of season*. That would, of course, not be accordance with the fitness of things, but would hardly destroy the stem. We cannot offer any suggestion.

(21) HIRZEL reads **מִלְכָה**.

(23) מִלְכָה being masc. does not agree with **מִלְכָה** and presents an inconceivable image. How can a community be hard as stone? (3,7). G *θάυματος* points to **מִלְכָה**.

(α) V. 19 is a gloss of a reader who attached great importance to the idea of **בַּדָּר** (cf. Nu. 23,9) with which the passage has nothing to do.

(β) Verses 25—28 are a later interpolation in which the battle is more fully described; v. 29 evidently joins well with v. 24. — (v. 28b) MERX, following G *εἰσέλθοι*, inserts **בַּדָּר** before **מִלְכָה**. This is probably, however, merely one of the many protuberances of G.

(γ) V. 30a is a gloss attempting to explain the difficult v. 29b. — **מִלְכָה**, which seems to have crept in from v. 30c, does not agree with the context, as this refers to flight, not to voluntary avoidance. To be emended in accordance with G *οὐδὲ μή ἔχειν γὰρ τὸ σκότος*: **מִלְכָה**.

- (16) **M** מִתְחַדֵּה usually explained *that in which he trusted*, possibly his *terafim*. But מִתְחַדֵּה is doubtful. G. λευσίς (?), A καὶ ἐπιβίσθεται αὐτῷ τοῦ βασιλέως ἀνυπαράξια (?).
- (17) **M** מִתְחַדֵּה הָלַךְ אֶלְעָזָר (HAHN: אֶלְעָזָר, but cf. MICHL. & BAER, p. 44). Corrupt text.
- (18) The fem. form תְשִׁבֵּן refers to the same substantive in 14^b, with which the fem. אֲנָצָרָה is in agreement. — **M** לֹא בְּבָבָה (cf. BAER, p. 44) usually taken to mean *something of that which does not belong to him = an entire stranger*. But this would be an improbable way of expressing the idea of רַי. G. ἐν νυκτὶ αὐτοῦ points to לֹא בְּבָבָה, which would not be any clearer. סְמִינָה? حَمْدَة?
- (25) **M** מְהֻדָּגָן. Better הָדַגְן; they make him to be unsettled, drive him out of the land like Cain.
- (29) **M** מְהֻדָּגָן, G. λόγη, in accordance with which MERX emends מְהֻדָּגָן.
- (37) **M** מְהֻדָּגָן the verb is usually rendered *to ill-treat, dishonor*. GES. reads תְּחַפֵּר לִי ye treat me unjustly; OLSH. תְּחַבֵּר לִי ye abuse, revile me. MERX: לִי תְּחַבֵּר (sic!) probably intended for תְּחַבֵּר. G. ἐπίτικεισθέ μοι. We propose: לִי תְּחַבֵּר לִי ye are leagued against me.
- (y) Gloss to **M** מְהֻדָּגָן v. 13^b, which was unintelligible. The gloss was not added until v. 13^b had become corrupt.

- 12r (16) **M** קְדוּמָה, G. άπέστησαν. We adopt the emendation of MERX, קְדוּמָה, which is in accordance with the usage Gen. 44,4. Σ πόρρω ἐποίησαν read the plural, but misunderstood the verb-form.
- (17) MERX מְדֻעָה, which is opposed to the parallelism of verses 13^a and 14^{a,b}.
- (25) **M** מְהֻדָּגָן (BAER); MICHL., HAHN: Προσεκαλούμην κολακεύων; usually translated *I pray for mercy*; but מְהֻדָּגָן means *to be merciful, to show mercy, favor*. We conjecture: *I am become an abomination*, cf. 15,16 and 19,19.
- (30) **M** מְהֻדָּגָן וּבְבָשָׁר דְּבַקֵּת נְרָמִי (בְּבָשָׁר וּבְבָשָׁר) A ἐν δέρματι μον καὶ ἐν κρέα μον (ΣΘ καὶ τῇ σαρκὶ μον) ἐξολλήνῃ τὸ δόστον μον (ΣΘ τὰ δόστα μον) במשבי וּבְבָשָׁר דְּבַקֵּת נְרָמִי. That the skin and flesh are attached to the bones is no symptom of disease, but on the contrary something quite natural. The reading is a hybrid one, formed by the fusion of ψ 102,6 Καὶ ἦν ὁρμὴ σαρκὸς ἡδύτης und LAM. 4,8 עֲזָבָה עַזְבָּה עַזְבָּה. Evidently the meaning of the original was that the skin hangs on the bones as a sign of the utmost emaciation. We, therefore, emend קְדוּמָה עַזְבָּה. In ψ 102,6 also עַזְבָּה is unquestionably wrong, since it denotes the healthy condition, the absence of which would be a misfortune. G. ἐν δέρματι μον ἐσάπησαν οἱ σάρκες μον read בְּשָׁר עַזְבָּה.
- (31) **M** מְהֻדָּגָן וְאַשְׁתָּוּרִית בְּמִשְׁׁךְ כְּאֵר בְּשָׁר עַזְבָּה, G. ἐχαστελείφθη ἀπὸ δέρματος τ. o. μ.; HUFF. עַזְבָּה עַזְבָּה; MERX, following G. τὰ δὲ δόστα μον ἐν ὁδοῖσιν ἔχεται, μάζαι: — Σ καὶ ἐξέτιλλον τὸ δέρμα μον ὁδοῖσιν ἔμοις, seems to have thought of Ορτ: I plucked at my skin with my teeth, a proceeding for which no reason could be assigned.
- (38) In our opinion the words are transposed, cf. v. 23^a, and since the verb no longer stands *in pausa* we must read וְיִתְבָּקֵשׁ instead of **M** וְיִתְבָּקֵשׁ (see BAER, p. 44) MERX, following G. ἐν βιβλῳ, reads ἐν βιβλῳ. בְּקָשׁ is, however, to be taken in the sense of the usual *writ of accusation*, like תְּקַנְתֵּשׁ &c.
- (40) In **M** the words are transposed, since עַל usually stands at the end of a verse or sentence, cf. Am. 1,11, ψ 9,19 &c. MERX reads יְכַד בָּזָר may they be engraven upon a rock as a witness, following Θ εἰς μαρτύριον.
- (a,2) Since the Goel avenges his murdered relation (Num. 35,10 sqq.; 2 S 14,6 sqq.) he may be regarded as his descendant, i. e., as his survivor, and may, therefore, be termed עַדְעָן, whereas the murdered man would be קָדְמָן (cf. 18,20). עַל אָנָא v. 25^a (Θ δ ἀγνοεύεις μον) corresponds, therefore, to עַדְעָן in v. 25^b. — **M** עַדְעָן, G. αραιόν. The sense, however, requires עַדְעָן, in the sense of *dust of the grave, grave*, in late Hebrew = בָּרָה. The meaning of the passage is, therefore: *at that time my surviving relation shall stand upon my grave as my avenger.*

- 11r (22) **M** קְרִיבוּנָה יָאַכֵּר בְּבָרֶךְ is a case of *lectio hybrida*, formed by the fusion of the two readings קְרִיבוּנָה first be sensible and then speak and בְּבָרֶךְ. **G** וְלֹא שָׁתַּחַת גָּמְלָס נְאָזָן וְאַתָּתָּל לְאַלְמָסָמָעָן. MERX reads וְלֹא שָׁתַּחַת גָּמְלָס. **G** וְלֹא שָׁתַּחַת seems to point to expressions like Prov. 17, 27 אֲקָרְרֵי הַשְׁמָדָה; 10, 19 יְהִי תְּשִׁיבָתְךָ אֶתְתָּה. That **G** שָׁתַּחַת is also used in an elliptical sense to hold back, stop, pause, is shewn by Is. 14, 6.
- (24) **M** οὐαγέτης, **G** ἐναρτίον σου. To be emended, therefore, γρύπη.
- (25) This is evidently the end of verse 3; 4b and 4c form a strictly tautological parallelism, and 4b clearly makes a new beginning. The סִירָה פְּסָקָה is, therefore, to be placed after שְׁמָדָה. — MERX emends שְׁמָדָה בְּבָבָקָה. But **G** has *tl yāqō*, and the words *λέπτην σὺν ἀποθάνεσι* are an explanatory paraphrase of this expression.
- (a) Verses 16, 22 and 17, 1 are interpolated and mar the sense of the passage, since they treat of the shortness of life, which has no connection with the subject of the context in which Job defends his cause against God. LAGARDE's emendation שְׁמָדָה בְּבָבָקָה (Proph. Chald. L) is plausible, but has this objection that the lamentation for the dead would have to last for years.
- (a, 4) V. 1b is evidently mutilated, cf. **G** δέομαι δέ.
- (β, 2) **M** בְּבָבָקָה (שְׁמָדָה) usually taken to mean: ea quae cor meum occupaverant. V. 11b is evidently mutilated. **G** ἐρωάγη δε τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας.
- (β, 4) This hemistich is entirely without sense or coherence. **M** הַשְׁמָדָה אָרוֹן קְרִיבוּנָה; Syro-hex. سَمَدَتْ مَوْقِعَهُ مَحْمَدَتْ لَمْ يَسْعَى بَعْدَهُ seems to interpret: Light is nearer to him that hath been tested than darkness.
- (β, 10) **M** קָנָה, Θ τὴν ἐπιλόδα μον., dittoigraphy. **G** τὰ ἀγαθά μον. In accordance with this to be emended with MERX: טְהִרָּה. HIRTZIG emends תְּהִרָּה.
- (β, 11) **M** מִצְבָּה usually translated to the bars (bolts) of the lower world. MERX reads מִצְבָּה my members, HIRTZIG מִצְבָּה in sufficientiam(?) It is best to emend מִצְבָּה in accordance with **G** μετ' ἐμοῦ, giving the sense Hope and joy go down with me to the lower world.
- (β, 12) **M** מִנְחָה clerical error; emend מִנְחָה. — **M** מִתְחָה clerical error, to be emended מִתְחָה: There do they rest together in the dust.

- 11l (5) **M** וְלֹא שָׁתַּחַת (שְׁתַּחַת). This reading seems to have originated under the influence of Jud. 5, 15 (וְלֹא שָׁתַּחַת חַטָּאת). **G** ἐμβέβληται δὲ ὁ ποὺς αὐτὸν ἐν παγίδι points to שָׁתַּחַת בְּשַׂר חַטָּאת כִּי שָׁתַּחַת his foot shall be driven into the net. MERX reads שָׁלַח בְּשַׂר חַטָּאת כִּי שָׁתַּחַת he puts his feet into the net. But why should he do this?
- (7) **M** מִבְּצָבָה. Better סְבָבָה.
- (12) **M** וְלֹא שָׁתַּחַת יְהִי קְרִיבוּנָה, Τ they scatter him about to his feet is without sense. MERX emends וְלֹא שָׁתַּחַת they apply it (i. e. the things just mentioned: cord and trap) to his feet. **G** πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτὸν ἔλθουσαν points to another reading, which was, however, entirely unintelligible to the translator.
- (13) **M** מִצְבָּה. To be pointed מִצְבָּה, as MERX proposes.
- (14) **M** מִצְבָּה usually translated at his side. The מִצְבָּה, however, refers to those for whom destruction is prepared. Emend מִצְבָּה in accordance with סְבָבָה.
- (15) **M** מִתְחָה. Corrupt text. Usually explained: the first-born of death (= בָּנֵי מוֹת he who has incurred death) shall devour pieces of his own body (cf. Is. 9, 19). He is supposed to this, because the famine has become as great as that described in 2 K. 18, 27. But we can hardly believe that the poet would have put such difficulties in the way of his readers' comprehension. **G** has χατέδεται δὲ αὐτὸν τὰ ὠραῖα θάνατος. [προώμος in ΣΘ is a later addition, see FIELD, p. 33^b]. We, therefore, imagine the original text to have read somewhat as follows: death gnaws at his splendor, בָּנֵי מוֹת אֱכָלֶן; cf. ψ 49, 15 & 21. **G** Al. ωμία seems to be a correction which was made on the strength of **M** מִתְחָה. The second hemistich is lost.

¹³¹ (1) **מִשְׁׂרָבֵן**, **וְעַל βְּגִיאָה** **אַמְתָּוֹת**; to be emended accordingly **מִשְׁׂרָבֵן**.

(2) **Μ**αντών, **Θ**εούσιον ἀντων, to befriend.

12r (α,3) מִתְּחַדֵּר עַדְעָהָה קָרְבָּן. סֶאָסְטִּים τὸ δέρμα μον τὸ ἀνυπλοῦν ταῦτα probably points to: מִתְּחַדֵּר עַדְעָהָה קָרְבָּן. Similarly כִּי מִשְׁבֵּר after my skin had become swollen. With regard to לְקַרְבָּן to endure, stand an illness cf. Prov. 18,14. The sense would, therefore, be: he shall arise upon my dust, in order that he may renew my skin, which must endure this, i. e. leprosy (cf. 2 K. 5,14).

(α,4) מִתְּחַדֵּר אֲחֵר הַבָּשָׂר אֲלֹהָה, סֶאָסְטִּים ταῦτα μοι συνετελέσθη suggests מִתְּחַדֵּר לְקַרְבָּן. How easily the words for flesh and bones could creep into a passage in which skin is mentioned, we have seen in the note on 12r,30. The substitution of לְקַרְבָּן for קָרְבָּן is explained by the influence of v. 27a. These attempts at emendation, which are supported by סֶאָסְטִּים, at least give sense and coherence to vv. 25—27a,b. We therefore interpret: I know that my avenger liveth, and that a surviving kinsman shall arise upon my grave as my defender. He will infuse new life into my skin, which had to suffer leprosy, and will by this give an actual proof of my rectitude (cf. 42,10). And it is God himself who shall avenge me, he shall be the God that calleth me up out of the grave and maketh me whole again. We look upon the whole passage as a later gloss in which the resurrection of the just is regarded as a possibility (cf. Dan. 12,13; 2 Macc. 7,9. 11), contrary to the opinion put forth in the book of Job with regard to Sheol (ch. 3 &c.).

- 12l (1) Different division of verses from that in the text; vv. 27b and 28a belong together.
 (3) מִתְּבָרָךְ. The sense, however, requires the third person, in accordance with סֶאָסְטִּים ἐν αὐτῷ, Τְּבָרָךְ.
 (4) מִתְּבָרָךְ, Σ μάχαιραν. — סֶאָסְטִּים ἀπὸ ἐπικαλίμματος. Perhaps to be emended מִתְּבָרָךְ destruction, ruin.
 (5) מִתְּבָרָךְ. To be emended in accordance with סֶאָסְטִּים γὰρ ἐπ’ ἀνόμους ἐπελεύσεται.
 (6) מִתְּבָרָךְ Kethibh גַּדֵּשׁ, Qerê גַּדְשׁ; A ὅτι κρίσις, ΣΘ ὅτι ἔστι κρίσις, Τ אֲנִי שׁוֹבֵת הוּא דָרְךָ מִרְאֵת, סֶאָסְטִּים ποῦ ἔστιν αὐτῶν ἡ ὑλὴ, is quite incomprehensible. EWALD makes a wild emendation, as usual: בְּכַפְרָא what your violence is like. HITZIG emends גַּדְשׁ מִרְאֵת. MERX גַּדְשׁ. We emend גַּדְשׁ, assuming that our emendation מִתְּבָרָךְ in v. 29 is right.
 (9) מִתְּבָרָךְ. Better with סֶאָסְטִּים оַתָּוּ.
 (10) מִתְּבָרָךְ. Probably a fragment of a verse.
 (14) מִתְּבָרָךְ. MERX, following Σ and Σ, ταῦτα. But סֶאָסְטִּים has μὴ ταῦτα ἔγνως.
 (28) מִתְּבָרָךְ. But בְּשַׁבֵּת in v. 11b requires the fem. sing. Emend accordingly.
 (36) מִתְּבָרָךְ, v. 23a is to be placed after v. 15a. In consequence of the word having been misplaced, תְּבָרָךְ was made to conform with בְּשַׁבֵּת in v. 23b, the וְ being elided.
 (41) מִתְּבָרָךְ is to be canceled, cf. Σ φεῖθος μέλιτος.
 (42) מִתְּבָרָךְ. Usually translated: he must give back the earnings. But בְּשַׁבֵּת is not what is earned, but the labor by which something is earned. Besides, the sequence of the tenses (בְּשַׁבֵּת, then בְּשַׁבֵּת) would be strange. It is better to emend with סֶאָסְטִּים κενὰ καὶ μάταια ἐξοπλασεῖν γεγράκει (cf. Is. 49,4) in vain has he labored. — מִתְּבָרָךְ gives no sense with the context: like the wealth of his exchange (what he has received in exchange). We must, therefore, emend בְּשַׁבֵּת עַל אֶלְעָלָה = for he shall not devour the property (of others).
 (β,1) מִתְּבָרָךְ does not relate to anything.

- 13r (1) מִתְּבָרָךְ gives no sense. We would read בְּשַׁבֵּת אֶלְעָלָה basing our emendation upon Σ ωσπερ στριφρος ἀμάσητος, ἀκατάποτος, where property belonging to others is compared with hard meat which can be neither chewed nor swallowed.
 (2) מִתְּבָרָךְ. To be emended in accordance with סֶאָסְטִּים ἀδυνάτων.
 (4) מִתְּבָרָךְ. To be emended in accordance with סֶאָסְטִּים οὐκ ἔστιν αἴτοῦ σωτηρία. — מִתְּבָרָךְ It is better to emend in accordance with סֶאָסְטִּים ὑπάρχονσιν.

- 141 (21) v. 28a seems to be an imitation of Is. 8,10. Concerning the reading of **וְ** see MERX, p. 119, n. 11.

(23) **מֵלֶךְ שָׁמַן**. — **Θεός ταπεινωσας σεαντόν**; to be emended accordingly. **Σ ἐὰν ταπεινοφρονήσῃς τις.**

(24) In **מ** the subject is wanting. We supply **λέγεις.**

(25) **מִשְׁעָנָה...** **אָ** is a later and artificial correction, made in order to bring in the idea that even the guilty are sometimes saved through the intercession of the just. But the context only admits of the idea that God saves the innocent. We therefore emend in accordance with **וְהַנְסֵטָה אֲתֹה֙ כִּי־בְּשָׂרָה֙ וְאַתָּה֙ בְּבָשָׂר֙**.

(29) **מִבְּכָרִים מִירָאָה.** *Even to-day?* But what would be the antithesis? We propose to read **מִבְּכָרָה** as in 16,19. — **מִירָאָה** refractoriness would involve a self-excusing on the part of Job; **—** is due to **מִירָאָה**. To be emended **מִבְּכָרָה יְהִי רָאָה Yea, bitter is my complaint.**

(30) **מִבְּנָה.** To be emended in accordance with **וְהַחְלֹקָה עַל־תְּבוּנָה**, so also OLSHAUSEN, EWALD.

(31) **מִבְּנָה.** *To be emended* **מִבְּנָה**, **וְ** having been overlooked by the copyist on account of the following **;**

(33) **מִבְּנָה, וְהַמְּבָרְךָ קָרְבָּא.** To be emended accordingly.

(40) Verses 8 and 9 (see p. 15r, l. 42) are an interpolation.

15^r (5) מִלְּאָמֵן שְׁבָרֶרֶת יְהוָה. The יְ in אָמֵן is a repetition of the יְ in שְׁבָרֶרֶת; מִ, on the other hand, in מִלְּאָמֵן was by mistake written but once. To be emended in accordance with סַאֲפָדָה אַנְטוֹלָן αὐτοῦ οὐ μή παρέλθω: שְׁבָרֶרֶת לֹא אָמֵן. Cf. for the construction of שְׁבָרֶרֶת Is. 46,7; Prov. 17,13 &c.

- (6) **מִבְצָר**. To be emended with OLSH. in accordance with **וְאֵן דֶּךָ כֹּלֶבֶל מַעַן**: **כֹּלֶבֶל**; with regard to this orthography cf. 19,27.

(8) **מִבְצָר**. Usually translated: *if he intends doing something*, but **דָּבָר** cannot be used in this manner. DILLM: *he is one and the same; who can turn him from it?* How is it possible to turn anyone from the fact of his being one and the same? **כִּי אֵלֶּה זֶה אֲנָתָךְ** **חַקְרֵיתִיךְ** **וְעַתָּה** is a mere guess. We emend in accordance with Is. 43,13: **לְהַזְּהָה** **פָּעַל**.

(10) **מִבְצָר**. To be emended after the analogy of v. 14b (**פְּתַחַת**). **כֵּן** refers to what goes before.

(16) **מִבְצָר**. Usually translated: *I do not perish because of the darkness*. But we should expect the contrary from the context. **וְאֵין גָּוֹדֵדִים**, **וְתַּיְלֵנָהָרְתָּ** **מוֹת** **אֲנָתָךְ**, in accordance with which MERX emends **כִּי לֹא** **בָּרוּךְ** **רַבְּתָה**. We would conjecture **בָּרוּךְ**: *I was not preserved from the darkness*.

(18) **מ + נ** is at variance with the sense of the passage; dittography from v. 1b.

(20) **רְשָׁעִים** is wanting in **מ**; to be supplied in accordance with **וְאֵתֶל**. According to OLSH. the word should also be inserted in v. 1.

(21) **רְשָׁעִים** and *pastured them*. Naturally! but why should this be told? To be emended with MERX in accordance with **וְסֻנְרָה** **נוֹמֵן**: **עַמְּךָ**.

(24) **מִבְצָר**. In modern Europe it is possible to push a man down from an asphalt side-walk; but in the ancient East the roads were not of such a nature as to make anyone feel his being pushed down from them to be an aggravation of his condition. Nor would the **רְבָּנִים** have put themselves in anybody's way. **וְאֵיךְ** **וְדָבָר** **דִּקְרָא** makes a figurative interpretation. We consider **דִּקְרָא** to be a clerical error, and emend **רְבָּנִים** in accordance with Is. 10,2. — Σ attempts to improve (**παρέτρεψαν** **γὰρ** **πενήτων** **όδον**).

(26) **מִבְצָר**, **וְאֵשֶׁת**. To be emended accordingly with MERX: **דִּקְרָא** = **דִּקְרָא** = **אֵשֶׁת**. **אֵשֶׁת** **מִבְצָר** to be emended '**לְ**' in accordance with ψ 104,23, cf. Σ **προέρχονται εἰς** **έργασίαν** **αὐτῶν**.

(27) **מִבְצָר**, to be emended '**שָׁמֶן**'; **דִּקְרָא** being invariably construed with the acc., cf. ad 8,5.

- 13¹ (5) **M** according to BAER **תְּבִשֵּׁךְ**; but **תְּבִשָּׁךְ** (MICH., HAHN) is preferable, as being more in conformity with usage (cf. ψ 49,5, Is. 30,29).
- (7) **M** Kethib **אַלְכָה;** the Qeré is, however, preferable, cf. BAER, p. 46.
- (8) **M** **וְלֹא** **בָּרוּךְ** **בְּגִבְרָה** is a dogmatic correction. That the wicked should spend their days in happiness (v. 13a) did not seem admissible from the dogmatic point of view, unless they were punished by a sudden and premature death (cf. ψ 49,13. 21; 90,7; 102,25). **M**, therefore, made the correction *but in a moment they are scared into the lower-world*. The usual explanation that an easy, quick death is meant, is without foundation, the word **בָּרוּךְ** being entirely at variance with it. **G** ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδον ἔκοιμον θησαύρων has preserved the original reading. This is in keeping with the opinion elsewhere advanced by Job, that the peace of the lower-world is to be preferred to the sufferings endured on earth (3,13. 26). To be emended therefore **וְלֹא** **בָּרוּךְ** **בְּגִבְרָה** *and in the freedom of the lower-world they have rest.*
- (17) **M** **בְּעֵנֶב קָרְבָּן**; **בְּלֹא** **הַ** usually translated *God distributes destinies in his anger.* But according to ψ 16,6 He does not do this in his anger at all. Others translate *snares* instead of *destinies*; but snares are not usually distributed to those whom it is intended to catch with them. MERX, following **G** ὡδῖνες δὲ αὐτοὺς ἔξοσοιν ἀπὸ ὁργῆς, emends rightly **בְּעֵנֶב** **מַחֲנָה** **בְּ** **בְּ** **בְּ**, cf. Is. 13,8; Jer. 13,21.
- (26) **M** **בְּאַדְךָ**; Ew. emends **בְּאַדְךָ**, and refers to 14,5(?)
- (29) **M** **בְּמִצְרָא**; **A** **ἐν πηλούς**; **G** φόνοις = **בְּמִצְרָא**, which is by no means an improvement. For other readings see MERX, p. 110.
- (31) **M** **בְּאַדְךָ** (MICH., HAHN), or **בְּמִצְרָא** (BAER) is a clerical error; see STADE, § 243,8 n. and cf. OLSHAUSEN *ad locum.*
- (32) **G** τὰ ἔγκατα αὐτοῦ; but if this be the right meaning, we should have to read **בְּלֹא** with Ew. as **בְּלֹא**, which would bring about a stricter parallelism with v. 24^b.
- (45) **M** **בְּיַדְךָ** in v. 30^a and b seems to be a dogmatic correction according to which the passage was to read: *the evil-doer was reserved to the day of destruction, and led forth to the day of divine wrath,* instead of *= in that day the evil-doer was spared and safely guided to it,* which alone suits the context.

- 14^r (14) **M** **בְּלֹא**, transposed from **לֹא** in which **ל** is merely a dittography of the **ל** in **לֹא**; **לֹא** is, therefore, to be restored.
- (27) **M** **בְּאַדְךָ**, clerical error. **G** ἐκάκωσας; to be emended, therefore, **בְּאַדְךָ**.
- (30) **M** **בְּאַדְךָ לֹא** **תַּשְׁאַרְךָ** **אֲנָךְ** or *dost thou not see the darkness?* is void of sense. **G** τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, in accordance with which we emend אַנְךָ מִדְשָׁפֵךְ = *thou shall not see thy light because of the darkness.*
- (32) **M** **בְּשָׁמְמָה**. **G** ο τὰ ὑψηλὰ νυνῶν points to 'שָׁמֶן' *is not God in the height of heaven?*
- (33) **M** **בְּאַדְךָ**. In **G** τοὺς δὲ ὑβρεὶς φερομένους ἐταπεινώσει a slight trace of the true conception of the meaning has been preserved. God looks with wrath upon every thing that is exalted in order to humble it (cf. 40,11. 12).

- 14^l (1) **M** **בְּלֹא**, clerical error for **בְּלֹא**, **G** **ημῖν**.
- (4) **M** **בְּלֹא** **אַזְרָנִים**; to be emended **בְּלֹא** **אַזְרָנִים** *our opponents have disappeared.*
- (8) MICH. & BAER **בְּבָנָה**; for the reasons why such a form is impossible see OLSH. *ad locum.* **G** καρπός points to **בְּבָנָה**.
- (11) **M** **בְּ**, **G** **ἐναντί**. — **M** **בְּ**, **G** **ταπεινώσης σεαντόν**. MERX emends **עַקְבָּה**; Ew. **בְּ**, LAG. *I. c.* **בְּ**, HITZIG **בְּ**. We would propose **עַגְבָּה** ... **דְּגָבָה**.
- (13) So **M** also **G** **תְּהִסָּה**. Otherwise **תְּהִסָּה** would seem to be more suitable.
- (14) MERX, following **G** **וְסִירְגָּה**, emends **וְרָגָה**; Σ, however, **ἐν τῷ ἀκροτόμῳ**, and the parallel phrase **רָגָה** **לֹא** speak in favor of the reading of **M**.
- (16) **M** **בְּלֹא** **תְּהִסָּה** **מִפְּנֵיכֶם**:

- 16r (13) **מִגְרָב**. Usually explained according to Is. 51,15. The parallelism, however, shows that here a sudden starting back of the raging sea is meant. We therefore emend in accordance with **וְזַתְּרוּנָסֶה**, **סְמֻכָּה**: **מִגְרָב**.
- (14) In **מִקְתָּם** בְּתוּבֵנִית the letters are transposed.
- (17) **Qerê גִּרְבָּהּ**.
- (19) So following the Kethîb. Σ διναστελας αυτοῦ follows the Qerê.
- (33) MERX **מִתְּמַלֵּא** according to some MSS.
- (39) **מִגְרָב**. **AΣ πλεονεκτεῖ**, cf. FIELD, p. 48, n. 7. Usually explained: *when he over-reaches, cheats, when he is a גִּרְבָּהּ עֲבָד* (Prov. 1,19). But the גִּרְבָּהּ is not only in this, but in every case without **מִתְּמַלֵּא**. Since the point of the passage evidently is to show that God brings all happiness of the wicked to an end with death, as in ψ 49,7—15, we propose the emendation: **עִירִים = when he dies**; cf. v. 8b.
- (40) **מִשְׁאָבָדָה לְשָׁבֵת**. Usually translated: *when God draws his soul out of his body*, which is a rather comical conception. Better, therefore: “**וְגַם לְשָׁבֵת יְהֹוָה** when God demands back his soul”. LAG. and WELLH. emend similarly.

- 16¹ (7) **מִתְּמַלֵּא**, **ΣΩ καὶ κληρονομία ἦν οἱ ἀκαπτεῖς παρὰ τοῦ ικανοῦ κομίζονται**. To be emended accordingly **מִתְּמַלֵּא** scil. **מִתְּמַלֵּא**.
- (10) **מִ** without **אָל**, which is to be inserted with OLSH. in accordance with v. 15^b.
- (16) **מִתְּמַלֵּא** due to the parallel word **מִתְּמַלֵּא**. But as moths do not build houses, **וְ** translates **ώσπερ ἀράχνη** (together with **ώσπερ σῆτες**), in accordance with which MERX emends **מִתְּמַלֵּא**. We prefer **מִתְּמַלֵּא**. He only builds his house for the termites; cf. 4,19.
- (18) **מִתְּמַלֵּא** is opposed to the sense of the passage. Read **מִתְּמַלֵּא** (some MSS. of **וְπροσθήσει;** **סְמֻכָּה** כְּמוֹת)
- (19) **he does not do it again**, because in the meantime the catastrophe has taken place. With regard to the dittography cf. 1 S. 18,29.
- (20) MERX emends **מִתְּמַלֵּא** on account of **מִתְּמַלֵּא** in v. 2ob. But **terrer** and **whirlwind** would be a bad parallelism. Besides **וְ** has **ώσπερ ὑέων**, **סְמֻכָּה** **מִתְּמַלֵּא**. The reason MERX gives for his emendation (*water is here not in its place as a parallel expression to wind*) is a rather strange one. See on the contrary Math. 7,27.
- (24) MERX points **מִתְּמַלֵּא**: *it dashes itself*. But can the Hophal have a reflexive meaning? **וְἐπιστρέψει** agrees with **מִ**.
- (26) **מִתְּמַלֵּא** **מִתְּמַלֵּא**. **מִתְּמַלֵּא** owes its origin to **מִתְּמַלֵּא**, and the latter requires a plural verb. To be emended therefore: **מִתְּמַלֵּא מִתְּמַלֵּא**; cf. Θ ἐπ' αὐτόν.
- (27) **מִתְּמַלֵּא**, **וְ** **καὶ συνεῖτ,** **Σκαλֵא ἔσκονεῖτ**. — The plural is better, cf. the preceding note.
- (34) **מִתְּמַלֵּא** is generally translated: *far from those that dwell there*. But **מִתְּמַלֵּא** is not = **בָּשָׂר**. **סְמֻכָּה** read **מִתְּמַלֵּא**, **Θ ἀπὸ κοντας**, in accordance with which MERX: **מִתְּמַלֵּא** *from out of the ground*. The shaft, however, does not go away from the **מִתְּמַלֵּא**, but on the contrary into it. We may perhaps, therefore, emend **מִתְּמַלֵּא**, cf. **AΣ ὄπον κοντας**.
- (35) **מִתְּמַלֵּא** is entirely without sense.
- (38) **שְׁאָלָה** = **שְׁאָלָה**. With regard to the suppression of **ה** after **שְׁאָלָה** cf. 29,1; Is. 9,3 and in general E. SCHWABE, **h nach seinem Wesen &c.** (1883) p. 20 sq.
- (β) Explanatory gloss to v. 3b: *he searches to the farthest ends, viz. v. 3c: after the stones that lie there in profound darkness. Σ λιθος ζόρος καὶ σκοτία θανάτον.* (*There is nothing else there but rocks, darkness and gloom*).

- 17r (4) LAG. *I. c.* refers to **וְיָמִים**. FREYTAG IV 427a. **AΣ φεύθοα.**
- (10) **מִתְּמַלֵּא**. **Α τάξιν αὐτῆς, Σ τιμημα αὐτῆς, Θ σίνεσιν**; but this is not the meaning of the passage. According to v. 12 what is sought after is the *way* to wisdom. **וְ** **όδον αὐτῆς**. To be emended accordingly: **מִתְּמַלֵּא**.
- (14) **מִתְּמַלֵּא** is hardly the true reading; perhaps we should read **מִתְּמַלֵּא** סְמֻכָּה = 'ס' **מִתְּמַלֵּא** I K. 6,20. Cf. **A ἀπόκλειστον.**

- 15r (28) מִלְּבָד his mashy mixed fodder. But this cannot be reaped in the fields, since it has to be prepared by hand. Ο πρὸς ὥρας, in accordance with which MERX makes the extremely clever emendation לְבָד. — Kethib וְרַא קָרְבָּן, Qere וְרַא קָרְבָּן.
- (38) מֵתִים מַתִּים; read מַתִּים dying men in accordance with the parallelism מַלְּכָנִים, which here = wounded to death. So also some MSS. and S.
- 15l (4) מִרְאֵל. Usually translated: *towards dawn*. But it is difficult to see why the murderer should choose a time when he would be most exposed to the danger of being surprised by the approach of day-light. Better to emend with ABBOTT, *Hermathena* (1892) p. 17: מִרְאֵל. [Cf. T. K. ABBOTT, *Essays chiefly on the Original Texts of the Old and New Testaments* (London 1891) p. 210].
- (6) מִבְּנָסֶר hardly the true reading, in spite of Ο ἔσται ὡς κλέπτης. MERX emends מִבְּנָסֶר: *the thief slinks, steals along*.
- (11) מִבְּנָסֶר. Variously explained. According to some, the thieves are supposed to have marked, during the day-time, those houses they intended to break into with a seal, which would, however, have been difficult to find again at night. According to others, the thieves lock up their houses in the day-time, because they dread the light. But locking up a house does not make it darker inside. Besides בָּנָסֶר is never used in connection with houses instead of בָּנָק. Ο ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτοῖς (C) shows that this hemistich contains an idea corresponding to אֲזַרְעַי אֲזַרְעַי לְאַזְרָעָה they seal up the days unto themselves, the days are for them a time that is closed up. To be emended therefore: מִבְּנָסֶר.
- (17) מִבְּנָסֶר קָרְבָּן אֲזַרְעַי. ΑΘ οὐκ ἔκκλινει (Σ ἀναστρέψει) εἰς ὁδὸν ἀνεπίβατον (wanting in ΘΣ) τῶν ἀμπελώνων, which is usually rendered: *he doth not turn (any more) towards the way to the vineyards*, as meaning that he cannot visit his vineyards any more because he has lost all his property. Hardly a cogent reason! Other causes might have prevented equally well; and the poet would have left rather too much to be guessed by the reader. Ο ἀναφανεῖ δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρά takes in πάχη from v. 19. We conjecture that ἐπὶ γῆς ξηρά originally read ἐπὶ γῆς ξηρά, since חָרָא never means *heat, drought*, which would be the only admissible sense if it belonged to v. 19, but always *arid, dried-up land*. We therefore propose the emendation נְגַדְּלָה פְּרִירָה אֲזַרְעַי נְגַדְּלָה, the verse ending with נְגַדְּלָה.
- (18) מִבְּנָסֶר לְאַזְרָעָה: מִבְּנָסֶר מִתְּמֻטָּה-מִתְּמֻטָּה drought and heat carry off the snow waters. But cf. the preceding note. Ο ἀγκαλία γὰρ ὄφραντον ἤρπασαν would seem to point to לְאַזְרָעָה. Θ καὶ γὰρ αὐτοὶ συλλαστι seems to have read נְגַדְּלָה יְמִינָה. Verse 19 contains fragments of several verses.
- (23) מִבְּנָסֶר אֲזַרְעַי שְׂמָךְ, Ο θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους. Too corrupt for emendation.
- (24) מִבְּנָסֶר אֲזַרְעַי אֲזַרְעַי, Ο ἀναστὰς τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. Although this is unintelligible, the context being wanting, it appears to be the reading of the original.
- (25) מִבְּנָסֶר תְּמֻטָּה-מִתְּמֻטָּה. Unintelligible.
- (28) מִבְּנָסֶר לְאַזְרָעָה, Ο ἐμαράνθη δὲ ὕσπερ μολόκη (mallow, cod. C: χλοιή) εν καύματι. We have emended conjecturally on the strength of 8,12: לְאַזְרָעָה נְגַדְּלָה. OLSH. emends the last word: גַּדְלָה.
- (31) מִבְּנָסֶר, Ο εἰς οὐδέν. But Ι ante Deum לְאַזְרָעָה. Similarly S and Σ παρὰ τῷ θεῷ. We emend גַּדְלָה, cf. Is. 40,23 גַּדְלָה תְּמַלֵּת.
- (37) Σ ἐπιτάγματα seems to have read ἀρχήτα.
- (40) לְדִין = לְהַלֵּל 31,26. Ο ἐπιφανόκει. A διανυσθήσεται.

16r (7) מִצְבָּה, cf. MICH. *ad loc.* HITZIG reads מִצְבָּה = אַמְּבָד (the face of the full moon [he covers]) Θ ἐκπετάζων.

17r (18) ΘΣ ὄντος: FIELD, p. 50b has κρύσταλλος διαφανής.

(19) אָל is to be supplied from 17a; therefore יְלֹא תִּמְרֹךְ וְלֹא.

17l (2) OLSH. read נִשְׁבַּת, Ew. נִשְׁבַּת (?) ; cf. HITZIG, p. 211.

(5) מִנְסָבֶת. But a confidential meeting cannot take place upon a tent (v. 4b). To be emended in accordance with Σ ὅπότε περιέφρασσεν ὁ Θεός τὴν σκηνήν μουν: οὐτός when God wove a fence about my tent (cf. 1,10 καὶ οὐτός). Verbs which denote covering, protecting are construed with נִשְׁבַּת.

(8) נִשְׁבַּת = בְּנִשְׁבַּת.

(14) MERX following Ο δρόθροιος emends נִשְׁבַּת. The reading of M is more natural.

(17) MERX following Ο πάντες emends נִשְׁבַּת. But S has also מִנְסָבֶת.

(20) Text corrupt. M נִשְׁבַּת אֲלֵיךְ seems to be a variant reading to נִשְׁבַּת in v. 8a. Ο οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμαζόρισάν με has gone to v. 11 for aid. Perhaps to be emended נִשְׁבַּת אֲלֵיךְ נִשְׁבַּת. OLSH. emends נִשְׁבַּת, but this is less in keeping with נִשְׁבַּת.

(41) M רָגַלְתִּי. To be emended in accordance with Ο ἀπέπιπτεν. The Hiphil was caused by the last word in v. 24a.

18r (2) M עַמְּדָה אֲלֵיךְ. According to MERX the word nest is a later correction which was made because נִשְׁבַּת in v. 18b was not taken with Ο ὥσπερ στέλεχος φοίνικος to mean the stem of the date-palm, but the Phoenix. See MERX, Archiv für wissenschaftliche Erforschung des Alten Testaments, vol. II, pp. 104—107. MERX emends נִשְׁבַּת סְמָךְ = (I shall die) with the reed (i. e. at an advanced age). But does the wavering (1 K. 14,15) brittle (Is. 42,3; cf. 36,3) reed really become so old? It is usually cut down every year, and the stump burned for manuring purposes; cf. V. HEHN, Culturpflanzen, p. 211—214 (5th ed. 1887, p. 248). Besides a nest does not necessarily involve a phoenix. Ο εἶπα δὲ ἡ ἡλικία μου γηράσει, Σ ἔλεγον δὲ μετὰ τῆς νοσοτῆς μου γηράσειν, Τ וְאַמְרִיתִי אֲתַחֲנִידִי בְּשָׁרָכִי אֲתַחֲנִידִי. We imagine the original reading to have been: and I thought I would become old (זָקָן) with my brood, which would agree well with v. 18b; and that I would make my days numerous as the sand.

(3) According to QAMCHI: secundum Nehardeenses, נִשְׁבַּת. cf. MICH. ad loc.

(4) That 30,1 connects directly with 29,18 seems evident.

(8) In v. 3a סְמָךְ is to be placed after נִשְׁבַּת, whereas in M v. 2 ends with נִשְׁבַּת.

(9) M נִשְׁבַּת, Ο ἔχθρός. To be emended with OLSHAUSEN זָקָן.

(12) M נִשְׁבַּת. GEO. HOFFMANN, Phönix, Inschriften (1890) p. 8 refers to aram. נִשְׁבַּת = נִשְׁבַּת community.

(24) M בְּרִירִי קְרִירִי (Qerîrî-Kerîrî) נִשְׁבַּת. Ο ἀνολξας γὰρ φαρέτρων αὐτοῦ ἐκάκωσέ με. MERX emends בְּרִירִי קְרִירִי נִשְׁבַּת.

(25) M נִשְׁבַּת שְׁבִעַת Ο καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλαν. Unintelligible.

(26) M + שְׁבִעַת בְּלִי שְׁבִעַת seems to be partly dittography from v. 11b. Ο πόδα αὐτῶν, in accordance with which EWALD: πόδες.

(29) M BAER, p. 58: לְבִזְבֻּזִים יְצִיבֵה; MICH., HAHN: Kethib בִּזְבֻּזִים.

(30) M נִשְׁבַּת מִנְסָבֶת. The text is here quite unintelligible.

(31) M זָקָן. Better זָקָן.

(33) M נִשְׁבַּת, Ο ἐπιστρέφονται. To be emended accordingly אֲנִשְׁבָּה.

(34) M בְּרִירִי does not relate to anything. Ο ὠψετο points to Καταρρα.

(40) M נִשְׁבַּת: my garment has become changed, is disfigured. But how can it have become so through the fullness of strength? And if we explain it: by the stroke of the divine power have I been compelled to put on a mourning-garment, the sense would be rather too forced. MERX: my garment is distorted by the swelling of my limbs (= פְּנַפְּנַמְּנָה?) Ο ἐπελάβετό μου τῆς στολῆς points to Καταρρα. The underlying image is that of pursuit by an enemy; the pursuer seizes him by his garment, in which he is closely enveloped, and throws him down (v. 19).

- 22¹ (6) **מִתְנַדֵּר** read **מִתְנַדֵּר** as in Hos. 13,8. — **וְσύνδεσμος** *the fast bond.*
 (11) **מִתְנַדֵּרְשׁוּךְ**. Better singular.
 (17) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**. Usually translated: *kindleth coals*; but **מִתְנַדֵּר** in Piel has not this meaning.
 Better **'בְּנֵי** *his breath is lambent like glowing coals.*
 (22) Here a line has fallen out. One cannot say **לֹא** **צָבֵא** of the soft lower portions of the body.
 (41) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**. Usually translated: *he takes the ocean to be grey hair.* But a crocodile
 is not likely to indulge in such speculations. — We emend in accordance with **Θ**
 ἐλογίσασθε **ἄβυσσον** **ώστε** **περιπατάτον**.
 (42) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**.
- 23^r (2) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** So Kethib, Qerē **יְדֻעַתְּךְ**, **וְלֹא**.
- 23¹ (5) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**. To be emended in accordance with § 202a.
 (13) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** without **תָּךְ**.
 (14) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**.
 (22) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** contrary to all rules of grammar; cf. STADE, p. 355; Ez. 18,28.

24^r (19) See STADE, *Lehrbuch der hebräischen Grammatik*, § 112a.

- 24¹ (23) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**; is a clerical error, cf. **וְלֹא** **χείρ** **μου**.
 (35) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** **דָּבָרְךָ** **קָרְבָּךְ** (DILLMANN) is better.
 (37) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**; the sense requires the second person: *thou didst not heed it.*
- 25^r (3) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** gives no sense. To be emended **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** (OLSH.); cf. **וְלֹא** **אֲשֶׁר**.
 (4) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** **גִּבְעָה** **בְּגִבְעָה**. **וְלֹא** **סְמָעָה** **אַתָּה** **אֲלֹתָה** **אֲלֹתָה** presupposes
 a different text. — **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** can hardly be the true reading, since the idea is not that
 pride should be concealed (cf. **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** Gen. 18,17) but that it should be done away
 with. We would emend **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**, in accordance with the analogy of **יְמִינְךָ**. For the
 construction see 24,4.
 (8) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**, **רַבְתָּךְ**. The Qerē is adopted, according to BAER, p. 58, by the
 Babylonii and also by the Versions. DILLM. translates accordingly: *whilst the mul-*
 -titude of his bones are still endowed with good strength. But the condition described
 in v. 19b renders this improbable in the highest degree. We would rather suppose
 that **רַבְתָּךְ** is a clerical error for **אֲבָקְתָּךְ**.
 (9) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**. That voracity should cause disgust with food, is opposed to all prob-
 ability; on the contrary, any feeling of disgust is usually overcome by it.
 (12) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**. Usually translated: *his bones are abraded, decayed, or his members*
 are bald, emaciated. The Kethib **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** *baldness, emaciation* would be without any
 verb. — For **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** cf. GESENIUS-KAUTZSCH § 14,1, n. 2.
 (18) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** probably corruption of the text.
 (27) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** only here in an impersonal sense. Perhaps to be emended **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**.
 (α) Verse 23^b is a later addition; cf. 5,1a.

- 25¹ (30) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**. Probably **תָּךְ** has been omitted.
 (41) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**. But the chief point here is to show that Jahveh makes his decisions without
 entering into lengthy discussions with man as to what is right; cf. v. 24a. To be
 emended accordingly **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** cf. ψ 143,2.
 (β) V. 18 is an interpolation, since **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** relates to God. V. 19 is evidently to be con-
 nected directly with v. 17.

- 26^r (3) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ**, **וְסַרְפְּתָךְ**. The object is wanting. To be emended, therefore, **וְהַכְסֵן**.
 (15) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** **אֲלֹתָה** **אֲלֹתָה** **קָרְבָּךְ** **שְׂאָלָה** is entirely void of sense; see the Commentaries.
 (17) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** **קָרְבָּךְ** **שְׂאָלָה** is without sense.
 (19) **מִתְנַדֵּרְתָּךְ** **יְמִינְךָ** mars the sense of the entire passage. We would propose **מִלְמִימָה**: *shall*

20r (16) **מִ** Qerē **הַשְׁמֵדָה** **בְּ** **בְּ** **בְּ**.

- (19) The subject after **בְּ** **בְּ** is wanting, as the **רֹאשֶׁם** in v. 13b can hardly be meant. DILM. supplies *the terrestrial things*, but this would be a somewhat too violent ellipsis. EWALD's emendation **בְּ** **בְּ** **בְּ** **תְּ** **לִבְנָה**, *they become shining*, does not supply a subject and presupposes that all garments are bright. MERX reads **בְּ** **בְּ** **בְּ** **בְּ** **בְּ** **בְּ** *they stand clothed in garments*. Who? Probably something has been omitted.

- (21) HITZIG, *Begriff der Kritik*, p. 129 emends **בְּ** **בְּ**. This could be suitably applied to the waters stored up in the heavens (v. 34), but not to those of the ocean.

(30) **מִ** **בְּ** **בְּ**. Better with **וְ** **λύγόνοις με:** **בְּ** **בְּ**.

- (40) **מִ** **בְּ**, *Aθ φῶς*. Light was, however, already mentioned in v. 19. EWALD and MERX emend **בְּ** **בְּ** in accordance with the parallelism (cf. 24b **בְּ** **בְּ**). **וְ** **πάχνη** points to **בְּ** **בְּ**.

- (α) **מִ** **בְּ** **בְּ**. According to MICHAELIS *ad loc.* in several MSS. without **וְ** *suspensum*. Vers. 13b is an interpolation which seriously mars the splendid description of the dawn.

- (β, 1) **מִ** **בְּ** **בְּ**. V. 15 is a gloss.

20¹ (12) In **מִ** the two verbs **וְ** **תִּלְכְּדָה** and **וְ** **תִּתְחַבְּאָה** are misplaced.

- (18) **מִ** **בְּ** **בְּ**, *Θ δέξεται, Α καθοδηγήσεται*. Read with J. D. MICHAELIS **בְּ** **בְּ**.

- (27) For **בְּ** **בְּ** cf. OLSHAUSEN, *Lehrbuch* § 110, note.

- (44) OLSHAUSEN emends **בְּ** **בְּ** **בְּ**.

21r (10) Ew., HITZ., MERX **וְ** **בְּ**, *Θεός κατασκέψεται he spieth out (the mountains)*. The wild-ass?

- (15) **מִ** **בְּ** **בְּ** **בְּ** **בְּ** **בְּ** (BAER **בְּ** **בְּ**). *Canst thou bind the wild ox to the furrow of his harness-rope*. But what is the furrow of a harness-rope, and has the latter furrows? We conjecture: *Wilt thou bind them (the wild oxen) to the furrow with harness-ropes*, scil. to hold them fast with traces in order that they may not overstep the furrow.

- (16) HITZIG reads **בְּ** **בְּ** **בְּ** **בְּ** **בְּ** **בְּ** *necklace* (?).

- (19) Kethib **בְּ** **בְּ**. Qerē **בְּ** **בְּ** is preferable.

- (23) HITZIG reads **בְּ** **בְּ**.

- (28) **מִ** **בְּ** **בְּ**. EWALD reads **בְּ** **בְּ**.

- (32) **בְּ** **בְּ** HITZIG (?).

- (39) **מִ** **בְּ** **בְּ**, § **בְּ**. To be emended accordingly.

21¹ (6) So Kethib, Qerē **בְּ** **בְּ**. [cf. STADE § 518, 1, note.]

- (13) **מִ** **בְּ** **בְּ**. It is better to transpose the radicals, and to derive from the stem **עַל**;

- (26) See the note on p. 19¹, l. 37 (ch. 38, 1).

22r (5) So Kethib, Qerē **בְּ** **בְּ**.

- (9) **מִ** **בְּ** **בְּ**. The article cannot stand before a noun with a possessive suffix. BÖTTCHER, DILM., HITZIG read **בְּ** **בְּ** (cf. **וְ** **πεποιημένος**, MERX **בְּ** **בְּ**) and supply in various ways the object for which he is created. We prefer to cancel the article: *his Creator handed to him his sword* (**בְּ** instead of **אֲלֵיכֶם**).

- (10) **מִ** **בְּ** **בְּ**. It is difficult to see how the hippopotamus could get upon the mountains. Cf. **בְּ** **רִירִים**: *canals of the Nile* Is. 33, 21, Ez. 31, 4. These would furnish him with food by fertilizing the fields.

- (18) **מִ** **בְּ** **בְּ**. HITZ., DILM. *they capture him before his eyes*, i. e. *in open battle*, which would not be advisable according to v. 32. Perhaps **בְּ** **בְּ** *they hit him in the eyes*, the only vulnerable part, which is aimed at still at the present day. After he is thus wounded, cords are drawn through his nose (v. 24b).

- (α) Evidently an interpolation, perhaps intended as an antithesis to v. 19, where the hippopotamus was called **לְאַשְׁתָּה** **בְּ** **בְּ**, to emphasize the fact that man is his equal.

- (β) Interpolation, ch. 41, 5 connects directly with 40, 32.

Concordance.

The Hebrew Text of the Book of Job is arranged here in the following order: chapters 1–12; 13,1–27; 14,4. 3. 6. 13. 15–17. 1–2; 13,28; 14,5. 7–12. 14. 18–22; 15–19; 20,1–15^a. 23^a. 15^b–29; 21,1–8. 11. 10. 9. 12–34; 22–24,8. 10–25; 26,5–14. 1–4; 27–28; 29,1–6. 19–20. 7–11. 21–23. 12–13. 15–17. 24–25. 14. 18; 30,1–24. 26–31; 31,1–20; 30,25; 31,21–23. 38–40. 24–37. 40^c; 38–42; 32–37.

The following passages, being later interpolations, are relegated from the text and appear in the foot-notes: ch. 4, vv. 10–11; 5,1 + 6–7; 6,10^c; 8,6^b; 9,21^c; 10,3^a (partly) + 17^c + 22^c; 11,6^b + 7–9 + 12 + 14; 12,3^b + 4^b + 6^c + 11–12; 15,19 + 25–28 + 30^a; 16,8^c + 10–11 + 13^a + 22; 17,1 + 11–16; 18,13^a; 19,25–26 + 27a.^b; 21,8^a (partly); 22,8 + 18; 23,8–9; 24,9; 27,1; 28,3^c; 30,1^a (partly) + 2^b; 38,13^b + 15; 39,25^c; 40,15^b; 41,1–4; 33,23^b; 34,18; 37,6–8 + 12^b + 23^c.

The following passages, being *parallel compositions*, are printed in blue: 7,1–10; 10,18–22 + 22^c (note β); 12,4–6 + 4^c + 6^c (notes θ & τ); 14,1–2; 13,28; 14,5. 7. 8–12. 14. 18–22; 17,11–16 (p. 111, n. β); 40,6–42,6.

The following passages, being *correcting interpolations conforming the speeches of Job to the orthodox doctrine of retribution*, are printed in red: 12,7–10. 13–25. 13,1 + 12,11–12 (p. 8^r, n. α); 21,16–18; 24,13–24; 27,7–23.

The following passages, being *polemical interpolations directed against the tendency of the poem*, are printed in green: 28,1–28 + 28,3^c (p. 16, n. β) and the *Elihu speeches* (chapters 32–37), which are given in a special appendix, pp. 24–27.

The following *Concordance* will facilitate references to verses which appear here out of the traditional order:

Chapters, Verses	Pages, Lines	Chapters, Verses	Pages, Lines
13, 28	= 9 ^r , 23.	26, 1–4	= 16 ^r , 21–27.
14, 1–2	= 9 ^r , 19–22.	26, 5	= 15 ^l , 44.
14, 3	= 9 ^r , 6.	26, 6–14	= 16 ^r , 1–19.
14, 4	= 9 ^r , 4.	29, 7–11	= 17 ^l , 14–23.
14, 5	= 9 ^r , 25.	29, 12–13	= 17 ^l , 30–33.
14, 6	= 9 ^r , 8.	29, 14	= 17 ^l , 45.
14, 7–12	= 9 ^r , 27–40.	29, 15–17	= 17 ^l , 34–39.
14, 13	= 9 ^r , 10.	29, 18	= 18 ^r , 2.
14, 14	= 9 ^r , 41.	29, 19–20	= 17 ^l , 10–13.
14, 15–17	= 9 ^r , 13–18.	30, 25	= 19 ^r , 27.
14, 18	= 9 ^r , 44.		
14, 19–22	= 9 ^l , 1–9.		
20, 23 ^a	= 12 ^l , 36.	31, 21–23	= 19 ^r , 30–35.
21, 9	= 13 ^l , 3.	31, 24	= 19 ^r , 44.
21, 10	= 13 ^l , 1.	31, 38–40	= 19 ^r , 37–42.
21, 11	= 13 ^r , 42.	31, 40 ^c	= 19 ^l , 35.
21, 12	= 13 ^l , 5.	32–37	= 24–27.
23, 9	= 15 ^r , 42.	38, 1	= 19 ^l , 37.

26^r retribution proceed from thee, that thou shouldst reject (the wicked), and then choose (the righteous), and not I?

(26) **מִנְאָת** is without any sense whatever. It is better to emend with **וְ** **oּבְעֵיר** **דָּבָר** **אַלְלָאָת**: **בְּלֹאָת**.

(35) **מִלְבָדָה**. Only a very forced sense can be obtained if we retain this reading. The verb must be in the second person.

26^l (3) **מִלְבָדָה**. The sense requires the verb to be in the plural. We must, therefore, read **מִלְבָדָה** = **אַלְלָאָת**.

(11) **מִלְבָדָה אֲלָאָת**. Unintelligible.

(13) **מִלְבָדָה גַּם** can be vindicated only by a very forced exegesis.

27^r (6) **מִלְבָדָה** seems to be corruption of the text.

(7) **מִלְבָדָה**. To be read as a Piel.

(11) **מִלְבָדָה לֹא** **אֲלָאָת** **מִלְבָדָה**. Unintelligible.

(12) **מִלְבָדָה כֶּלֶב**. Unintelligible.

(13) **מִלְבָדָה כֶּלֶב-לְאָלָאָת**. Unintelligible.

(14) **מִלְבָדָה לְבָדָק**. Unintelligible.

(30) **מִלְבָדָה over many human beings**. Very improbable. It is better to point **בָּרָךְ**, taking it as an accusative of specification: abundantly = **בָּרָךְ** [so the Authorized Version].

(31) **מִלְבָדָה** is a clerical error for **מִלְבָדָה**, cf. v. 23.

(38) **מִלְבָדָה**. But as **רַאֲתָה** is masculine, it is better to emend **רַאֲתָה**.

(39) **מִלְבָדָה בְּגַדְבָּגְדָּה**. In this connection entirely void of sense; see the Commentaries.

(40) **מִלְבָדָה צְלָעַנְלָאָתָה אֲלָאָת**. In this connection entirely void of sense; see the Commentaries.

27^l (7) **מִלְבָדָה**. The explanation given by the greater number of commentators: fall to the earth, would meet the requirements of the sense. But the objections raised by KÖNIG, p. 598 tend to disprove the possibility of the usage of the verb in this sense. Since, however, a command addressed to the snow, become earth! could hardly have been carried out, the word itself must be rejected, and we must emend in accordance with ψ 65,11, Is. 55,10 **מִלְבָדָה** = moisten (the earth). — **מִלְבָדָה** gives no sense; to be emended **שְׁמָרָה** = and the rain he maketh fall.

(9) **מִלְבָדָה יְמִינָה** (cf. **וְ** **אַפְוֹ אַמְּנוּתָה**) is a corruption of the text.

(15) **מִלְבָדָה** is ditto graphy, and is to be canceled. To be translated whether as a rod of correction for his people or as a benefit.

(21) **מִלְבָדָה**.

(22) **מִלְבָדָה**; clerical error.

(28) **מִלְבָדָה**.

(31) **מִלְבָדָה דָּבָר**.

(33) **מִלְבָדָה** is not in keeping with the context; with regard to Jahveh's coming from the north cf. Ez. 1,4.

(α,1) These words are a gloss, intended to call the reader's attention to the fact that Jahveh's power is especially seen in the mighty down-pours of the rain.

(α,2) Verses 7—8 are an interpolation. After having described the rain in v. 6, the poet goes on v. 9 sqq. to storms and ice.

(β) These words seem to be a gloss, intended to explain the phrase **לְפָעָלָת**. And **אַרְצָה** in **מִלְבָדָה** is a still later gloss to **לְפָעָלָת**, and is to be canceled.

(γ) Is a gloss, which mars the sense of the whole passage: he does not oppress it, scil. justice. Without it the hemistich reads: great is he in power and judgment, and of much justice.

Page 2,	line 3, <i>for</i>	שָׁמַר	read	שָׁמַר
Page 31,	line 21, <i>for</i>	עִנְיָן	read	עִנְיָן
Page 41,	line 10, <i>for</i>	וְיֵתֶן	read	וְיֵתֶן
Page 41,	line 27, <i>for</i>	פָּלָט	read	פָּלָט
Page 41,	line 42, <i>for</i>	בַּבָּשָׂר	read	בַּבָּשָׂר
Page 5r,	line 13, insert	after	מִזְכָּרְתָּה	מִזְכָּרְתָּה
Page 5r,	line 37, <i>for</i> אֶל	הַשְׁמָר	read	הַשְׁמָר
Page 51,	line 2, <i>for</i>	אֲבוֹת	read	אֲבוֹת
Page 51,	line 24, <i>for</i>	וְצִמְחָה	read	וְצִמְחָה
Page 61,	line 17, <i>for</i>	בְּקַשְׁתָּה	read	בְּקַשְׁתָּה
Page 7r,	lines 12—21 (ch. 10, vv. 18—22) and note β (v. 22c)	should have been printed in blue.		
Page 7r,	line 13, <i>for</i>	לְמַה לֹּא	read	לְמַה לֹּא
Page 7r,	line 16, <i>for</i>	קְיֻם	read	קְיֻם
Page 7r,	line 29, <i>for</i>	בְּעִירָנוּ	read	בְּעִירָנוּ
Page 7r, δ,	line 3, <i>for</i>	גָּבְהָה	read	גָּבְהָה
Page 8r,	line 38, insert ..	before	אַחֲרָם	אַחֲרָם
Page 9r,	line 8, <i>for</i>	מִפְלָגָה	read	מִפְלָגָה
Page 91,	line 44, insert ..	before	אַסְפָּרָה	אַסְפָּרָה
Page 101,	line 33, <i>for</i>	וְשָׁדָרָה	read	וְשָׁדָרָה
Page 111,	line 25, <i>for</i>	וְגַדְעָה	read	וְגַדְעָה
Page 12r,	line 16, <i>for</i>	וְהַרְחִיקָּה	read	וְהַרְחִיקָּה
Page 121,	line 1, insert β	before	כָּלָל	כָּלָל
Page 121,	line 28, <i>for</i>	עַלְמָה	read	עַלְמָה
Page 121,	line 36, <i>for</i>	וְיִהְרָא	read	וְיִהְרָא
Page 121,	line 37, <i>for</i>	15a	read	15b.
Page 121,	line 42, <i>for</i>	וְיַבְעִישָׂה	read	וְיַבְעִישָׂה
Page 13r,	line 4, <i>for</i>	שְׁלֹוחָה	read	שְׁלֹוחָה
Page 13r,	line 5, <i>for</i>	תְּמִוָּה	read	תְּמִוָּה
Page 13r,	line 11, <i>for</i>	וְרִמְמָתָה	read	וְרִמְמָתָה
Page 131,	line 7, <i>for</i>	וְכָלָרָה	read	וְכָלָרָה
Page 131,	line 45, <i>for</i>	בְּרוּתָה	read	בְּרוּתָה
Page 14r,	line 32, <i>for</i>	בְּבָבָה	read	בְּבָבָה
Page 141,	line 4, <i>for</i>	נְכָהָדוּ קְמוּנוּ	read	נְכָהָדוּ קְמוּנוּ
Page 141,	line 8, <i>for</i>	וְתַבְאָתָךְ	read	וְתַבְאָתָךְ
Page 141,	line 30, <i>for</i>	וְהַדְרָה	read	וְהַדְרָה
Page 15r,	line 26, <i>for</i>	לְפָעָלָם	read	לְפָעָלָם
Page 15r,	line 28, <i>for</i>	וְקַבְוָרָה	read	וְקַבְוָרָה
Page 15r,	line 38, <i>for</i>	מִתְרִיבָה	read	מִתְרִיבָה
Page 151,	line 17, <i>for</i>	צִיהָה :	read	צִיהָה :
Page 151,	line 30, <i>for</i>	לֹא אָזִין	read	לֹא אָזִין
Page 16r,	line 40, <i>for</i>	וְשָׁאָלָה	read	וְשָׁאָלָה
Page 161,	line 7, <i>for</i>	וְנִזְלָה	read	וְנִזְלָה
Page 161,	line 16, <i>for</i>	וְשָׁאַלָּה	read	וְשָׁאַלָּה
Page 161,	line 27, <i>for</i>	וְיִשְׁרָקָה	read	וְיִשְׁרָקָה
Page 161,	note β	should have been printed in green.		

Theology Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT
California

PRINTED BY AUGUST PRIEß

Leipzig

[All rights reserved.]

J· C· HINRICH'S SCHE BUCHHANDLUNG LEIPZIG

ESTABLISHED 1791

Theology — Egyptology — Assyriology — Bibliography

BS
1412
55

The
Book of Job.

CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

WITH NOTES

BY

C. SIEGFRIED

PROFESSOR IN THE UNIVERSITY OF JENA

English Translation of the Notes

BY

R. E. BRÜNNOW

PROFESSOR IN THE UNIVERSITY OF HEIDELBERG

Leipzig

J. C. HINRICH'S SCHE BUCHHANDLUNG

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

1893

The Library

SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT

WEST FOOTHILL AT COLLEGE AVENUE
CLAREMONT, CALIFORNIA

